

คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

นางสาวสุประภาดา โชติมณี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ปีการศึกษา 2549

ISBN 974-190-817-2

ลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ชื่อ : นางสาวสุประภาดา โชติมณี
ชื่อวิทยานิพนธ์ : คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์
ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี
ปีการศึกษา : 2549

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านวิชาชีพและคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมดเป็นผู้ประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหาร สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ที่องค์กรผ่านเกณฑ์การคัดเลือกในการเข้าร่วมโครงการจากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำนวน 192 ราย การวิจัยครั้งนี้สำรวจจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม เก็บรวบรวมข้อมูลทางไปรษณีย์ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคสแควร์ และค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาโครงการ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ที่ปรึกษาโครงการมีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ สำหรับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ คุณลักษณะในด้านความรับผิดชอบ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านสถานภาพส่วนตัว

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาโครงการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาโครงการที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ระดับวุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาโครงการ โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมยอมรับได้กับการที่ปรึกษาโครงการด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องการให้ที่ปรึกษาโครงการด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่า

ปริญญาดรี สำหรับการเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา
โครงการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและ
ขนาดย่อม พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายด้าน
พบว่า มีความแตกต่างกันจำนวน 1 รายการ ได้แก่ คุณลักษณะด้านความคิดสร้างสรรค์ โดย
ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาใน
ด้านนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง
เป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันจำนวน 5 รายการ ได้แก่ คุณลักษณะการเป็นผู้ยอมรับฟัง
ความคิดเห็นของผู้อื่น คุณลักษณะที่พร้อมจะนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ คุณลักษณะที่มี
ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา คุณลักษณะที่มีความละเอียดรอบคอบ
ในการทำงานและคุณลักษณะที่มีความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ การวิจัยครั้งนี้มีระดับความมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 207 หน้า)

คำสำคัญ : โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย, คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา, คุณลักษณะเฉพาะตัว
ของที่ปรึกษา, ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

Name : Miss Suprapada Chotemanee
Thesis Title : Characteristics of Advisors of Invigorating Thai Business as
Required by SMEs Entrepreneurs
Major Field : Industrial Business
King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok
Thesis Advisors : Assistant Professor Tanin Silpjaru
Assistant Professor Dr. Wanchai Prasertsri
Academic Year : 2006

Abstract

The purpose of this study was to investigate professional and gifted competencies of advisors of Invigorating Thai Business as required by SMEs entrepreneurs. The population of this study were 192 entrepreneurs participating the project. Questionnaires were used to collect the data. Percentage, arithmetic mean, standard deviation, Chi-square, and t-test were used to analyze the data.

It was found that most entrepreneurs wanted the advisors who held the degree higher than Bachelor's in the field related to needed advice. The most important qualification required was experience in the advisory field. Ability to analyse problems and readiness to give advice on solutions was necessary. Advice on only what the entrepreneurs needed should be given. Advisors should have been trained on how to do the consultation. They should be registered as an advisor with the government agencies. For the gifted competencies, they were found very important as a whole, and could be ranked basing on the calculated mean from the highest to the lowest as follows: responsibility, creativity, making decision and solving problem, human relations, and personal status.

An analysis of the relationship between the professional characteristics and the requirements of the SMEs entrepreneurs revealed that one characteristic was required differently by different size SMEs entrepreneurs. That is, the small establishment entrepreneurs did not mind those with Bachelor's Degree while those of the medium preferred ones with higher degree than Bachelor's. The comparison of different sizes SMEs requirements of advisors' gifted competencies indicated no differences as a whole. However, the by-item examination showed that one characteristic was required differently by different size SMEs entrepreneurs. That is, the small establishment entrepreneurs preferred ones with the creativity than the medium ones and five competencies were

differently required; namely, ability to listen to and accept different opinions, readiness to apply new knowledge, ability to apply appropriate knowledge to solve specific problems, circumspection to perform the jobs and care for assigned jobs. The statistic significance level of this study was set at .05.

(Total 207 pages)

Keywords : Invigorating Thai Business, The professional and gifted competencies of advisors, The professional characteristics, SMEs entrepreneurs

Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าและวิจัย จนทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานีทร คิลปีจาร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ประเสริฐศรี กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วรวพจน์ ศรีวงศ์ศล ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือแนะนำและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์ รวมทั้งการได้รับทุนการวิจัยบางส่วนที่ได้รับจากทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้ให้ทุนอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้มา ณ ที่นี้ด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่านที่ได้กล่าวนามในที่นี้ได้แสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาและแบบสอบถาม อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในหลาย ๆ สาขาวิชา ให้แนวคิดและแนวทางต่าง ๆ ซึ่งมีค่ายิ่งตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา แนะนำ ในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณสุวรรณ เจริญเสาวภาคย์ ผู้อำนวยการฝ่ายปรึกษาแนะนำ คุณสุธรรม มณีวัฒนา ผู้จัดการส่วนระบบบริหารคุณภาพ คุณพัชรีพร คุณาวุฒิ หัวหน้าสายระบบบริหารคุณภาพ และวิทยากรที่ปรึกษาฝ่ายปรึกษาแนะนำของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ข้อคิดและคำแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำงานวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมในโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอบคุณ อาจารย์สุนีย์ วรรณโกมล คุณพรเพ็ญ คงขำ และคุณสุวรรณา สุวรรณบัตร ที่คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้วิจัย และคุณวลัยพร ยอดคำมี ที่ช่วยในการพิสูจน์อักษร

ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณอย่างสูงอีกครั้ง สำหรับทุกท่านที่มีส่วนช่วยให้วิทยานิพนธ์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งพี่สาวและพี่ชาย ที่เป็นกำลังใจสำคัญให้ผู้วิจัย และให้การสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ท้ายที่สุดขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่คอยให้ความสนับสนุน และให้กำลังใจตลอดเวลา

สุประภาดา โชติมณี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	7
1.6 ข้อยกเว้นของการวิจัย	7
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.8 ประโยชน์ของผลการวิจัย	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง	9
2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย	28
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	31
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	31
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 ผลของการวิจัย	37
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	38
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	47
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลของการวิจัย (ต่อ)	
4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	137
4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	156
4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	160
4.7 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้าน ต่าง ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 4	170
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	175
5.1 สรุปผลการวิจัย	176
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	186
5.3 ข้อเสนอแนะ	188
บรรณานุกรม	191
ภาคผนวก ก	193
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	194
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	195
ภาคผนวก ข	197
แบบสอบถาม	198
ประวัติผู้วิจัย	207

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1-1	แสดงคำอธิบายสถานภาพการเป็นผู้เชี่ยวชาญ(ที่ปรึกษา)	3
2-1	แสดงบทบาทของที่ปรึกษาแต่ละประเภท	13
2-2	แสดงขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	21
2-3	แสดงผลสรุปการติดตามประเมินผลโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	26
3-1	แสดงจำนวนของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน	34
4-1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	38
4-2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ จำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	40
4-3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ จำแนกตามขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	42
4-4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ ผ่านมา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	44
4-5	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน จำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	45
4-6	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	47
4-7	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงาน ในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและ ขนาดย่อม	50
4-8	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิต ธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	52
4-9	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษา แนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม	54
4-10	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิต ธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	56
4-11	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิต ธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-12	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	59
4-13	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน เมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม	61
4-14	แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม	63
4-15	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการ ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม	65
4-16	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการ จัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	67
4-17	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการ จัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	69
4-18	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษา แนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	71
4-19	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการ ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	74
4-20	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่าน ระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนก ตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	76
4-21	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม	79

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-22	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	80
4-23	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	82
4-24	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	83
4-25	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	85
4-26	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	87
4-27	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	90
4-28	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	92
4-29	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	94
4-30	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	96
4-31	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-32	แสดงจำนวนและคำร้อยละของเรื่องທີ່ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	100
4-33	แสดงจำนวนและคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	102
4-34	แสดงจำนวนและคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	105
4-35	แสดงจำนวนและคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	107
4-36	แสดงจำนวนและคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	109
4-37	แสดงจำนวนและคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	110
4-38	แสดงจำนวนและคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	112
4-39	แสดงจำนวนและคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	114
4-40	แสดงจำนวนและคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	116
4-41	แสดงจำนวนและคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	119

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-42	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 121
4-43	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 123
4-44	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการ บริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 125
4-45	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการ บริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 127
4-46	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องในที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของ ผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 129
4-47	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของ ผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 132
4-48	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากร บุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของ ผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 134
4-49	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยแสดงเป็นภาพรวม 139
4-50	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม 140
4-51	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะ เฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว 141

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-52 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	142
4-53 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	144
4-54 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	145
4-55 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์	147
4-56 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	148
4-57 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์	150
4-58 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	151
4-59 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ	153
4-60 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	154
4-61 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	156

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-62	แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	157
4-63	แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	158
4-64	แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	158
4-65	แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	159
4-66	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ ของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดย ภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	160
4-67	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ ของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	161
4-68	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ ของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้าน สถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	162
4-69	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญ ของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการ ตัดสินใจและแก้ปัญหาจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	163
4-70	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับ ความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่นตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	164

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-71	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	165
4-72	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	166
4-73	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	166
4-74	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	167
4-75	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	168
4-76	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงานตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	169
4-77	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	169

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2-1 แสดงบทบาทการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ	14
2-2 แสดงขั้นตอนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ (Systematic Counseling)	16
2-3 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในโครงการในเชิงของการควบคุมกำกับ	21
4-1 แสดงคำร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ	38
4-2 แสดงคำร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	39
4-3 แสดงคำร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ	40
4-4 แสดงคำร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	41
4-5 แสดงคำร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ	42
4-6 แสดงคำร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	43
4-7 แสดงคำร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา	44
4-8 แสดงคำร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปีโดยเฉลี่ยที่ผ่านมา จำแนก ตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	44
4-9 แสดงคำร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน	45
4-10 แสดงคำร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐานจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	46
4-11 แสดงคำร้อยละของการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	48
4-12 แสดงคำร้อยละของการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	48
4-13 แสดงคำร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานใน โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	50
4-14 แสดงคำร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการ ชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	51
4-15 แสดงคำร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ	52
4-16 แสดงคำร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม	53

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-17 แสดงค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	54
4-18 แสดงค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	55
4-19 แสดงค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	56
4-20 แสดงค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	56
4-21 แสดงค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	57
4-22 แสดงค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	58
4-23 แสดงค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	59
4-24 แสดงค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	60
4-25 แสดงค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	61
4-26 แสดงค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	62
4-27 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	63
4-28 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	64
4-29 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	65
4-30 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	66

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-31 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	67
4-32 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	68
4-33 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	69
4-34 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม	70
4-35 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	71
4-36 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	72
4-37 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	74
4-38 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	75
4-39 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	77
4-40 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	77
4-41 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	79
4-42 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	79

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-43 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	80
4-44 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	81
4-45 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	82
4-46 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	82
4-47 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	83
4-48 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	84
4-49 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	85
4-50 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	86
4-51 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	88
4-52 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	89
4-53 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	90
4-54 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	91

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-55 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	93
4-56 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	93
4-57 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	94
4-58 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	95
4-59 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	96
4-60 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	97
4-61 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	98
4-62 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	99
4-63 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	100
4-64 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	101
4-65 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	103
4-66 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	103

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-67 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	105
4-68 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	106
4-69 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	107
4-70 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	108
4-71 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	109
4-72 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	109
4-73 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	110
4-74 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	111
4-75 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	112
4-76 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	113
4-77 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	114
4-78 แสดงคำร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	115

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4-79 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	117
4-80 แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	118
4-81 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	119
4-82 แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	120
4-83 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	122
4-84 แสดงคำร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	122
4-85 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	123
4-86 แสดงคำร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	124
4-87 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	125
4-88 แสดงคำร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	126
4-89 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	127
4-90 แสดงคำร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	128

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4-91	แสดงคำร้อยละของเรื่องທີ່ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การ ปรึกษาแนะนำแก่งกิจกรรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	129
4-92	แสดงคำร้อยละของเรื่องທີ່ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การ ปรึกษาแนะนำแก่งกิจกรรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนก ตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	130
4-93	แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากร บุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	132
4-94	แสดงคำร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากร บุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนก ตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	133
4-95	แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควร ผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	135
4-96	แสดงคำร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควร ผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม	135

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากเหตุการณ์วิกฤติการณ์ทางการเงินและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำที่ต่อเนื่องตั้งแต่กลางปีพ.ศ. 2540 ส่งผลให้ธุรกิจในประเทศไทยได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ธุรกิจของประเทศไทยต้องตกอยู่ในสภาวะขาดเงินทุนเพื่อใช้ในการประกอบการเป็นจำนวนมาก รวมทั้งปัญหาวิกฤติการณ์ทางการเงินของโลก ทำให้ตลาดต่างประเทศหดตัวอย่างรุนแรงโดยเฉพาะตลาดส่งออกหลักของประเทศ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ทำให้ธุรกิจของประเทศไทย ไม่สามารถปรับตัวรับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทัน และส่งผลให้ธุรกิจหลายแห่งต้องปิดกิจการลงไป

อย่างไรก็ตามยังมีธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหลายประเภทที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะปรับตัวและขยายตลาดสู่ต่างประเทศได้ หากได้รับความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์และมีความเชี่ยวชาญด้านธุรกิจ ช่วยชี้แนะและดูแลปรับปรุงแก้ไขปัญหาของกิจการ ไม่ว่าจะเป็นด้านการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การบริหารทรัพยากรบุคคล หรือ การเงิน ซึ่งจะมีผลช่วยให้ธุรกิจ ของประเทศไทย สามารถรักษาการจ้างงาน พัฒนา และขยายการส่งออก และนำรายได้เข้าสู่ประเทศเพื่อผลต่อการพัฒนาสังคมไทยโดยรวม

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อพลิกฟื้นเศรษฐกิจไทย จึงได้จัดสรรเงินงบประมาณสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2545 จำนวนสูงถึง 1,882.46 ล้านบาท โดยให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อใช้ดำเนินโครงการ “ชุบชีวิตธุรกิจไทย” (Invigorating Thai Business : ITB) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกฟื้นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ให้คงความสามารถในการประกอบการ คงสภาพการจ้างงานไว้ได้ และให้ธุรกิจมีแผนฟื้นฟูกิจการที่น่าเชื่อถือ รวมทั้งวางรากฐานในการยกระดับขีดความสามารถของกิจการ ให้พร้อมแข่งขันได้ในเวทีการค้าเสรี และในระดับสากล เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและรายได้แก่ประเทศได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสร้างเสริมและพัฒนาที่ปรึกษาไทย โดยมีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2544 จนถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 โดยได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณไปทั้งสิ้น 1,391.88 ล้านบาท และมีเงินงบประมาณคงเหลือ 490.58 ล้านบาท ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรมได้ขออนุมัติคณะรัฐมนตรีนำงบประมาณเหลือจ่ายดังกล่าวมาดำเนินโครงการ ฯ ระยะที่ 2 อีก 1,100 กิจการ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2546 มีระยะเวลาดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2546 จนถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 (สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ, 2546 ข: 1-2)

การดำเนินโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้มอบหมายให้หน่วยงานอื่นร่วมบริหารโครงการจำนวน 8 หน่วยงาน ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมฝ่ายปฏิบัติการ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารโครงการกลาง มีหน้าที่ประสานงาน ติดตามงาน และจัดสรรงบประมาณ ให้กับหน่วยร่วมบริหาร เพื่อสามารถดำเนินงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกธุรกิจเข้าร่วมโครงการ และกำหนดเกณฑ์เบื้องต้นในการคัดเลือกที่ปรึกษา (สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ, 2546 ข: 3-6)

ในช่วงระหว่างการดำเนินโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ได้มีปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ปรึกษา ซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อธุรกิจที่เข้ามาขอรับบริการเกิดขึ้นมากมาย ดังนี้

1. เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 ได้เกิดคดีฟ้องร้องที่ปรึกษา เรื่องการปลอมแปลงเอกสารและปลอมลายเซ็นในใบสมัครและรายงานการเข้าให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกธุรกิจ (หน่วยบริหารงานกลางโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย, 2547: 3)

2. ได้มีการเปิดโปงว่ามีที่ปรึกษาในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยหลายรายที่ไม่มีความสามารถที่เหมาะสม ไม่มีจรรยาบรรณวิชาชีพ ไม่สามารถให้คำปรึกษา/แนะนำที่ถูกต้องเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการได้ (ประชาชาติธุรกิจ, 2547: 12)

3. มีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมโลหะที่เข้าร่วมโครงการเปิดเผยว่า กิจการของตนต้องการให้ที่ปรึกษาเข้ามาแก้ปัญหาด้านการเงินและด้านการตลาดในอุตสาหกรรมโลหะ แต่ที่ปรึกษากลับมามุ่งแก้ไขปัญหาระบบบัญชี ซึ่งที่ปรึกษาก็ไม่มีความรู้เรื่องอุตสาหกรรมโลหะ ถ้าจะให้เกรดที่ปรึกษาคือเกรด C และรู้สึกเสียดายเงินที่จ่ายไปแม้จะเพียง 10 % ก็ตาม (ประชาชาติธุรกิจ, 2547: 12)

จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความไม่เหมาะสมของที่ปรึกษา ในการเข้าให้คำปรึกษาแนะนำแก่ธุรกิจอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ซึ่งสาเหตุหนึ่งน่าจะมาจากการที่ยังไม่มีการกำหนดเกณฑ์ความเชี่ยวชาญของที่ปรึกษาเฉพาะด้านที่ชัดเจน โดยเกณฑ์เบื้องต้นในการคัดเลือกที่ปรึกษา ที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกำหนดนั้นเป็นเกณฑ์ที่ค่อนข้างกว้าง ดังตารางที่

ตารางที่ 1-1 แสดงคำอธิบายสถานภาพการเป็นผู้เชี่ยวชาญ(ที่ปรึกษา)

คำอธิบายสถานภาพการเป็นผู้เชี่ยวชาญ (ที่ปรึกษา)		
สถานภาพ	วุฒิการศึกษา	ประสบการณ์วิชาชีพ
Chief Expert	สูงกว่าปริญญาโท	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 8 ปี
	สูงกว่าปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 12 ปี
	ปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 16 ปี
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 20 ปี
Senior Expert	สูงกว่าปริญญาโท	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 4 ปี
	สูงกว่าปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 8 ปี
	ปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 12 ปี
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 16 ปี
Expert	สูงกว่าปริญญาโท	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 2 ปี
	สูงกว่าปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 4 ปี
	ปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 8 ปี
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 12 ปี
Junior Expert	สูงกว่าปริญญาโท	ไม่ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ
	สูงกว่าปริญญาตรี	ไม่ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ
	ปริญญาตรี	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 4 ปี
	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	ต้องมีประสบการณ์วิชาชีพ 8 ปี

ที่มา : คู่มือการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย, 2545

จากตารางที่ 1-1 แสดงการกำหนดสถานภาพการเป็นผู้เชี่ยวชาญของที่ปรึกษา กำหนดโดยกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมซึ่งแสดงถึงเกณฑ์ที่ค่อนข้างกว้างมีการแบ่งระดับความเชี่ยวชาญของที่ปรึกษาเป็น 4 ระดับ โดยพิจารณาจากวุฒิการศึกษาและประสบการณ์เท่านั้น ยังไม่ระบุชัดเจนถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการเข้าให้คำปรึกษาแนะนำต่อธุรกิจ ทำให้ผู้ที่ต้องการเป็นที่ปรึกษาเพียงแค่มีวุฒិการศึกษาและประสบการณ์ สอดคล้องตามที่กำหนด ก็สามารถผ่านการสมัครได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ (ที่ปรึกษา) ในโครงการ ฯ ได้ไม่ยาก และจากเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลให้โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยที่ผ่านมา เมื่อที่ปรึกษาเข้าไปให้คำปรึกษาแนะนำแก่ธุรกิจต่างๆ จึงมีปัญหาเกี่ยวกับความเหมาะสมของที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาต่อธุรกิจที่เข้ามาขอรับบริการเกิดขึ้นมากมาย

จากภารกิจหลักของกระทรวงอุตสาหกรรม ที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการภายในประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมชุมชน เพื่อให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการ ตลอดจนให้เกิดวิสาหกิจใหม่ที่มีความเข้มแข็ง สามารถแข่งขันในตลาดโลก (สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ, 2546 ค: 1)

นอกจากโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยแล้ว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ยังมีภารกิจในการส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมอีกมากมาย โดยโครงการที่มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับความสามารถการแข่งขัน (MDICP) โครงการเงินสนับสนุนในการรับคำปรึกษาแนะนำ (Consultancy Fund) โครงการเงินสนับสนุนในการฝึกอบรม (Training Fund) โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่แห่งชาติ (NEC) นอกจากนี้หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ก็มีโครงการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมเช่นกัน เช่น สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม มีโครงการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาแนะนำระบบมาตรฐานต่าง ๆ (TLC) เพื่อพัฒนาธุรกิจในการพัฒนาระบบมาตรฐานต่าง ๆ ได้แก่ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000 ระบบอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มอก.18000 มาตรฐานแรงงานไทย มรท.8001 ระบบการจัดการและควบคุมสุขลักษณะในการผลิตอาหาร (Good Manufacturing Practice : GMP) และระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤตที่ต้องควบคุมในการผลิตอาหาร (Hazard Analysis and Critical Control Point system : HACCP) ซึ่งโครงการที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการสรรหาและคัดเลือกที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตรงกับความต้องการของธุรกิจที่ขอรับบริการ เพื่อสามารถช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ และสามารถพัฒนาหรือยกระดับธุรกิจให้มีความสามารถในการแข่งขัน โดยปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมคือที่ปรึกษาที่เข้าให้คำปรึกษาแนะนำแก่สถานประกอบการจะต้องมีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมตรงตามความประสงค์ของเจ้าของกิจการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีปัญหาขอรับบริการด้านการปรึกษาแนะนำ เพื่อสามารถพัฒนาองค์กรให้มีระบบและมีความสามารถในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับสากลต่อไป

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปเผยแพร่ให้กับหน่วยงานของรัฐบาลที่สนับสนุน และ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน หน่วยงานที่ปรึกษา และ สถาบันการศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกที่ปรึกษา ที่มีความสามารถ และมีคุณลักษณะตรงตามความประสงค์ของธุรกิจที่ขอรับบริการ สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างตรงประเด็น สอดคล้องกับปัญหาของธุรกิจ อันจะเป็นการพัฒนาองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้มีระบบการบริหารงานที่ดีสามารถอยู่รอดได้ในสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและมีความพร้อมต่อการแข่งขันในเวทีการค้าเสรีและในระดับสากล

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นประเด็นปัญหาของการวิจัย เป็น 4 ข้อดังที่จะได้นำเสนอในหัวข้อลำดับถัดไป

1.2 ประเด็นปัญหาของการวิจัย

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดประเด็นปัญหาของการวิจัย เป็น 5 ข้อ ดังนี้

1.2.1 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอย่างไร

1.2.2 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอย่างไร

1.2.3 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นอย่างไร

1.2.4 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับขนาดของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหรือไม่

1.2.5 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม แตกต่างกันหรือไม่ และมีรายละเอียดในประเด็นใดบ้างที่แตกต่างกัน

จากประเด็นปัญหาของการวิจัยทั้ง 5 ข้อ ผู้วิจัยจึงนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี ดังที่จะได้นำเสนอในหัวข้อลำดับถัดไป

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยออกเป็น 5 ข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3.2 เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3.3 เพื่อศึกษาคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3.4 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3.5 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การกำหนดขอบเขตของการวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยขอบเขต 5 ด้าน ดังนี้

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.4.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือผู้ประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

1.4.3 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมของประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

ก) ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

ข) ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีต่อคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ซึ่งแบ่งคุณลักษณะของที่ปรึกษาเป็น 2 ด้าน ดังนี้

ก) คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา แบ่งเป็น 5 ด้านตามการขอรับบริการปรึกษาแนะนำของโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านบัญชี-การเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ข) คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ด้านสถานภาพส่วนตัว ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรับผิดชอบ

1.4.4 สุ่มข้อมูลจากประชากรที่เป็นผู้ประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2544 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

1.4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ เก็บระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2548

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันสำหรับผู้อ่านและผู้วิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นหรือเงื่อนไขในการทำการวิจัยครั้งนี้ เป็น 3 ข้อ ดังนี้

1.5.1 การแสดงรายละเอียดของตัวเลือก “อื่นๆ (โปรดระบุ)” ในข้อคำถามจะแสดงต่อเมื่อมีผู้เลือกตอบในตัวเลือกนี้มากกว่าร้อยละ 10 โดยจะนำรายการที่มีผู้ตอบมากที่สุดจำนวน 3 รายการแสดงไว้ต่อท้ายผลของการวิจัยในหัวข้อนั้น ๆ

1.5.2 การคำนวณค่าร้อยละตัวเลขจำนวนสุดท้ายจะใช้วิธีการปัดทศนิยมเพิ่มหรือลด เพื่อให้ได้ค่าเต็ม 100% โดยยึดถือตามหลักการสากลของมาตรฐานการเงินและบัญชีที่ยอมรับกันทั่วไป

1.5.3 กรณีผลการวิเคราะห์งานวิจัยมีค่าเป็น 0 จะไม่อ่านค่าและอธิบายผล

1.6 ข้อจำกัดของการวิจัย

จากงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีข้อจำกัดของการวิจัย 2 ประการ ดังนี้

1.6.1 การวิจัยครั้งนี้แท้จริงแล้วจำนวนประชากรทั้งหมดคือ จำนวนผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ของหน่วยร่วมบริหารทั้ง 8 หน่วยงาน ได้แก่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมฝ่ายปฏิบัติการ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย - เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แต่ผู้วิจัยใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหาร สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เท่านั้น เนื่องจากผู้วิจัยมีระบบฐานข้อมูลลูกค้า มีรายชื่อและที่อยู่ของลูกค้าที่ชัดเจน และมีจำนวนมากเพียงพอ ที่จะนำมาใช้กับในงานวิจัยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

1.6.2 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลให้เงินสนับสนุนมากกว่า 50% ดังนั้นความคาดหวังในคุณลักษณะของที่ปรึกษาของผู้ประกอบการอาจมีความแตกต่างจากผู้ประกอบการที่ต้องจ่ายเงิน 100% ในการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อเข้าช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยตรง

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอนิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญ ดังนี้

1.7.1 โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business : ITB) หมายถึง โครงการที่รัฐบาลได้จัดสรรเงินงบประมาณจำนวน 1,882.46 ล้านบาท (ซึ่งเป็นเงินงบประมาณสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2545) ให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการเพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มี

ศักยภาพในการแข่งขันในเวทีการค้าเสรี และในระดับสากล รวมทั้งเพื่อพัฒนาที่ปรึกษาของประเทศไทยให้มีคุณภาพสูงขึ้น

1.7.2 คุณลักษณะของที่ปรึกษา หมายถึง คุณสมบัติของที่ปรึกษาที่ควรมีในการเข้าให้การปรึกษาแนะนำแก่ธุรกิจอุตสาหกรรม เช่น การให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการด้วยการวิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ไขปัญหามาให้พร้อมทั้งลงมือแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือร่วมกับผู้ประกอบการ

1.7.3 ที่ปรึกษา หมายถึงผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยช่วยวิเคราะห์ปัญหาและแนะนำการแก้ไขปัญหามาให้กับผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

1.7.4 ผู้ประกอบการ หมายถึงเจ้าของกิจการหรือผู้มีอำนาจสูงสุดในกิจการนั้น ๆ

1.7.5 ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมหมายถึงธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการ ซึ่งเป็นกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีคนไทยถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 50% มีการยื่นชำระภาษีถูกต้อง และมีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มูลค่าตามบัญชีไม่เกิน 200 ล้านบาท

1.8 ประโยชน์ของผลการวิจัย

ผลของการวิจัยนี้ จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนทั่วไปในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.8.1 ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่ให้บริการปรึกษาแนะนำใช้ในการพัฒนาที่ปรึกษาให้มีมาตรฐาน เพื่อสามารถใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญที่มี ในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล

1.8.2 ด้านหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลให้หน่วยงานของรัฐ เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมหรือสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดเกณฑ์คัดเลือกและประเมินที่ปรึกษา ในโครงการให้คำปรึกษาแนะนำกับโครงการอื่น ๆ เพื่อให้ได้ของที่ปรึกษาที่สามารถให้การปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมของไทย ในการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดสากล

1.8.3 ด้านการศึกษา เป็นข้อมูลให้นักวิชาการ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้กับสถาบันการศึกษา สามารถนำผลงานวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการสร้างและปรับปรุงรายวิชาที่เกี่ยวข้องให้มีความทันสมัยและถูกต้องตามหลักวิชาการ และส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ที่เหมาะสมกับตลาดแรงงาน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจรวมทั้งมีความสมบูรณ์และบรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมสาระสำคัญต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเสนอเป็นลำดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

2.1.2 บทบาทหน้าที่ของที่ปรึกษา

2.1.3 คุณลักษณะที่สำคัญของที่ปรึกษา

2.1.4 กระบวนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ

2.1.5 การประยุกต์กระบวนการให้คำปรึกษาในการเป็นที่ปรึกษา

2.1.6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย

2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ความหมายของการให้คำปรึกษา

2.1.1.1 คำจำกัดความของการให้คำปรึกษา

การให้คำปรึกษา (Counseling) เป็นหัวใจสำคัญของงานที่ปรึกษา ซึ่งจะช่วยให้ที่ปรึกษาสามารถเข้าใจงานของตนได้ถูกต้องและทำงานได้ตรงตามเป้าหมายยิ่งขึ้น โดยปกติการทำงานของที่ปรึกษา (Counselor) มักจะแตกต่างกันตามความรู้สึนึกคิดและทัศนคติของที่ปรึกษาแต่ละคน จึงทำให้ที่ปรึกษามีความเชื่อในเรื่องเป้าหมายของการให้คำปรึกษาแตกต่างกันออกไป ซึ่งส่งผลสะท้อนให้เกิดคำจำกัดความของการให้คำปรึกษาแตกต่างกันไปหลายแง่มุม สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะแต่ละคนที่ให้คำจำกัดความมานั้นเขียนขึ้นจากแง่มุมที่ตนสัมผัสและรับรู้ ซึ่งการรับรู้ในแง่มุมของแต่ละคนก็แตกต่างกันไป ซึ่งนุจรและนุชสร (2547: 2) ได้สรุปไว้ดังนี้

การให้คำปรึกษา เป็นความร่วมมือระหว่างที่ปรึกษาและผู้ประกอบการที่จะทำให้ผู้ประกอบการรู้จักตัวเองและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตัวเอง

การให้คำปรึกษา เป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ เพื่อให้ผู้ประกอบการใช้ความสามารถและคุณสมบัติที่มีอยู่จัดการกับธุรกิจของตนเองได้ เช่นสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้และแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางอารมณ์ของตนเองได้

การให้คำปรึกษา เป็นสัมพันธภาพที่มีจุดมุ่งหมายระหว่างที่ปรึกษากับผู้ประกอบการ โดยที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ ทำการช่วยเหลือผู้ประกอบการให้มีการเปลี่ยนแปลงตัวเองหรือสิ่งแวดล้อมของผู้ประกอบการ

การให้คำปรึกษา เป็นการช่วยผู้ประกอบการให้รู้จักตรวจสอบและวิเคราะห์ปัญหาของตนเอง และรู้จักหาวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ รู้จักเลือกและทดลองแก้ปัญหาที่ได้ผลดีที่สุด

จากคำจำกัดความของการให้คำปรึกษาข้างต้น สรุปได้ว่าการให้คำปรึกษาจะเกี่ยวข้องกับสิ่งสำคัญ 3 ประการ คือ ผู้ประกอบการ ที่ปรึกษา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับที่ปรึกษา

2.1.1.2 องค์ประกอบเบื้องต้นของการให้คำปรึกษา

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึงในระหว่างการให้คำปรึกษา คือ สายสัมพันธ์ (Rapport) ระหว่างที่ปรึกษากับผู้ประกอบการ ความเกี่ยวโยงระหว่างบุคคลทั้งสองจึงนับว่าเป็นพื้นฐานโดยธรรมชาติของการให้คำปรึกษาในลักษณะของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลต่อบุคคล ซึ่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2544) ได้สรุปองค์ประกอบเบื้องต้นบางประการของการให้คำปรึกษาที่ที่ปรึกษาควรตระหนักอยู่เสมอในระหว่างการให้คำปรึกษา ดังนี้

ก) องค์ประกอบที่เกี่ยวกับการจูงใจ (Motivation Factor) ที่ปรึกษาจำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมของผู้ประกอบการเป็นหลักอยู่ตลอดเวลา โดยเริ่มตั้งแต่การพิจารณาว่าผู้ประกอบการยินดียรับคำปรึกษาเพียงใดไม่ว่าการให้คำปรึกษาครั้งนั้นจะเริ่มจากผู้ประกอบการหรือที่ปรึกษาเป็นฝ่ายนัด เพื่อสามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นได้ในขณะที่มีการให้คำปรึกษา

ข) ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับที่ปรึกษา (The Counselor-Counselor Relationship) ที่ปรึกษาจะต้องมีความสามารถสร้างสรรค์บรรยากาศในขณะให้คำปรึกษาที่เหมาะสม โดยบรรยากาศดังกล่าวควรเป็นไปในลักษณะที่จะทำให้ผู้ประกอบการรู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับนับถือเท่าเทียมกับคนอื่น

ค) ความรับผิดชอบในการตัดสินใจของที่ปรึกษา (The counselor's Decision Making Responsibility) ที่ปรึกษาจะต้องส่งเสริมและช่วยให้ผู้ประกอบการค้นหาหรือจัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการได้เลือกและดำเนินการตามแนวทางที่ผู้ประกอบการตัดสินใจ โดยที่ปรึกษาควรเป็นเพียงผู้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาและให้ความเห็นในทางเลือกแต่ละทาง ส่วนการตัดสินใจเลือกจะต้องให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ตัดสินใจ

ง) การเคารพนับถือในสิทธิส่วนตัวของที่ปรึกษามีต่อผู้ประกอบการในขณะสนทนา (The counselor's Respect for the Privacy of Communication) ที่ปรึกษาจำเป็นต้อง

ต้องเคารพในสิทธิส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ เว้นแต่การพยายามเพิ่มหรือดึงศักยภาพของบุคคลที่มีอยู่ออกมาใช้ให้เต็มที่ หรือเรื่องที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ที่ปรึกษาต้องชี้แจงให้ผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้อง ยอมรับบทบาทและขอบเขตงานการให้คำปรึกษาของที่ปรึกษา ก่อนจะเริ่มการให้คำปรึกษา

2.1.1.3 ทฤษฎีเบื้องต้นของการให้คำปรึกษา

ทฤษฎีในการให้คำปรึกษา โดยทั่วไปมาจากการรวบรวมแนวความคิดต่างๆของบุคคล ตั้งแต่พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ ปรัชญา ความเชื่อในธรรมชาติของมนุษย์ โดยอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ของมนุษย์ ทฤษฎีบุคลิกภาพและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์เป็นพื้นฐาน เพราะเป้าหมายของการให้คำปรึกษานั้นเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหรือบุคลิกบางส่วนของมนุษย์ รวมถึงเจตคติ ความรู้สึก การรับรู้ คุณค่า หรือเป้าหมายต่างๆในชีวิตของแต่ละคน เพื่อเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ทฤษฎีการให้คำปรึกษามีลักษณะต่างกันมากมายตามความเชื่อของนักทฤษฎีแต่ละกลุ่ม ซึ่งนุจรีและนุชสรา (2547: 4-12) สรุปเป็นกลุ่มได้ดังนี้

ก) กลุ่มที่ 1 แนวความคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะและองค์ประกอบ (Trait Factor Centered Approach) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับมนุษย์กับงาน ความสามารถ และความสุขในการทำงาน โดยมีความเชื่อว่ามนุษย์ต้องพึงพาอาศัยผู้อื่น ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเป็นผู้ช่วยสะท้อนให้ผู้รับคำปรึกษารู้จักตนเองและใช้ความสามารถในการเลือกแนวทางของตนเองอย่างเหมาะสม

ข) กลุ่มที่ 2 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Approach) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้รับคำปรึกษาจะต้องร่วมกันวางแผนและตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ค) กลุ่มที่ 3 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีกระบวนการคิด (Cognitive Approach) แนวคิดนี้เป็นพื้นฐานของทฤษฎีการให้คำปรึกษาที่เป็นที่นิยมมากที่สุดทฤษฎีหนึ่งคือ ทฤษฎีการให้คำปรึกษาเชิงบำบัดด้วยเหตุผล-อารมณ์ (Rational Emotive Therapy Theory) ผู้ให้คำปรึกษาจะให้ความรู้ตลอดถึงแนวการประพฤติ และการปฏิบัติโดยเน้นหนักทางระบบการคิด การตัดสินใจ การวิเคราะห์ และการตัดสินใจใหม่โดยใช้รูปแบบการให้คำปรึกษาด้วยวิธีการสอนอย่างตรง ๆ และใช้เทคนิคอื่นประกอบเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ใหม่

ง) กลุ่มที่ 4 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีค่านิยม (Existentialist) ทฤษฎีนี้เน้นในเรื่องความมีอิสระของมนุษย์ การมีชีวิตที่มีความหมาย (Meaning of Life) ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องช่วยผู้มารับคำปรึกษาให้รู้จักหาสิ่งที่มีความหมายให้ตนเอง สร้างเป้าหมายในชีวิตให้ตนเอง เพื่อมีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม เน้นให้เห็นถึงความมีอิสระในการเลือก และตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆด้วยตนเองพร้อมกับมีความรับผิดชอบในผลที่ตามมาจากการกระทำของตน

จ) กลุ่มที่ 5 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Approach) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า มนุษย์ก็คือสัตว์ชนิดหนึ่งที่มีความต้องการหรือค้นหา มีทุกข์มีสุข ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องหาทางช่วยเหลือผู้มารับคำปรึกษาโดยชี้ให้เห็นถึงสาเหตุแห่งทุกข์หรือสาเหตุของปัญหา พร้อมทั้งแนะนำให้รู้จักวิเคราะห์สาเหตุและกำหนดแนวทางแก้ไขได้ด้วยตนเอง

ฉ) กลุ่มที่ 6 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีผู้มารับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง (Client Centered Approach) ทฤษฎีนี้เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีศักดิ์ศรี มีคุณค่าและมีเกียรติยศ มีความฉลาด สามารถพัฒนาตนเองได้ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องทำให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจถึงปัญหาของตนเอง และเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง

ช) กลุ่มที่ 7 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีเกสตาท์ (Gestalt Approach) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าแก่นแท้ของมนุษย์คือองค์รวมของมนุษย์ซึ่งจะแยกออกเป็นส่วน ๆ ไม่ได้ (Holistic Approach) จะมองในแง่ที่ว่ามนุษย์มีบุคลิกที่ผสมผสานกันระหว่างสิ่งที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องกระตุ้นให้ผู้มารับคำปรึกษาแสดงออกถึงปัญหาที่ประสบอยู่เพื่อช่วยกันวิเคราะห์และกำหนดแนวทางแก้ไขได้

ซ) กลุ่มที่ 8 แนวความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเผชิญความจริง (Reality Therapy Theory) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่น่าพิจารณาเพื่อนำมาใช้ในการปรึกษา แนะนำอีกทฤษฎีหนึ่งเพราะเป็นทฤษฎีที่คาบเกี่ยวกันระหว่างทฤษฎีที่ใช้สำหรับปัญหาระดับความรู้สึกกับทฤษฎีที่ใช้สำหรับปัญหาระดับพฤติกรรม โดยจะให้อิสระแก่ผู้รับคำปรึกษาค่อนข้างมากในการมองหาวิธีการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ยังเน้นความมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาแบบถือผู้รับคำปรึกษาเป็นศูนย์กลาง เน้นถึงสัมพันธภาพที่อบอุ่น จริงใจและการเปิดเผยตนเอง รวมทั้งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากกว่าอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติ จึงถือได้ว่าทฤษฎีนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior Modification)

2.1.1.4 คำจำกัดความของที่ปรึกษา

ปัจจุบันมีบุคคลที่ทำหน้าที่แนะนำและให้คำปรึกษาทางธุรกิจอยู่หลายประเภท ส่วนใหญ่มักจะเรียกรวม ๆ กันว่าที่ปรึกษา ซึ่ง Brown and Lent (2000) ได้จำแนกความแตกต่างของที่ปรึกษาแต่ละประเภท ดังตารางที่ 2-1

ตารางที่ 2-1 แสดงบทบาทของที่ปรึกษาแต่ละประเภท

กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	ประเภทของที่ปรึกษา		
	Business Advisor “Tell”	Consultant “Do for”	Business Counselor “Enable”
วิเคราะห์ปัญหา โดย	Advisor	Consultant	ผู้ประกอบการ
กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา โดย	Advisor	Consultant	ผู้ประกอบการ
ลงมือปฏิบัติ โดย	ผู้ประกอบการ	Consultant และ ผู้ประกอบการ	ผู้ประกอบการ
การเรียนรู้ของผู้ประกอบการ	ทางอ้อมจากการ พูดคุยและสังเกต Advisor	ไม่มีหรือมีน้อย	เกิดโดยตรง

จากตารางที่ 2-1 จะเห็นได้ว่าบทบาทของที่ปรึกษา Business Counselor แตกต่างจาก Business Advisor และ Consultant โดย Business Advisor เป็นผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยวิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเองแล้วจึงบอกให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตาม ส่วน Consultant จะให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการด้วยการวิเคราะห์ปัญหาและเลือกวิธีการแก้ไขปัญหมาให้พร้อมทั้งลงมือแก้ไขปัญหาด้วยตนเองหรือร่วมกับผู้ประกอบการ ดังนั้นโอกาสในการเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหของผู้ประกอบการจึงมีน้อย ต้องพึ่งพา Consultant ทุกครั้งเมื่อเกิดปัญหา แต่ Business Counselor มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการได้เรียนรู้จากปัญหาของตนเองและสามารถแก้ไขปัญหได้ด้วยตนเอง ที่ปรึกษาจึงมีบทบาทเพียงผู้คอยช่วยเหลือให้ความสนับสนุนผู้ประกอบการ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของผู้ประกอบการจากการเรียนรู้จนกระทั่งสามารถแก้ไขปัญห่อื่น ๆ ในอนาคตได้ด้วยตนเอง

2.1.2 บทบาทหน้าที่ของที่ปรึกษา

บทบาทหน้าที่ของที่ปรึกษาตามนิยามของ Fraser (1998) มีดังต่อไปนี้

2.1.2.1 ช่วยเหลือผู้ประกอบการในการสร้างขอบเขตหรือกรอบแนวคิดในการทำธุรกิจที่เหมาะสม โดยการช่วยแนะนำวิธีการวัดผลการประกอบการหรือผลสำเร็จทางธุรกิจเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถประเมินศักยภาพของตนเองและมองเห็นจุดเด่นในการดำเนินธุรกิจของตนเอง

2.1.2.2 ช่วยเหลือผู้ประกอบการในการสะท้อนให้ผู้ประกอบการเข้าใจถึงสภาพการณ์ปัจจุบันและค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงได้อย่างถูกต้อง

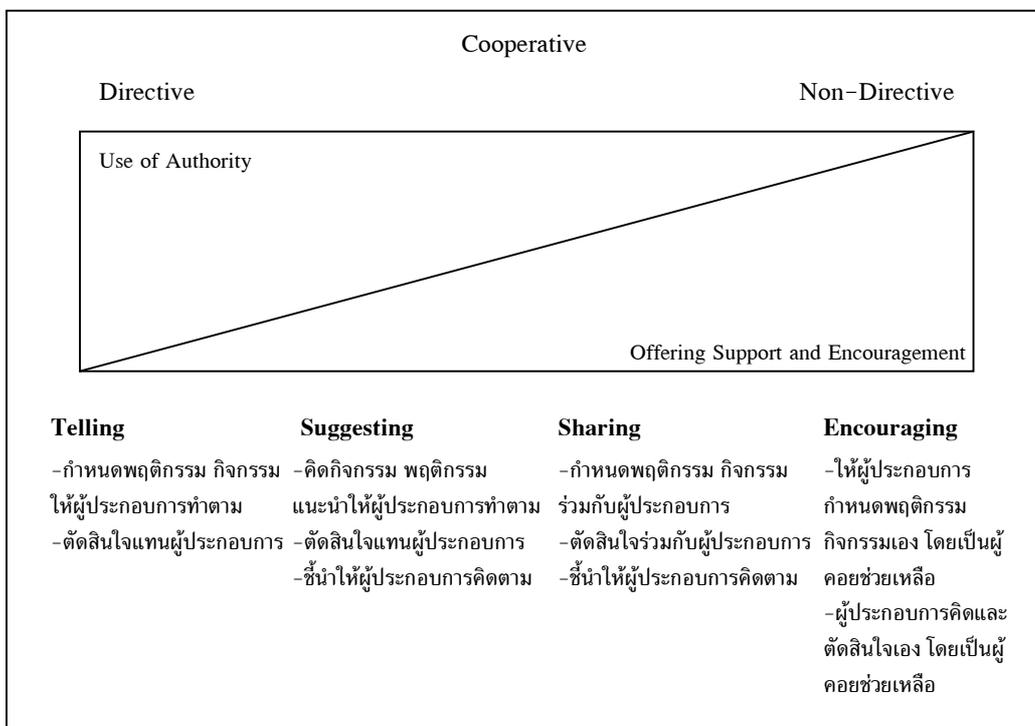
2.1.2.3 ถ้ามคำถามที่ชัดเจนและจำเป็นต่อการประกอบการในแง่มุมมองที่ผู้ประกอบการไม่เคยคิดหรือถามตนเองมาก่อน

2.1.2.4 กระตุ้นให้ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องในองค์กรได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจขององค์กร

2.1.2.5 ประเมิน ให้ความเห็น และคำวิจารณ์ในกิจกรรมต่างๆของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ

2.1.2.6 ไม่ชี้แนะให้ผู้ประกอบการทำสิ่งต่างๆตามที่ที่ปรึกษากำหนด แต่คอยให้การสนับสนุน กระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้ประกอบการในการพัฒนาองค์กร

ความเหมาะสมในบทบาทของที่ปรึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆหลายอย่าง แต่ที่สำคัญที่ปรึกษาจะต้องเข้าใจบทบาทของตนเอง ซึ่ง Hammonds (2003 : 10) ได้สรุปดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 แสดงบทบาทการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ

จากภาพที่ 2-1 บทบาทที่เหมาะสมที่สุดของที่ปรึกษาคือบทบาทที่ไม่ชี้แนะ แต่จะต้องคอยให้การสนับสนุน กระตุ้นและให้กำลังใจ (Encouraging) นอกจากนี้ที่ปรึกษาจะต้องประเมินบทบาทของตนเองว่าถูกต้องเหมาะสมเพียงใดตลอดเวลา โดยในบางสถานการณ์อาจจะต้องแสดงบทบาท Telling, Suggesting, Sharing หรือ Encouraging ก็ได้ตามความเหมาะสม

2.1.3 คุณลักษณะที่สำคัญของที่ปรึกษา

การให้คำปรึกษาจะดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสิ่งสำคัญประการหนึ่งนั่นคือตัวที่ปรึกษาว่าเป็นคนอย่างไร มีบุคลิกภาพเช่นไร มีแนวความคิดและทัศนคติอย่างไรที่จะมีผลเอื้ออำนวยต่อการทำงานทางด้านการให้คำปรึกษาให้สัมฤทธิ์ผลมาก

ยิ่งขึ้น จากการวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพของที่ปรึกษา โดยพิจารณาจากพฤติกรรมพื้นฐานในตัว ของที่ปรึกษา สรุปได้ว่าการเป็นที่ปรึกษานั้นมิใช่จะต้องมีพฤติกรรมลักษณะใดลักษณะหนึ่ง โดยเฉพาะเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญคือพฤติกรรมของที่ปรึกษาจะต้องเป็นลักษณะของตนเองโดย ธรรมชาติ มีความตั้งใจที่จะให้ความช่วยเหลือด้วยความจริงใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงาน ที่เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ ซึ่ง นุจรีและนุชสร่า (2547: 15-17) ได้สรุป คุณลักษณะทั่วไปของที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

2.1.3.1 ด้านการรับรู้ถึงสภาพทั่วไป ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพควรพิจารณา ผู้ประกอบการในแง่มุมต่างๆ โดยอิงกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาและทฤษฎีบุคลิกภาพ รู้จักและ เข้าใจผู้ประกอบการให้ลึกซึ้ง ที่ปรึกษาควรเข้าใจว่าปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับมนุษย์นั้นมักจะมี อารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้องกับเหตุผลเสมอไม่มากก็น้อย และการแก้ไขปัญหาก็คือไม่สามารถใช้เหตุผล เพียงอย่างเดียวบางครั้งอาจต้องคำนึงถึงอารมณ์และความรู้สึกประกอบด้วย

2.1.3.2 ด้านการยอมรับผู้อื่น ที่ปรึกษาที่ดีควรมีความเชื่อมั่นว่าผู้ประกอบการมี ความสามารถในการแก้ไขปรับปรุงตลอดจนพัฒนาตนเองได้ มีความไว้วางใจในตัวของ ผู้ประกอบการ ได้แก่ การให้เกียรติและยอมรับซึ่งกันและกัน การเรียนรู้กัน การเปิดใจกว้าง การมี ไมตรีจิตและเป็นมิตรกับผู้ประกอบการและทีมงาน

2.1.3.3 ด้านตัวที่ปรึกษาเอง ที่ปรึกษาควรเสริมสร้างคุณสมบัติที่ดีได้แก่ มี ความสามารถในการร่วมรับรู้ถึงความรู้สึกของผู้ประกอบการ ร่วมทุกข์ร่วมสุขตลอดเวลาการให้ คำปรึกษา ไม่ตัดทวงเอาผลประโยชน์จากผู้ประกอบการ มีความยุติธรรมและกล้าเปิดเผยตัวเอง สนับสนุนและให้กำลังใจผู้ประกอบการ มุ่งผลประโยชน์ของผู้ประกอบการเป็นสำคัญ ใจกว้าง มี วิสัยทัศน์และมองเห็นประเด็นหลักในการให้คำปรึกษา มีปฏิภาณไหวพริบดี และเก็บรักษา ความลับของผู้ประกอบการ

นอกจากคุณลักษณะทั่วไปของที่ปรึกษาข้างต้นแล้ว ที่ปรึกษาอาจจะต้องเข้าไปมีบทบาท อื่นๆ อีก ได้แก่ เป็นผู้ดำเนินการแก้ไขปัญหา เป็นผู้ชำนาญการในการวางระบบและกระบวนการ ทำงาน เป็นผู้พัฒนาและปรับเปลี่ยนองค์กร และเป็นผู้สร้างสัมพันธภาพและบริหารความขัดแย้ง ในองค์กร

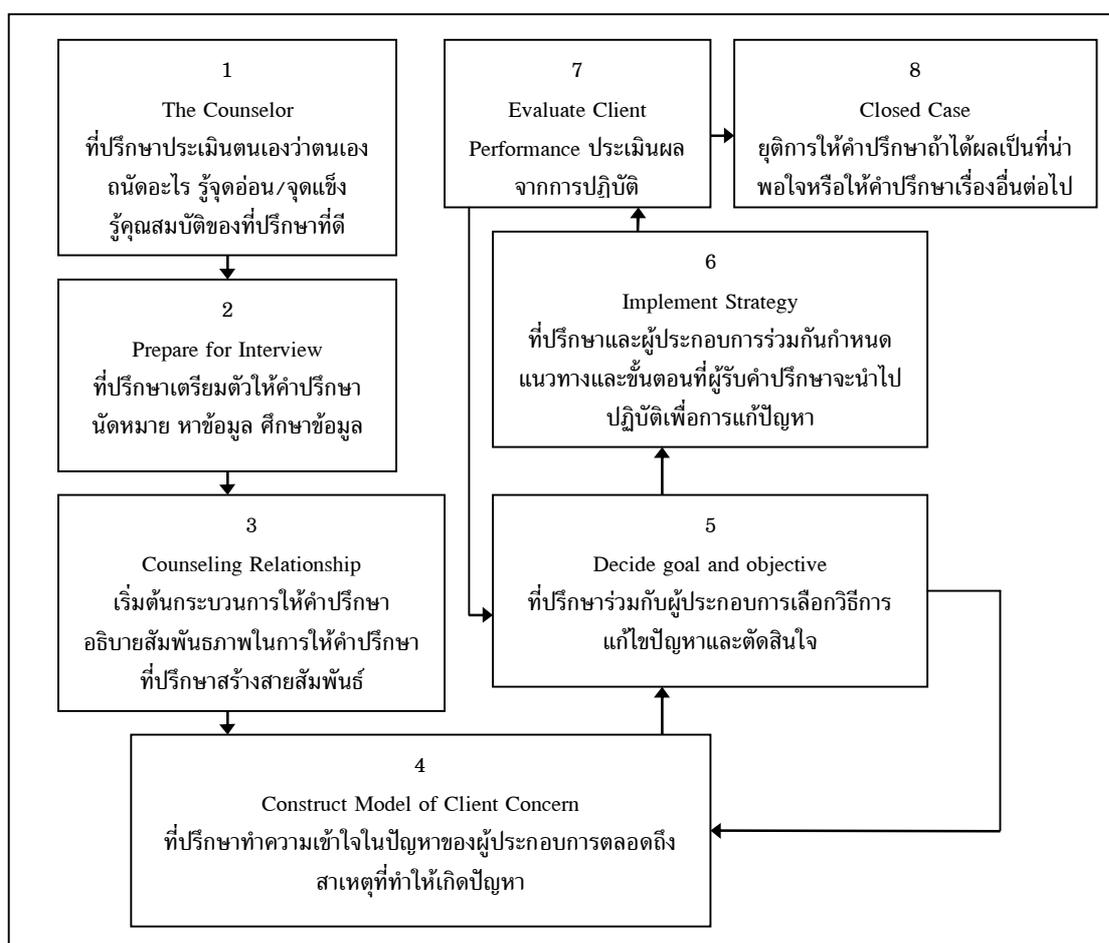
สุกัญญา (2549) ได้กล่าวไว้ว่า การที่ที่ปรึกษาจะให้คำปรึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากมีคุณลักษณะของที่ปรึกษาแล้ว จะต้องมีความสามารถที่เหมาะสมในการเป็นที่ปรึกษา ด้วย ซึ่งความหมายของความสามารถ (Competency) คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Personal Characteristic or Attributes) ที่ทำให้บุคคลนั้นทำงานใน ความรับผิดชอบของตนได้ดีกว่าผู้อื่น

ความสามารถ (Competency) แบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ ความสามารถขั้นพื้นฐาน (Threshold Competencies) ซึ่งเป็นความรู้หรือทักษะพื้นฐานที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการทำงาน

กับความสามารถที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากผู้อื่น (Differentiating Competencies) ซึ่งเป็นความรู้ความสามารถที่ทำให้บุคคลมีผลการทำงานสูงกว่ามาตรฐานหรือดีกว่าบุคคลทั่วไป

2.1.4 กระบวนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ

การทำหน้าที่ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ที่ปรึกษาควรมีแนวทางการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ (Systematic Counseling) ซึ่งจะช่วยให้การให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างมีขั้นตอนที่เหมาะสม และจะช่วยพัฒนาวิธีการคิด การค้นหาปัญหา และแนวทางการแก้ไขอย่างเป็นระบบ ซึ่ง Samuel (2000 : 120) ได้สรุปผังแผนภาพที่ 2-2

ภาพที่ 2-2 แสดงขั้นตอนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ (Systematic Counseling)

จากภาพที่ 2-2 สามารถสรุปขั้นตอนการให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ (Systematic Counseling) ได้แก่ การประเมินตนเองของที่ปรึกษา (Counselor) การเตรียมการเพื่อการสัมภาษณ์ (Prepare for Interview) การสร้างความไว้วางใจและสัมพันธ์ภาพในการให้คำปรึกษา (Counseling Relationship) การทำความเข้าใจปัญหาและหาสาเหตุของปัญหา (Construct Model of Client Concern) การกำหนดวัตถุประสงค์และแนวทางแก้ไขปัญหา (Decide Goal and Objective) กำหนดวิธีการและขั้นตอน

ในการปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหา (Implement Strategy) การประเมินผลการปฏิบัติของผู้ประกอบการ (Evaluate Client Performance) และสรุปผลการให้คำปรึกษาและการยุติการให้คำปรึกษา (Closed Case)

2.1.5 การประยุกต์กระบวนการให้คำปรึกษาในการเป็นที่ปรึกษา

การประยุกต์กระบวนการให้คำปรึกษาในการเป็นที่ปรึกษา ตามที่ George and Jones (1999) ได้จำแนกไว้ ประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

2.1.5.1 การบริหารเวลาของที่ปรึกษา (Time Management) ที่ปรึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับสถานการณ์แล้วลำดับความสำคัญในสิ่งที่จะทำ เลือกกิจกรรมที่จะทำ วิเคราะห์แต่ละกิจกรรมว่าสามารถควบคุมได้เพียงใด ประมาณการเวลาที่ต้องใช้ ประเมินเวลาที่มีอยู่ และทำตารางเวลาโดยใช้เทคนิคการบริหารเวลา

2.1.5.2 การบริหารข้อมูลของที่ปรึกษา (Information Management) ที่ปรึกษาจะต้องพิจารณาแหล่งข้อมูล และจัดระบบข้อมูล

2.1.5.3 การสร้างสายสัมพันธ์และความไว้วางใจ (Establish Rapport) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างที่ปรึกษาและผู้ประกอบการ ให้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ตรงกัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้การติดต่อสื่อสารที่จะเกิดขึ้นในการให้คำปรึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.5.4 การประยุกต์ใช้กระบวนการให้คำปรึกษาทางธุรกิจ ที่ปรึกษาจะต้องมีการสำรวจปัญหา หาแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหา และนำแนวคิดไปปฏิบัติจริง

2.1.5.5 การวางแผนการนัดหมายกับผู้ประกอบการ ที่ปรึกษาจะต้องมีการวางแผนการบริหารเวลาให้เหมาะสม ทั้งเวลานัดหมายและขณะดำเนินกิจกรรมในช่วงเวลาของการให้คำปรึกษา

2.1.5.6 การสร้างความประทับใจ (Impression Management) ที่ปรึกษาควรสร้างความประทับใจกับผู้ประกอบการเพื่อให้เกิดความไว้วางใจในตัวที่ปรึกษาได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ทั้งการแต่งกายและพฤติกรรม

2.1.6 ความรู้เกี่ยวกับโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

2.1.6.1 ความเป็นมาของโครงการ

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายหลักของยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจไทยให้แข็งแกร่งด้วยการมุ่งไปที่การพัฒนากิจการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ผู้ประกอบการซึ่งจะมีส่วนช่วยสนับสนุนและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีการริเริ่มจัดทำโครงการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้แผนงานในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมขึ้นในปี พ.ศ.2542-2545 เพื่อให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมเป้าหมายซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร เครื่องหนัง โลหะการ สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป พลาสติก หัตถอุตสาหกรรม เซรามิก อัญมณี เครื่องเรือน

และผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งจากการดำเนินการให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมในโครงการดังกล่าวไปแล้วเกือบ 1,000 กิจการ พบว่ากิจการเหล่านั้นได้รับประโยชน์และมีแนวโน้มที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพในทิศทางที่ดีขึ้น

เมื่อกระทรวงอุตสาหกรรมได้รับการจัดสรรงบประมาณจากนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจ (งบประมาณ 58,000 ล้านบาท) เพื่อให้ความช่วยเหลือและพัฒนา SMEs เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 2,600 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2545 กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่าโครงการในลักษณะที่ได้ดำเนินการไปแล้วคือ โครงการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมน่าจะส่งผลให้ SMEs ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากในประเทศถึงกว่าร้อยละ 90 ได้รับการปรับปรุงและพัฒนา รวมทั้งสามารถขยายกิจการจนเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคงต่อไป จึงได้จัดทำโครงการ “ชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business : ITB)” ขึ้นในลักษณะเดียวกับโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพธุรกิจดังกล่าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือธุรกิจไทยให้สามารถแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจ ยกกระดับปรับปรุงความสามารถในการประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก รวมทั้งคงสภาพการจ้างงานไว้ได้ โดยมีจำนวนโรงงาน/บริษัทที่เข้าร่วมโครงการครอบคลุมกว้างขวางมากขึ้นกว่าเดิมจากที่เน้นเฉพาะกลุ่มธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างเดียวได้มีการขยายครอบคลุมกลุ่มธุรกิจบริการและครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

ทั้งนี้ วิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงและพัฒนา SMEs ดังกล่าว ได้ดำเนินการโดยการจัดจ้างทีมที่ปรึกษาเฉพาะด้านเข้าไปให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก โดยการทำดำเนินงานร่วมกันระหว่างกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมและหน่วยร่วมบริหารอีก 7 สถาบัน ได้แก่ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยมีเป้าหมายการดำเนินการ 2,600 กิจการ ระยะเวลาโครงการตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2544-พฤษภาคม พ.ศ. 2546 (สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2546 ก: 1-2)

จากการที่รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จึงได้จัดสรรงบประมาณสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้กับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเร่งรัดปรับปรุงประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจภายใต้ชื่อโครงการ “ชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business : ITB)” ไปแล้วในระยะแรกเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2544-พฤษภาคม พ.ศ. 2546 จำนวน 2,600 กิจการ ซึ่งจากการดำเนินโครงการในระยะแรกมีเงินงบประมาณเหลืออยู่ประมาณ 490 ล้านบาท รัฐบาลจึงได้อนุมัติให้นำเงินที่เหลือมาใช้ดำเนินโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 2 จำนวน 1,100 กิจการ โดยมีระยะเวลาดำเนินโครงการตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2546-กันยายน พ.ศ. 2547

สำหรับโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 2 มีลักษณะเดียวกับโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 1 กล่าวคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือการบริการ ยกกระตือรือร้นการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันในระดับสากล รวมทั้งคงสภาพการจ้างงานหรือเพิ่มอัตราการจ้างงานได้มากขึ้น ทั้งนี้วิธีการดำเนินงานยังคงเป็นเช่นเดียวกับในระยะที่ 1 คือมีการจัดจ้างที่ปรึกษาเฉพาะด้านเข้าไปให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก โดยให้บริการกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ ซึ่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมดำเนินงานร่วมกับหน่วยร่วมบริหารอีก 8 สถาบัน ได้แก่สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2546 ข: 1-2)

2.1.6.2 วัตถุประสงค์โครงการ

ก) เพื่อให้สถานประกอบการทราบถึงสถานภาพ ศักยภาพ รวมถึงสภาพปัญหาที่แท้จริงของสถานประกอบการ

ข) เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายให้สามารถแก้ไขปัญหาค่าประกอบธุรกิจ สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปและยังคงสภาพการจ้างงานไว้ในสภาวะปัจจุบัน หลังจากมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การจัดการ

ค) ยกกระตือรือร้นและปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต การบริหารจัดการ และคุณภาพของสินค้าและบริการของอุตสาหกรรมกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเติบโตและขยายกิจการ

ง) กระตุ้นให้เกิดการปรับตัวของอุตสาหกรรม และเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกเพื่อแข่งขันในเวทีตลาดโลก

จ) กระตุ้นการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรมให้เกิดสภาพคล่องแก่สถานประกอบการอุตสาหกรรม

2.1.6.3 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

ก) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2,600 กิจการทั่วประเทศ ในภาคอุตสาหกรรมการผลิตและภาคบริการ

ข) เป็นกิจการที่มีการจ้างงานไม่เกิน 200 คน หรือมีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มูลค่าตามบัญชีไม่เกิน 200 ล้านบาท

ค) เป็นกิจการที่ดำเนินการโดยถูกต้องตามกฎหมายและมีคนไทยถือหุ้นไม่ต่ำกว่า 50%

ง) เป็นกิจการที่ดำเนินการอยู่แล้ว

จ) เป็นกิจการที่ยื่นชำระ/ประเมินภาษี

2.1.6.4 ผลลัพธ์ที่ต้องการ

ก) มีวิสาหกิจสมัครเข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า 3,000 ราย และเป็นวิสาหกิจที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการ จำนวน 2,600 ราย

ข) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการมีผลกำไรก่อนหักหนี้สูงขึ้น มีความสามารถชำระหนี้ดีขึ้น ได้รับการสนับสนุนต่อเนื่องจากสถาบันการเงินและสามารถรักษาสภาพการจ้างงานไว้ได้

ค) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการมีแผนฟื้นฟูกิจการในระยะปานกลางที่ชัดเจน เป็นไปได้ มีการเตรียมความพร้อมในการยกระดับขีดความสามารถเพื่อแข่งขันต่อไปในระดับสากล

ง) วิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการได้ทราบสถานภาพการดำเนินกิจการของตนเอง เปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของไทยและต่างประเทศ

จ) มีทรัพยากรบุคคลจากผู้ว่างงานและบัณฑิตใหม่ ที่มีศักยภาพจะเป็นนักวิเคราะห์ธุรกิจ หรือได้รับการจ้างเข้าทำงาน

2.1.6.5 ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ

ก) จำนวนโรงงานที่เข้าร่วมโครงการ

ข) จำนวนแรงงานที่คงสภาพการจ้างงานไว้ได้

ค) การปรับปรุงการประกอบการของธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการ โดยพิจารณาจากผลการประกอบการด้านต่างๆ เช่น การลดต้นทุน การลดการสูญเสียต่างๆ ยอดขายเพิ่ม มีระบบงานคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการ เพิ่มช่องทางจัดจำหน่าย พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ออกสู่ตลาด มีการจ้างงานเพิ่ม และสร้างความพึงพอใจลูกค้า เป็นต้น

2.1.6.6 องค์ประกอบของโครงการ

ก) ฝ่ายบริการโครงการกลาง

ข) หน่วยร่วมบริหาร ระยะที่ 1 ได้แก่สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ระยะที่ 2 ได้แก่ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันไทย-เยอรมัน สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ สถาบันยานยนต์ สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

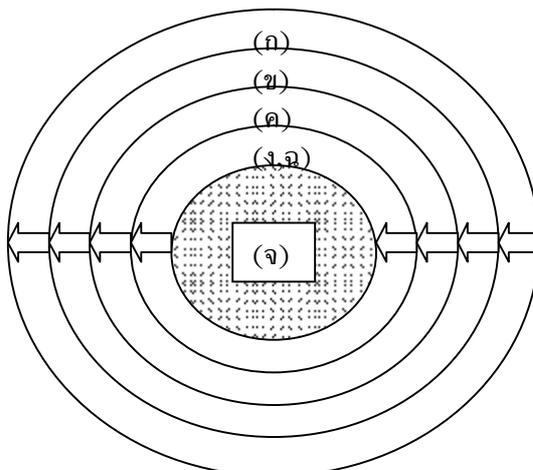
ค) หน่วยร่วมดำเนินการสาขาสังกัดภายใต้หน่วยร่วมบริหาร

ง) ที่ปรึกษา

จ) วิสาหกิจ ในภาคการผลิตและการบริการ

ฉ) ผู้ช่วยที่ปรึกษา

โดยความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในโครงการแสดงดังภาพที่ 2-3

ภาพที่ 2-3 แสดงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในโครงการในเชิงของการควบคุมกำกับ

2.1.6.7 ขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการ แสดงดังตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-2 แสดงขั้นตอนการดำเนินงานของโครงการสุขภาพชีวิตธุรกิจไทย

กิจกรรมหลัก	รายละเอียด
1. ประชาสัมพันธ์โครงการ	ประชาสัมพันธ์และโฆษณาโครงการผ่านสื่อต่างๆ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ จัดสัมมนาเปิดโครงการเพื่อเผยแพร่และรับสมัคร และสัมมนาปิดโครงการเพื่อแถลงผลการดำเนินงานโครงการ
2. วางระบบบริหารโครงการ พัฒนา และบริหารฐานข้อมูลโครงการ	จัดวางแผนงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน การประสานบริหารโครงการ การติดตามผลการดำเนินงาน วางกำลังคน และการใช้งบประมาณตามนโยบายที่ตั้งไว้ และจัดวางระบบการจัดทำข้อมูลที่ปรึกษา โรงงานที่เข้าร่วมโครงการ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
3. เตรียมความพร้อมนักวิจัยและที่ปรึกษา	สรรหานักวิจัยและที่ปรึกษา จัดทำหลักสูตร พร้อมทั้งจัดสัมมนาเตรียมความพร้อมสำหรับนักวิจัยและที่ปรึกษาโครงการ
4. จัดจ้างและเตรียมความพร้อมผู้ช่วยที่ปรึกษา	คัดเลือกและจัดจ้างผู้ที่ไม่ม้งานทำเพื่อเป็นผู้ช่วยที่ปรึกษา จัดทำหลักสูตรและฝึกอบรมเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ช่วยที่ปรึกษา
5. รับสมัครและคัดเลือกอาสาสมัครเข้าร่วมโครงการ	รับเอกสารที่สมัครและเอกสารที่เกี่ยวข้อง คัดเลือกสถานประกอบการที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดเพื่อเข้าร่วมโครงการ
6. วิจัยสถานประกอบการเบื้องต้น / วิเคราะห์ยืนยันปัญหาเชิงลึก	สำรวจปัญหา และ/หรือความต้องการพัฒนา พร้อมวิเคราะห์ให้แกสถานประกอบการที่ผ่านการคัดเลือกในขั้นแรก

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

กิจกรรมหลัก	รายละเอียด
7. ให้บริการปรึกษาแนะนำเชิงลึก	ที่ปรึกษาให้บริการปรึกษาแนะนำและ/หรือฝึกอบรมแก่โรงงานตามที่ได้ตกลงกับโรงงาน จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ
8. รายงานความก้าวหน้าโครงการ	ที่ปรึกษาจัดทำรายงานเพื่อแสดงผลความก้าวหน้าของโครงการ ได้แก่ รายงานการวินิจฉัยสถานประกอบการ (Diagnosis Report) การจัดทำข้อเสนอโครงการ (Proposal) รายงานผลปฏิบัติงานระหว่างโครงการ (Midterm Report) และรายงานสรุปผลการปฏิบัติงาน (Final Report) พร้อมการประเมินผลการปฏิบัติงาน
9. ประเมินผลโดยที่ปรึกษาอิสระ	จัดจ้างที่ปรึกษาอิสระจากหน่วยงานอื่นที่ไม่ได้เข้าร่วมในโครงการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลการดำเนินงานของโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย วิธีการให้บริการปรึกษาแนะนำแก่กลุ่มเป้าหมายภาพรวมของโครงการ ผลที่ได้รับและข้อเสนอแนะ

2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้มีการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญที่ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมตามลำดับต่อไปนี้

ณัฐฉิณี (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการช่วยเหลือของภาครัฐต่อภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อมในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยว่าอัตราค่าใดก่อนหักภาษีที่เพิ่มขึ้นหลังการเข้าร่วมโครงการนั้นมาจากยอดขายของบริษัทที่เพิ่มขึ้นหรือจากต้นทุนของบริษัทที่ลดลง เพื่อที่จะทราบว่าโครงการนี้ทำให้ภาคอุตสาหกรรมขนาดย่อมที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือไม่ โดยใช้แนวคิดเรื่องผลผลิตภาพ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าบริษัทที่เข้าร่วมโครงการได้มีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาทางด้านต่างๆ โดยเฉพาะการปรับปรุงทางด้านผลผลิตภาพ ซึ่งก็คือการปรับปรุงในด้านต้นทุน การจัดการ การผลิต การเงินและบุคลากร มากกว่าการปรับปรุงทางด้านยอดขาย ทำให้ทราบว่าบริษัทที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนเกิดขึ้น จึงพิจารณาต่อในโครงสร้างตลาดกึ่งแข่งขันกึ่งผูกขาดว่า บริษัทที่มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นจะส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคและรายรับรวมของบริษัทอย่างไร จากการศึกษาพบว่าบริษัทที่มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้นสามารถลดราคาสินค้า ทำให้ผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าที่มีราคาลดลง มีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้น ในด้านรายรับรวมของบริษัทนั้น ก่อนที่บริษัทจะทำการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคา

บริษัทควรจะพิจารณาถึงค่าความยืดหยุ่นต่ออุปสงค์ของบริษัทว่ามีความยืดหยุ่นมากหรือน้อย เพราะการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาจะมีผลกระทบต่อรายรับรวมของบริษัท เช่นบริษัทที่มีค่าอุปสงค์มากและเป็นบริษัทที่มีผลิตภาพทำการลดราคาสินค้าลง จะมีผลทำให้รายรับรวมของบริษัทเพิ่มขึ้นเป็นต้น

พัชรินทร์และคนอื่น ๆ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินผลการบริหารโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 1 ของ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบผลการบริหารโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 1 ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ได้นำตัวแบบการประเมินผลแบบระบบ (System Model Approach) มาประยุกต์ใช้แบบสอบถามทั้งชนิดปลายปิดและปลายเปิด เป็นเครื่องมือในการวิจัย การเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถาม เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์และอภิปรายผลที่เกิดขึ้น ผลการวิจัย โครงการนี้เป็นโครงการที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วในระยะที่ 1 ซึ่งการประเมินผลโครงการฯ นี้ได้มีการนำตัวแบบระบบมาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย โดยคณะผู้วิจัยได้พิจารณาถึงปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ อันประกอบด้วย วิทยากรที่ปรึกษา ผู้ช่วยวิทยากรที่ปรึกษา การจัดสรรหาทรัพยากรของการบริหารโครงการของสถาบัน และหลักสูตรการให้คำปรึกษาแนะนำ รวมทั้งกระบวนการบริหารโครงการของสถาบัน ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ การสรรหาคัดเลือกวิทยากร วิทยากรที่ปรึกษา และผู้ช่วยวิทยากรที่ปรึกษา กระบวนการให้คำปรึกษา ติดตามงานให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด เพื่อให้วิทยากรมีขีดความสามารถในการพัฒนาด้านการจัดการ ด้านบัญชีการเงิน ด้านการตลาด ด้านบริหารทรัพยากรมนุษย์ และส่งผลให้การดำเนินงานของกิจการมีการพัฒนาด้านยอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้น กำไรเพิ่มขึ้น ต้นทุนลดลง สภาพการจ้างงานเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยพบว่าผลการดำเนินโครงการชุปชีวิตของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ นั้นสามารถบรรลุเป้าหมายของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมระดับหนึ่ง ทั้งนี้จากการสำรวจพบว่าวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการมีการพัฒนาขีดความสามารถเพิ่มขึ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วิสาหกิจภาคการผลิต ได้รับประโยชน์โดยตรงด้านการเพิ่มปริมาณการผลิตมากขึ้น 60.3% รองมาเป็น รายได้เพิ่มขึ้น 50.9% และวิสาหกิจภาคบริการ ได้รับประโยชน์ด้านรายได้เพิ่มขึ้น 50.0% รองมาเป็น การจ้างพนักงานเพิ่มขึ้น 37.5% และเมื่อพิจารณาถึงความพึงพอใจของวิสาหกิจ ต่อปัจจัยการดำเนินโครงการ อยู่ในระดับพึงพอใจปานกลาง โดย วิสาหกิจภาคการผลิต อยู่ระดับ 2.97 และวิสาหกิจภาคบริการ อยู่ระดับ 2.93 ทั้งนี้พบว่าปัจจัยสำเร็จในการบริหารโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาตินั้น ประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญดังนี้ วิสาหกิจภาคการผลิต มีปัจจัยด้านการบริหารโครงการ และวิทยากรที่ปรึกษา และวิสาหกิจภาคบริการ มีปัจจัยด้านวิทยากรที่ปรึกษา และหลักสูตรการแนะนำ จากผลการวิจัยนั้น ทางคณะผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะใน 2 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่ 1 ด้านการบริหารโครงการ ควรจะมีการขยายระยะเวลาการให้คำปรึกษาแนะนำให้เพิ่มขึ้น ปรับปรุงมาตรฐานของผู้ช่วยวิทยากรที่ปรึกษา ปรับปรุงกระบวนการคัดเลือกวิทยากร

และเพิ่มงบประมาณการช่วยเหลือจากภาครัฐ ประเด็นที่ 2 ด้านการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อความสำเร็จของโครงการ เช่น ความพร้อมของวิสาหกิจ กฎระเบียบกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และศึกษาถึงปัจจัยความสำเร็จโครงการในแต่ละประเภทธุรกิจ และประเภทการให้คำปรึกษาแนะนำทั้ง 5 ด้าน ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้นั้นมาพัฒนา ปรับปรุง และขยายผลให้สามารถนำไปใช้ในการบริหารโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป อันจะนำมาเพื่อการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนของประเทศชาติต่อไป

จิตติมาและนันทวรรณ (2547) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกและตัดสินใจว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกในงานด้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือกที่ปรึกษาภายนอก การตัดสินใจว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอก กลุ่มงานด้านทรัพยากรมนุษย์และองค์กรที่ได้รับความสนใจในการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอก และแนวโน้มกลุ่มงานที่องค์กรมีความต้องการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกในอีก 5 ปีข้างหน้าขอบเขต และวิธีการศึกษาเฉพาะกลุ่มบริษัทที่ดำเนินธุรกิจสื่อสารซึ่งจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คัดเลือกเฉพาะองค์กรที่เคยใช้บริการที่ปรึกษาภายนอก จำนวน 6 บริษัท ได้แก่บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท จัสมินอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) บริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท ยูไนเต็ดคอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) บริษัท สามารถเทลคอม จำกัด (มหาชน) และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) การศึกษาใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสารภายในประเภท เอกสารทางวิชาการ บทความ หนังสือ วารสาร งานวิจัย และเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการเลือกและตัดสินใจว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกด้านงานพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร ผลการศึกษาพบว่า ในการริเริ่มว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกนั้นผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรมนุษย์เป็นผู้มีบทบาทเป็นอย่างมากในการริเริ่มว่าจ้าง รูปแบบที่ปรึกษาที่กลุ่มตัวอย่างเคยใช้บริการหรือว่าจ้างมากที่สุดอันดับแรกคือ บริษัทที่ปรึกษาเอกชนของคนไทย และอันดับรองลงมาคือ บริษัทที่ปรึกษาเอกชนของต่างชาติ ในขณะที่หน่วยงานของภาครัฐเป็นที่นิยมน้อยที่สุด แต่เมื่อศึกษาถึงการให้ความสำคัญในปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจว่าจ้างและเลือกที่ปรึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญเท่ากันระหว่างบริษัทที่ปรึกษาของคนไทยและบริษัทที่ปรึกษาของต่างชาติ ปัจจัยในการเลือกและตัดสินใจว่าจ้างที่ปรึกษาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีค่ามากที่สุดคือ มีแผนการปฏิบัติงานในการให้คำปรึกษาที่เป็นระบบและเป็นขั้นตอน มีแผนการติดตามและประเมินผลภายหลังจบโครงการอย่างเป็นระบบและขั้นตอน ให้คำปรึกษาโดยอิงทฤษฎีและการปรับใช้ตามสภาพแวดล้อมขององค์กรเป็นหลัก ให้คำปรึกษาที่สามารถปฏิบัติได้จริงและเห็นผลอย่างเด่นชัดในระยะเวลาที่เหมาะสม ปัญหาและอุปสรรคในการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกพบว่า ประเด็นปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างประสบมากที่สุดคือที่ปรึกษาไม่พยายามเข้าใจในรูปแบบการบริหารและวัฒนธรรมองค์กร การคัดเลือกบริษัทที่สามารถดำเนินงานที่องค์กร

ต้องการในงบประมาณที่มีอยู่ กฎเกณฑ์ในการทำงานของที่ปรึกษากับบริษัทไม่ตรงกัน ปัญหาที่เกิดขึ้นและหลังการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอก คือการติดต่อประสานงานระหว่างที่ปรึกษากับบริษัทขาดประสิทธิภาพ และบางครั้งที่ปรึกษาให้เพียงแนวทางปฏิบัติหลังจากจบงานโดยไม่ติดตามผลว่าสามารถนำไปปฏิบัติตามได้จริงหรือไม่ ความคาดหวังจากการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอก คือที่ปรึกษาสามารถค้นหาปัญหาที่แท้จริงและตอบสนองในสิ่งที่บริษัทต้องการแก้ไขได้ แนวโน้มกลุ่มงานที่องค์กรมีความต้องการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกในอีก 5 ปีข้างหน้าเกี่ยวกับงานด้านทรัพยากรมนุษย์และพัฒนาองค์กรมากที่สุด คือ Culture Change รองลงมาได้แก่ Talent Management, Learning Organization, Business Process Improvement และ Knowledge Management

สถาบันวิจัยนโยบายและเศรษฐกิจการคลัง (2546) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องโครงการติดตามประเมินผลส่วนการให้คำปรึกษาแนะนำและประเมินภาพรวมของโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business-ITB) มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการดำเนินการปรึกษาแนะนำรายการกิจการให้ดำเนินการสอดคล้องตามแผนงานของโครงการ ทั้งด้านวิธีการ เวลา และงบประมาณ ลดความเสี่ยงของกิจกรรมที่จะเบี่ยงเบนไปจากกรอบและแนวทางการปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้นำเสนอต่อผู้บริหารโครงการเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ประเมินผลโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทยในลักษณะเชิงผลลัพธ์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังมีโครงการของวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการ ประเมินผลโดยการวัดต้นทุน-ผลประโยชน์ของโครงการ ประเมินผลโครงการในเชิงผลกระทบที่มีต่อภาพรวมของประเทศ ขอบเขตการศึกษากำกับติดตามการวินิจฉัยเบื้องต้นและยืนยันปัญหาเชิงลึกรวมทั้งการให้คำปรึกษาแนะนำครอบคลุมทั้งผู้ประกอบการและที่ปรึกษา ประเมินผลโครงการครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่การประชาสัมพันธ์ การรับสมัคร การคัดเลือกผู้ใช้บริการและที่ปรึกษา การเตรียมความพร้อม การวินิจฉัยเบื้องต้นและยืนยันปัญหาเชิงลึก การให้คำปรึกษาแนะนำและการรายงานความก้าวหน้าครอบคลุมผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการคือผู้ประกอบการ พนักงานในกิจการ ที่ปรึกษา ผู้ช่วยที่ปรึกษา หน่วยร่วมบริหาร ฝ่ายบริหารงานกลางและฝ่ายปฏิบัติการของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ระยะเวลาครอบคลุมตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต แนวทางและวิธีการดำเนินงาน ประกอบด้วยการกำกับติดตามการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนของที่ปรึกษาว่าเป็นไปตามแผนงานหรือไม่ เสี่ยงต่อการออกจากกรอบปฏิบัติหรือไม่และแจ้งข้อจำกัด อุปสรรคเพื่อการปรับแก้ไขให้ทันเหตุการณ์ กำกับติดตามผลงานของที่ปรึกษารวมถึงเอกสารข้อเสนอโครงการ รายงานผลการปฏิบัติงานระหว่างโครงการและรายงานสรุปผลการปฏิบัติงาน วิธีการกำกับติดตามคือการติดตาม ณ สถานที่ประกอบการ การติดตามทางโทรศัพท์ การประชุมกลุ่มย่อย บางขั้นตอนดำเนินการทั้ง 100% บางขั้นตอนเป็นการสุ่มตัวอย่าง แหล่งที่มาของข้อมูลมีทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ วิธีการสุ่มตัวอย่างเป็นไปตามหลักสถิติเพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากรทั้งกลุ่ม ผลสรุปการติดตามประเมินผลโครงการ ดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2-3 แสดงผลสรุปการติดตามประเมินผลโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

วัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผล	ความสำเร็จ/ผลการประเมินโครงการ
<ul style="list-style-type: none"> ▪ เพื่อติดตามการดำเนินการปรึกษาแนะนำรายกิจการให้ดำเนินการสอดคล้องตามแผนงานของโครงการทั้งด้านวิธีการ เวลา และงบประมาณ ▪ ลดความเสี่ยงของกิจกรรมที่จะเบี่ยงเบนไปจากกรอบและแนวทางการปฏิบัติ ▪ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แล้วนำเสนอต่อผู้บริหารโครงการเพื่อใช้ในการตัดสินใจ ▪ เพื่อประเมินผลโครงการในลักษณะเชิงผลลัพธ์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังมีโครงการของวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการ ▪ เพื่อประเมินผลโครงการโดยการวัดต้นทุน-ผลประโยชน์ของโครงการ ▪ เพื่อประเมินผลโครงการในเชิงผลกระทบที่มีต่อภาพรวมของประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ เริ่มโครงการ <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนวิสาหกิจที่สมัครเข้าร่วมโครงการเกินกว่าเป้าหมายแต่ได้มีการคัดเลือกวิสาหกิจให้สอดคล้องเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ทำให้วิสาหกิจที่ได้เข้าร่วมโครงการต่ำกว่าเป้าหมายเล็กน้อย โดยมีจำนวนวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการทั้งสิ้น 2,266 กิจการ (ร้อยละ 87 ของเป้าหมาย) 2. ผลการประเมินภาพรวม โดยการติดตามจากทีมที่ปรึกษา(วิเคราะห์รายงาน) และจากผู้ประกอบการ(โทรศัพท์สัมภาษณ์) ครั้งที่ 1 โดยเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี มีเกรดอยู่ที่ระดับ B หรือคิดเป็น 73% 3. ผลการตรวจเยี่ยมกิจการทำให้มีการแก้ไขปัญหาได้และไม่ต้องยุติการให้บริการ โดยมีสัดส่วนของกิจการที่ต้องยุติเพียงร้อยละ 5 ▪ ระหว่างโครงการ <ol style="list-style-type: none"> 1. จำนวนวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการลดลงจากเมื่อเริ่มโครงการเพียงร้อยละ 6.5 2. ผลการประเมินภาพรวม โดยการติดตามจากทีมที่ปรึกษา(วิเคราะห์รายงาน) และจากผู้ประกอบการ(โทรศัพท์สัมภาษณ์) ครั้งที่ 2 โดยเฉลี่ยผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ดี มีเกรดอยู่ที่ระดับ B⁺ หรือคิดเป็น 75.5% ดีขึ้นจากการประเมินครั้งแรก 3. การตรวจเยี่ยมกิจการทำให้มีการแก้ไขปัญหาได้และไม่ต้องยุติการให้บริการ โดยมีกิจการที่ต้องยุติเพียงร้อยละ 1.7 อัตราการยุติลดลง

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ของการติดตามประเมินผล	ความสำเร็จ/ผลการประเมินโครงการ
	<ul style="list-style-type: none"> ■ จบโครงการ <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลลัพธ์ <p>กิจการที่เข้าร่วมโครงการมีสภาพปัญหาลดลงหรือสามารถปรับปรุงกิจการดีขึ้น จำนวนร้อยละ 90</p> 2. ผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Cost-Benefit) <p>วัดผลประโยชน์ต่อต้นทุนพบว่าคุ้มค่า โดยผลประโยชน์ประมาณจากยอดขายที่เพิ่มขึ้น ต้นทุนที่ลดลงและการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ส่วนต้นทุนประมาณการจากงบประมาณของรัฐและค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด เป็นต้น</p> ■ ผลกระทบ <ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพการจ้างงานโดยรวมเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 11.3 2. สถานะธุรกิจโดยรวมปรับตัวดีขึ้น โดยมีเกรดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 2.45 (C⁺) ก่อนการเข้าร่วมโครงการเป็น 3.09 (B⁺) หลังจากการเข้าร่วมโครงการ 3. จากการเข้าร่วมโครงการ ทำให้กิจการมียอดขาย ปริมาณการผลิต และการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ภาวะเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมปรับตัวดีขึ้น

ผลสรุปปัญหา/อุปสรรคจากการติดตามประเมินผล

1. ปัญหา/อุปสรรคจากทีมที่ปรึกษา

1.1 ทีมที่ปรึกษาแม้มีความรู้ความสามารถดีแต่เนื่องจากยังขาดประสบการณ์โดยตรงกับธุรกิจที่เข้าไปให้คำปรึกษา จึงทำให้ไม่สามารถสนองความต้องการผู้ประกอบการได้ตรงกับสภาพข้อเท็จจริง

1.2 ทีมที่ปรึกษามีเวลาจำกัด ทำให้การให้คำปรึกษาแนะนำต้องมีการเร่งรัดจนผู้ประกอบการไม่สามารถที่จะร่วมมือได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีงานประจำที่ต้องทำอยู่แล้ว

1.3 ทีมที่ปรึกษามีงานประจำ ไม่สามารถเข้าไปให้คำปรึกษา ณ สถานประกอบการได้อย่างสม่ำเสมอ ทำให้การดำเนินงานขาดความต่อเนื่องและได้ผลไม่ชัดเจนทันความต้องการของผู้ประกอบการ

1.4 การจัดสรรที่ปรึกษาให้กับแต่ละวิสาหกิจ มีข้อจำกัดด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของที่ปรึกษา ขณะที่วิสาหกิจมีความต้องการแก้ไขปัญหา/คำแนะนำที่ค่อนข้างหลากหลายจึงเป็นอุปสรรคที่จะจัดสรรที่ปรึกษาได้ตรงกับความต้องการของทุกวิสาหกิจ

1.5 ที่ปรึกษามีการใช้วันทำงาน (Man-days) ในส่วนของแผนงาน/ข้อเสนอที่ตนเองมีความถนัดมากกว่า ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผนงาน/ข้อเสนอที่ได้จัดทำไว้เมื่อเริ่มต้นโครงการ

1.6 การให้คำปรึกษา/แนะนำของที่ปรึกษาเป็นไปในเชิงวิชาการที่ยากเกินไปสำหรับการนำไปปฏิบัติของ SMEs บางแห่ง โดยเฉพาะ SMEs ขนาดเล็กมากที่ยังไม่ต้องการเทคนิคที่ซับซ้อนในการปฏิบัติงานมากนัก

2. ปัญหา/อุปสรรคจากผู้ประกอบการ

2.1 ผู้ประกอบการไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของที่ปรึกษาดีพอ ทำให้มีปัญหาในการให้ความร่วมมือ

2.2 ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีพนักงานประจำสถานประกอบการจำนวนจำกัด ทำให้การทุ่มเทการดำเนินงานตามคำแนะนำของที่ปรึกษาทำได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากต้องมีภารกิจในส่วนของงานประจำที่ทำให้การแบ่งเวลาเพื่อโครงการน้อยกว่าที่ควรจะเป็น

2.3 ความไม่พร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ และสถานที่ของผู้ประกอบการ ทำให้การดำเนินงานตามคำแนะนำ/การให้คำปรึกษาของที่ปรึกษาไม่สามารถทำได้เต็มที่

2.4 ผู้ประกอบการต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจในประเด็นที่ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ/ให้การปรึกษาค่อนข้างมาก

2.5 ผู้ประกอบการไม่เข้าใจเป้าหมาย/ไม่เชื่อมั่นทีมที่ปรึกษาเท่าที่ควร ทำให้เป็นอุปสรรคในการให้ความร่วมมือกับทีมที่ปรึกษา

2.3 สรุปเอกสารและงานวิจัยเข้าสู่ประเด็นปัญหาการวิจัย

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปเป็นภาพรวมได้ว่า โครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยนั้นช่วยแก้ไขปัญหา/ปรับปรุงผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการให้ดีขึ้นได้ และสามารถพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ แต่สิ่งที่เป็นปัญหาหรือเป็นอุปสรรคของโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยประการหนึ่งคือที่ปรึกษา ซึ่งอาจจะมีคุณลักษณะที่ไม่สอดคล้องตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการที่ต้องการความช่วยเหลือได้ และจากงานวิจัยที่ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยที่ได้มีการศึกษาไว้แล้วนั้นเป็นการศึกษาโดยประเมินผลโครงการในด้านต่างๆและโดยรวม ยังไม่มีการศึกษาวิจัยถึงคุณลักษณะของที่ปรึกษาที่ผู้ประกอบการต้องการเพื่อเข้าให้การปรึกษาแนะนำหรือช่วยปรับปรุง/พัฒนาผู้ประกอบการในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีศักยภาพในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาคูณลักษณะของที่ปรึกษา

โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อจะได้นำผลการวิจัยครั้งนี้ ไปเผยแพร่ให้กับหน่วยงานของรัฐบาลที่สนับสนุนและส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน หน่วยงานที่ปรึกษาและสถาบันการศึกษา เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกที่ปรึกษา ที่มีความสามารถและมีคุณลักษณะ ตรงตามความประสงค์ของธุรกิจที่ขอรับบริการ สามารถวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างถูกต้อง และให้คำปรึกษาแนะนำได้อย่างตรงประเด็น สอดคล้องกับปัญหาของธุรกิจ อันจะเป็นการพัฒนาองค์กรธุรกิจอุตสาหกรรมของประเทศไทยให้มีระบบการบริหารงานที่ดีสามารถอยู่รอดได้ในสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงและมีความพร้อมต่อการแข่งขันในเวทีการค้าเสรีและในระดับสากล

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการดำเนินการวิจัยทั้ง 4 หัวข้อดังกล่าวข้างต้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหาร สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2544 และเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 ทั้งหมดจำนวน 192 ราย โดยจำแนกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางจำนวน 109 ราย และธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมจำนวน 83 ราย การวิจัยครั้งนี้ สืบหาข้อมูลจากประชากรทั้งหมด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นลักษณะเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจข้อมูล โดยมีลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อความจำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อความจำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีข้อความจำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 4 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามจำนวน 47 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) มีข้อคำถามจำนวน 3 ข้อ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้สร้างเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสัมภาษณ์ผู้มีประสบการณ์ในวงการที่ปรึกษาอุตสาหกรรม เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถาม (Item) ของแบบสอบถาม

3.2.2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่อการใช้ในการวิจัยและกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของผลการวิจัย

3.2.2.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.2.2.5 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้น ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบรายละเอียด ความถูกต้องสมบูรณ์ และครอบคลุมเนื้อหาข้อคำถามทุกข้อ หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาได้พิจารณาและตรวจสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะแล้ว ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.6 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับร่าง ไปให้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่ทำการศึกษา พิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความเหมาะสม และ ความถูกต้องของสำนวนภาษา หลังจากผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาตรวจสอบแล้วผู้วิจัยจึงนำมาหาค่าเฉลี่ย แล้วจึงนำมาปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.7 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับที่ผ่านการปรับปรุงโดยที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารอื่น ๆ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้นำมาเป็นประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด

3.2.2.8 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับที่นำไปทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) โดยแบบสอบถามที่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จะนำมาทดสอบหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จะนำมาทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ปรากฏค่าอำนาจจำแนก โดยวิเคราะห์ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.407-

2.229 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Coefficient Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.9464

3.2.2.9 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปใช้จริง แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ตามรายชื่อ ที่อยู่ และจำนวนที่กำหนด

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากที่ได้ดำเนินการส่งให้แก่กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้นตามลำดับ ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการฝ่ายปรึกษาแนะนำและฝึกอบรม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เพื่อขอส่งแบบสอบถามไปให้แก่ธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

3.3.2 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ส่งให้แก่ธุรกิจที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติตามจำนวนที่กำหนด และให้ส่งคืนมาทางไปรษณีย์ที่ตู้ปณ. 10 ปณฝ. พระจอมเกล้า 10802

3.3.3 หลังจากส่งแบบสอบถามครั้งแรกไปแล้วเป็นเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากผู้จัดการโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ให้ที่ปรึกษาผู้รับผิดชอบในโครงการนี้ช่วยติดตามให้ผู้ประกอบการตอบแบบสอบถาม และส่งคืนทางไปรษณีย์ หลังจากรอเวลาอีก 1 สัปดาห์จึงได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำแนกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวน 75 ฉบับ และธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวน 92 ฉบับ หลังจากนั้นจึงได้ส่งแบบสอบถามไปอีกเป็นครั้งที่สองพร้อมทั้งขอความร่วมมือจากที่ปรึกษาในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยให้ช่วยติดตามแบบสอบถามกลับคืนอีกครั้ง และรอเวลาอีก 2 สัปดาห์ จึงได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำแนกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวน 8 ฉบับ และธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวน 12 ฉบับ รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งสิ้น 187 ฉบับ จำแนกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวน 83 ฉบับ และธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวน 104 ฉบับ

3.3.4 นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

ผลของการเก็บรวบรวมข้อมูลของงานวิจัยในครั้งนี้ ปรากฏผลของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน แสดงได้ดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนของแบบสอบถามที่ส่งไปและได้รับกลับคืน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน			
		ครั้งที่		รวม (ฉบับ)	ร้อยละ
		1	2		
ผู้ประกอบการของธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	83	75	8	83	100.00
ผู้ประกอบการของธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลาง	109	92	12	104	95.41
รวม	192			187	97.40

จากตารางที่ 3-1 พบว่า จากจำนวนของแบบสอบถามที่ส่งไปถึงผู้ประกอบการธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 192 ฉบับ ผลปรากฏว่าสามารถเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนได้ทั้งสิ้นจำนวน 187 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.40 ของประชากรทั้งหมด โดยจำแนกเป็นผู้ประกอบการของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวน 83 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเป็นผู้ประกอบการของธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวน 104 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.41

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science for Windows) ซึ่งมีการประมวลผลข้อมูลเป็นขั้นตอนคือ หลังจากตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกที่ส่งไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ และเขียนโปรแกรมสั่งงาน โดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.4 แบบสอบถามตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความ

ประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean: μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: σ)

ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินตามแนวทางของเบสต์ (ธานินทร์, 2548)

เกณฑ์การกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ระดับความสำคัญ	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ในช่วงคะแนนดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	แปลความว่า	มีความสำคัญน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	แปลความว่า	มีความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	แปลความว่า	มีความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	แปลความว่า	มีความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	แปลความว่า	มีความสำคัญมากที่สุด

3.4.5 แบบสอบถามตอนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น นอกเหนือจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 และ 4 และ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency)

3.4.6 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้ค่า Chi-Square (χ^2) ด้วยวิธีของเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

3.4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test

บทที่ 4

ผลของการวิจัย

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย หรือตารางและภาพประกอบคำบรรยาย หรือข้อความประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 7 ข้อดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการดำเนินงานในโครงการชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

4.7 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิด เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 4

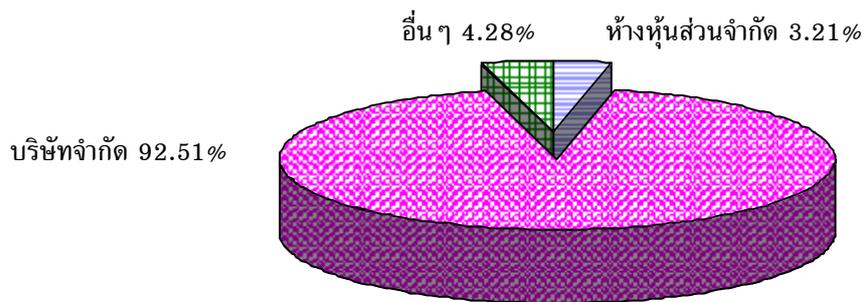
จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิเคราะห์เป็นผลของการวิจัย ดังจะได้นำเสนอเป็นลำดับต่อไปนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวน 5 ข้อ ดังนี้

4.1.1 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1 ภาพที่ 4-1 และภาพที่ 4-2

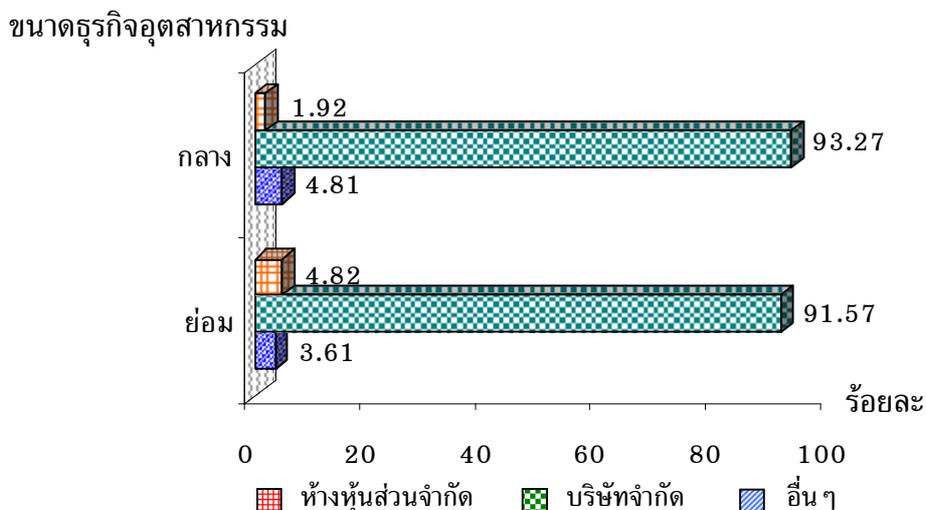
ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

รูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	4	4.82	2	1.92	6	3.21
บริษัทจำกัด	76	91.57	97	93.27	173	92.51
อื่นๆ	3	3.61	5	4.81	8	4.28
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่ารูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.51 รองลงมาเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.28 และน้อยที่สุดเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด คิดเป็นร้อยละ 3.21

ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-2 พบว่ารูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.27 รองลงมาเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.81 และน้อยที่สุดเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด คิดเป็นร้อยละ 1.92

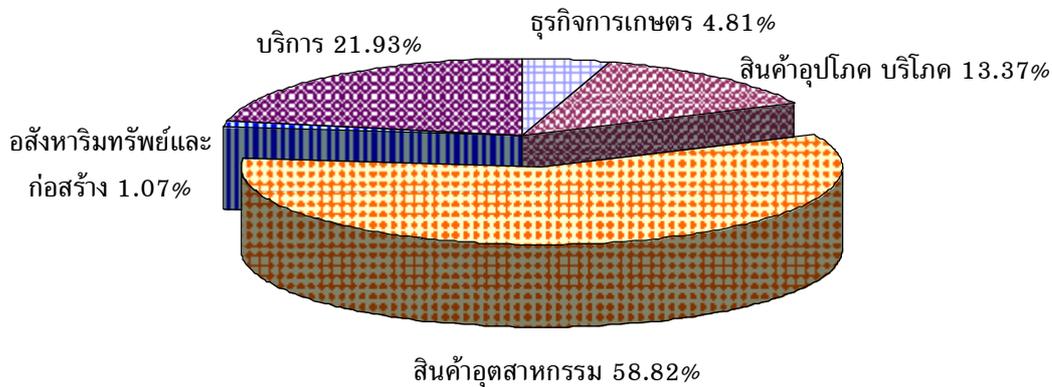
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีรูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจเป็นบริษัทจำกัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.57 รองลงมาเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด คิดเป็นร้อยละ 4.82 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.61

4.1.2 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2 ภาพที่ 4-3 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

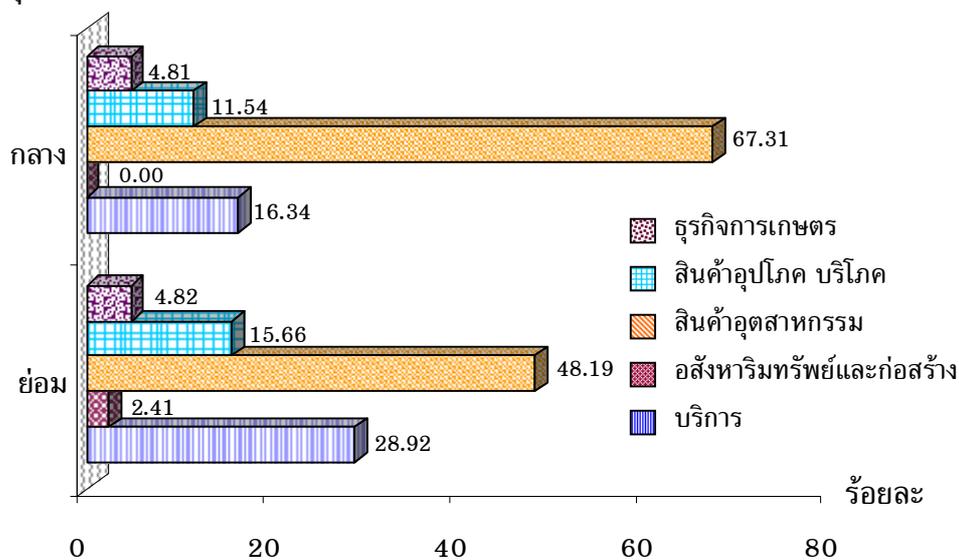
ประเภทของการดำเนินงาน ของธุรกิจ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจการเกษตร	4	4.82	5	4.81	9	4.81
สินค้าอุปโภค บริโภค	13	15.66	12	11.54	25	13.37
สินค้าอุตสาหกรรม	40	48.19	70	67.31	110	58.82
อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	2	2.41	0	0.00	2	1.07
บริการ	24	28.92	17	16.34	41	21.93
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-3 พบว่าประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจเป็นสินค้าอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.82 รองลงมาได้แก่บริการ คิดเป็นร้อยละ 21.93 สินค้าอุปโภค บริโภค คิดเป็นร้อยละ 13.37 ธุรกิจการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 4.81 และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 1.07 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-4 พบว่าประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจเป็นสินค้าอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.31 รองลงมาได้แก่บริการ คิดเป็นร้อยละ 16.34 สินค้าอุปโภค บริโภค คิดเป็นร้อยละ 11.54 และธุรกิจการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 4.81 ตามลำดับ

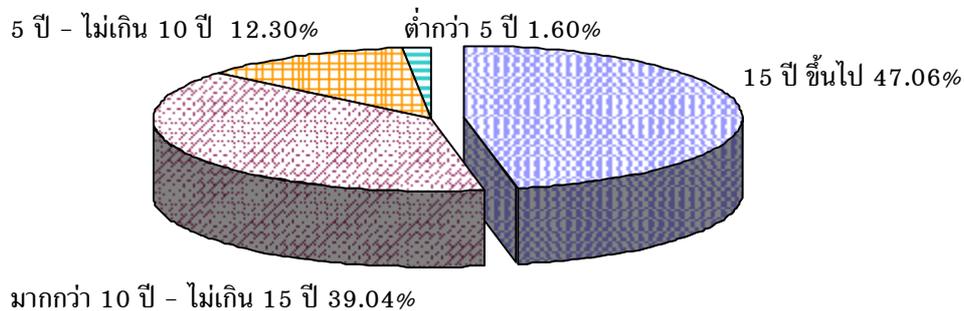
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจเป็นสินค้าอุตสาหกรรมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.19 รองลงมาได้แก่บริการ คิดเป็นร้อยละ 28.92 สินค้าอุปโภค บริโภค คิดเป็นร้อยละ 15.66 ธุรกิจการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 4.82 และอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 2.41 ตามลำดับ

4.1.3 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3 ภาพที่ 4-5 และภาพที่ 4-6

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

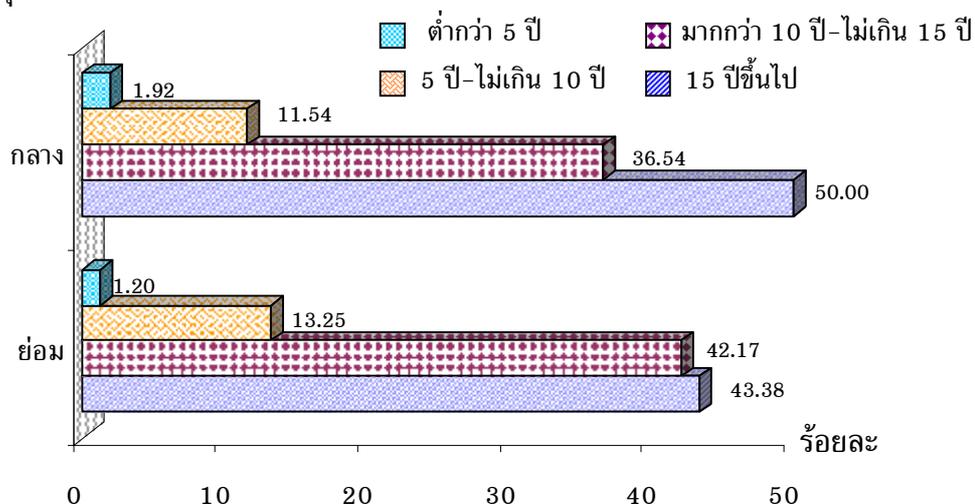
ระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	1	1.20	2	1.92	3	1.60
5 ปี - ไม่เกิน 10 ปี	11	13.25	12	11.54	23	12.30
มากกว่า 10 ปี - ไม่เกิน 15 ปี	35	42.17	38	36.54	73	39.04
15 ปี ขึ้นไป	36	43.38	52	50.00	88	47.06
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-5 แสดงค่าร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-5 พบว่าระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจมากที่สุด 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 47.06 รองลงมามากกว่า 10 ปี-ไม่เกิน 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.04 5 ปี-ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.30 และต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.60 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-6 แสดงค่าร้อยละของระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-6 พบว่าระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจมากที่สุด 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมามากกว่า 10 ปี-ไม่เกิน 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.54 5 ปี-ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.54 และต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.92 ตามลำดับ

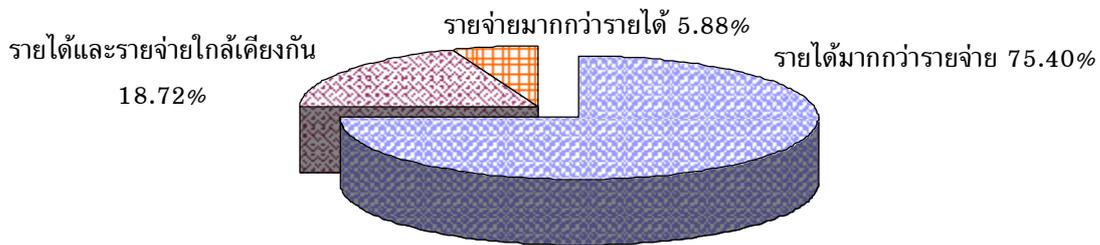
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจมากที่สุด 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.37 รองลงมามากกว่า 10 ปี-ไม่เกิน 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.17 5 ปี-ไม่เกิน 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.25 และต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

4.1.4 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4 ภาพที่ 4-7 และภาพที่ 4-8

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

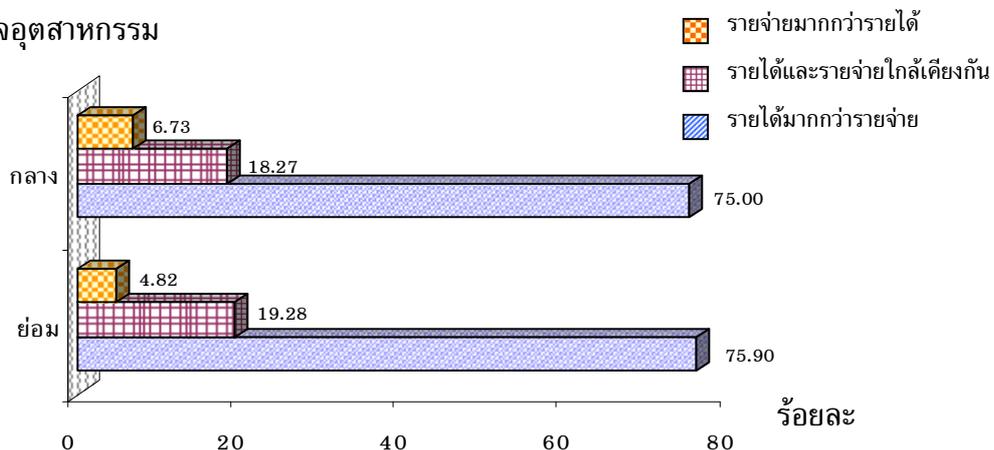
ผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รายจ่ายมากกว่ารายได้	4	4.82	7	6.73	11	5.88
รายได้และรายจ่ายใกล้เคียงกัน	16	19.28	19	18.27	35	18.72
รายได้มากกว่ารายจ่าย	63	75.90	78	75.00	141	75.40
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-7 แสดงค่าร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-7 พบว่าผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้มากกว่ารายจ่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.40 รองลงมาได้แก่ รายได้และรายจ่ายใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 18.72 และน้อยที่สุดเป็นรายจ่ายมากกว่ารายได้ คิดเป็นร้อยละ 5.88

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-8 แสดงค่าร้อยละของผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปีโดยเฉลี่ยที่ผ่านมา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-8 พบว่าผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้มากกว่ารายจ่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาได้แก่ รายได้และรายจ่ายใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 18.27 และน้อยที่สุดรายจ่ายมากกว่ารายได้ คิดเป็นร้อยละ 6.73

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้มากกว่ารายจ่ายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.90 รองลงมาได้แก่ รายได้และรายจ่ายใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 19.28 และน้อยที่สุดรายจ่ายมากกว่ารายได้ คิดเป็นร้อยละ 4.82

4.1.5 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน

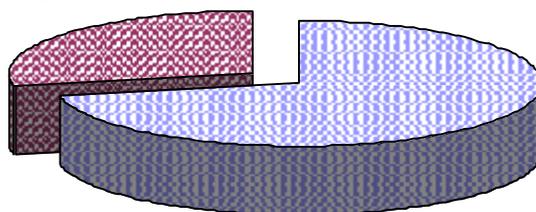
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการในด้านเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5 ภาพที่ 4-9 และภาพที่ 4-10

ตารางที่ 4-5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยได้รับ	11	13.25	42	40.38	53	28.34
ไม่เคยได้รับ	72	86.75	62	59.62	134	71.66
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน 28.34%

ไม่เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน 71.66%

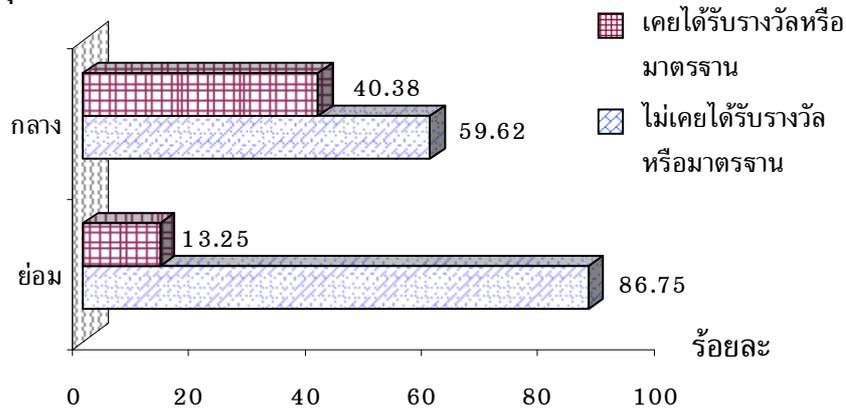

ภาพที่ 4-9 แสดงค่าร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-9 พบว่าการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 71.66 ที่เหลือเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 28.34 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ที่เป็นตัวเลือกเคยได้รับ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน	ความถี่
1	ISO 9001:2000	27
2	ISO 14000	19
3	อื่นๆ	7

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-10 แสดงค่าร้อยละของการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-5 และภาพที่ 4-10 พบว่าการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง การเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 59.62 ที่เหลือเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 40.38 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ที่เป็นตัวเลือกเคยได้รับ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน	ความถี่
1	ISO 9001:2000	21
2	ISO 14000	16
3	อื่นๆ	5

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม การเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 86.75 ที่เหลือเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 13.25 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการเคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน ที่เป็นตัวเลือกเคยได้รับ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐาน	ความถี่
1	ISO 9001:2000	6
2	ISO 14000	3
3	อื่นๆ	2

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยปรากฏดังข้อ 4.2 ต่อไปนี้

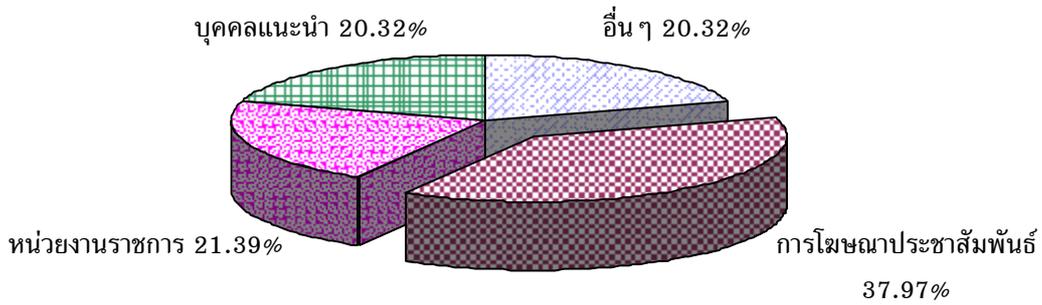
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีจำนวน 8 ข้อ ดังนี้

4.2.1 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6 ภาพที่ 4-11 และภาพที่ 4-12

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนและร้อยละของการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

การทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลแนะนำ	19	22.89	19	18.27	38	20.32
หน่วยงานราชการ	17	20.48	23	22.12	40	21.39
การโฆษณาประชาสัมพันธ์	33	39.76	38	36.54	71	37.97
อื่นๆ	14	16.87	24	23.07	38	20.32
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

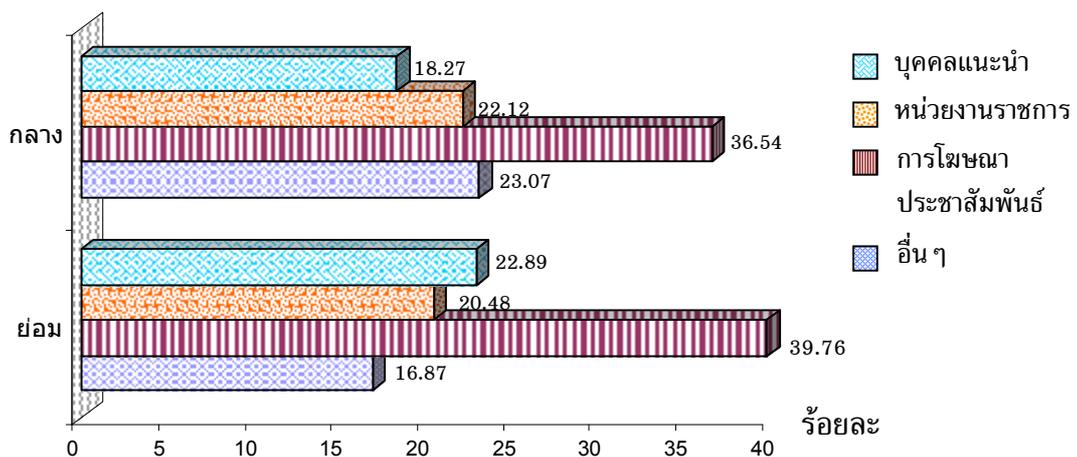

ภาพที่ 4-11 แสดงค่าร้อยละของการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-11 พบว่าการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยเป็นจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.97 รองลงมาได้แก่หน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 21.39 บุคคลแนะนำ และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 20.32 เท่ากัน โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	การทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
1	จากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	19
2	จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	14
3	อื่น ๆ	5

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-12 แสดงค่าร้อยละของการทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-6 และภาพที่ 4-12 พบว่าการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง การทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยเป็นจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.54 รองลงมาได้แก่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23.07 หน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 22.12 และบุคคลแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 18.27 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	การทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
1	จากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	11
2	จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	9
3	อื่นๆ	4

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม การทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยเป็นจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.76 รองลงมาได้แก่บุคคลแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 22.89 หน่วยงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 20.48 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 16.87 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อการทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

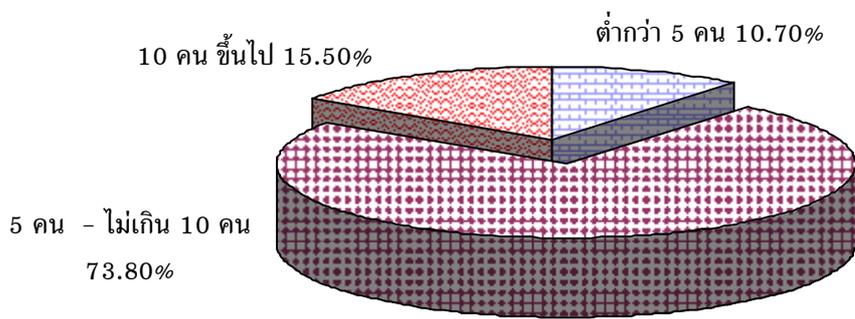
ลำดับที่	การทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
1	จากสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	8
2	จากกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	5
3	อื่นๆ	1

4.2.2 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7 ภาพที่ 4-13 และภาพที่ 4-14

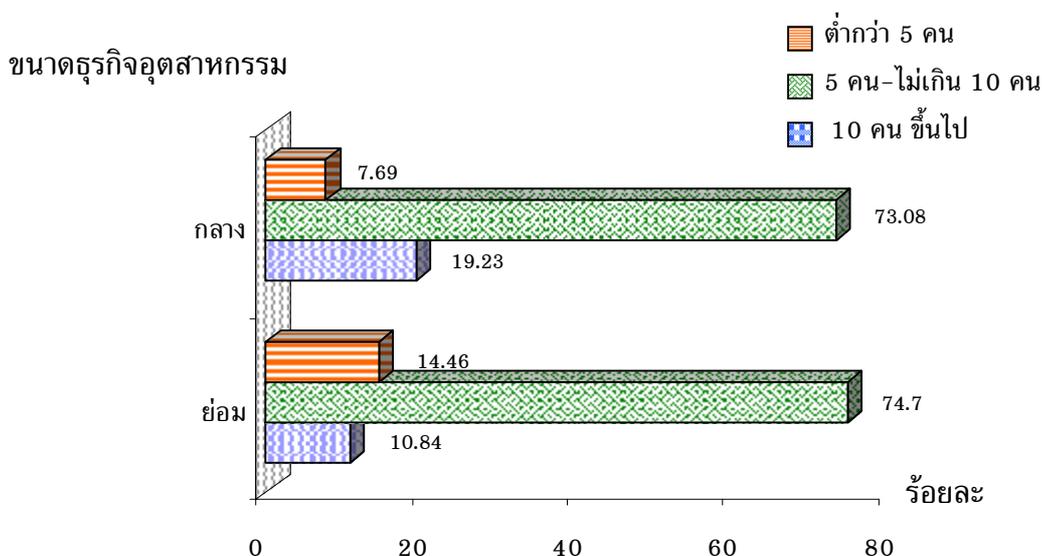
ตารางที่ 4-7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ
ในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและ
ขนาดย่อม

จำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วม เป็นคณะกรรมการในโครงการชุปชีวิต ธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 คน	12	14.46	8	7.69	20	10.70
5 คน - ไม่เกิน 10 คน	62	74.70	76	73.08	138	73.80
10 คน ขึ้นไป	9	10.84	20	19.23	29	15.50
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-13 แสดงค่าร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการใน
โครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-13 พบว่าจำนวนพนักงานที่เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ
โดยเฉลี่ยในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุด 5 คน-ไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 73.80
รองลงมาได้แก่ 10 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 15.50 และน้อยที่สุด ต่ำกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ
10.70

ภาพที่ 4-14 แสดงค่าร้อยละของจำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-7 และภาพที่ 4-14 พบว่าจำนวนพนักงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานโดยเฉลี่ยในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง จำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดมีจำนวน 5 คน-ไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 73.08 รองลงมาได้แก่ 10 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.23 และน้อยที่สุด ต่ำกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.69

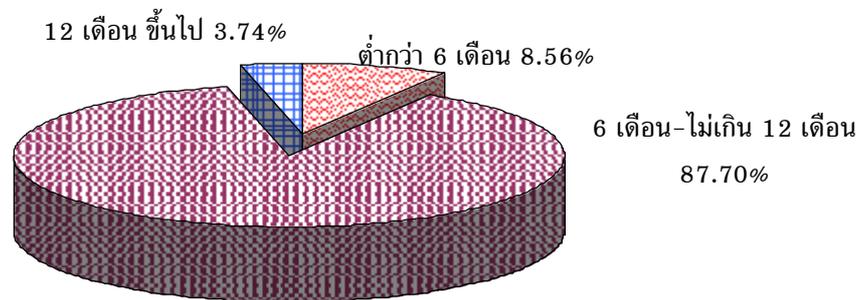
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม จำนวนพนักงานโดยเฉลี่ยที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดมีจำนวน 5 คน-ไม่เกิน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 74.70 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.46 และน้อยที่สุด 10 คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.84

4.2.3 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8 ภาพที่ 4-15 และภาพที่ 4-16

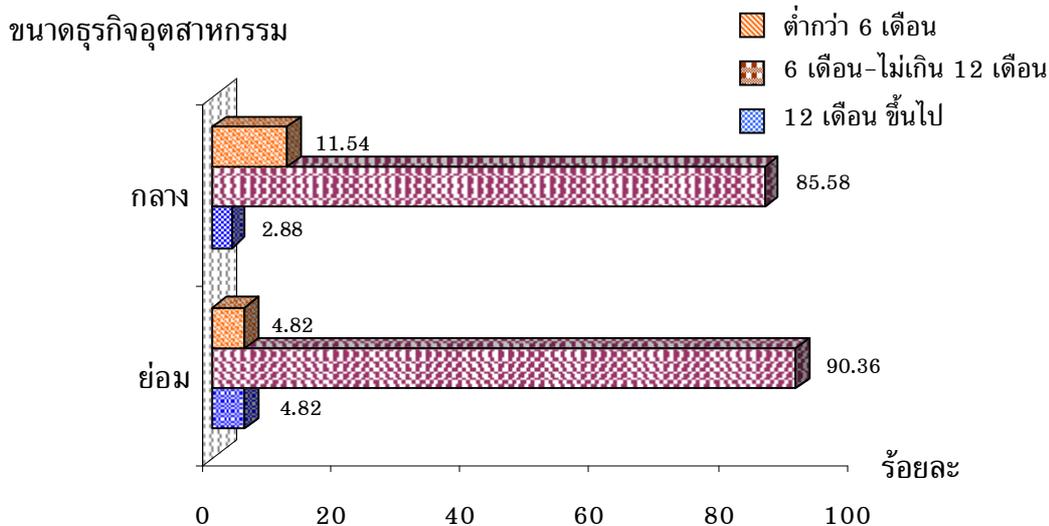
ตารางที่ 4-8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 6 เดือน	4	4.82	12	11.54	16	8.56
6 เดือน - ไม่เกิน 12 เดือน	75	90.36	89	85.58	164	87.70
12 เดือน ขึ้นไป	4	4.82	3	2.88	7	3.74
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-15 แสดงค่าร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-15 พบว่าระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการมากที่สุด 6 เดือน - ไม่เกิน 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 87.70 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 8.56 และน้อยที่สุด 12 เดือน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.74

ภาพที่ 4-16 แสดงค่าร้อยละของระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-8 และภาพที่ 4-16 พบว่าระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการมากที่สุด 6 เดือน-ไม่เกิน 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 85.58 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และน้อยที่สุด 12 เดือน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.88

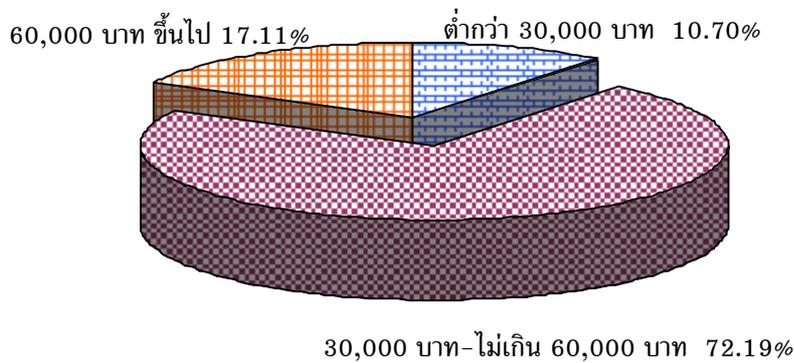
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการมากที่สุด 6 เดือน-ไม่เกิน 12 เดือน คิดเป็นร้อยละ 90.36 รองลงมาได้แก่ ต่ำกว่า 6 เดือน และ 12 เดือน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 4.82 เท่ากัน

4.2.4 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9 ภาพที่ 4-17 และภาพที่ 4-18

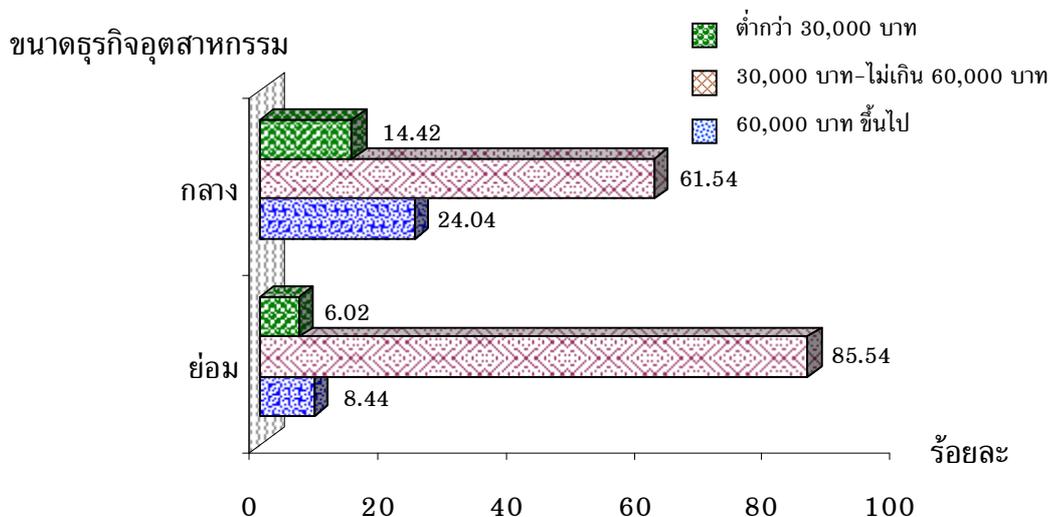
ตารางที่ 4-9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30,000 บาท	5	6.02	15	14.42	20	10.70
30,000 บาท - ไม่เกิน 60,000 บาท	71	85.54	64	61.54	135	72.19
60,000 บาท ขึ้นไป	7	8.44	25	24.04	32	17.11
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-17 แสดงค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-17 พบว่าการใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุด 30,000 บาท - ไม่เกิน 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 72.19 รองลงมาได้แก่ 60,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 17.11 และน้อยที่สุดต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.70

ภาพที่ 4-18 แสดงค่าร้อยละของงบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-9 และภาพที่ 4-18 พบว่าการใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีการใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุด 30,000 บาท - ไม่เกิน 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาได้แก่ 60,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.04 และน้อยที่สุด ต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.42

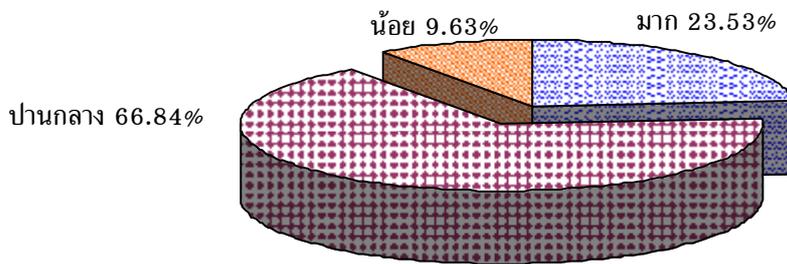
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีการใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุด 30,000 บาท - ไม่เกิน 60,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 85.54 รองลงมาได้แก่ 60,000 บาท ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 8.44 และน้อยที่สุด ต่ำกว่า 30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.02

4.2.5 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10 ภาพที่ 4-19 และภาพที่ 4-20

ตารางที่ 4-10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการ
 ชุบชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

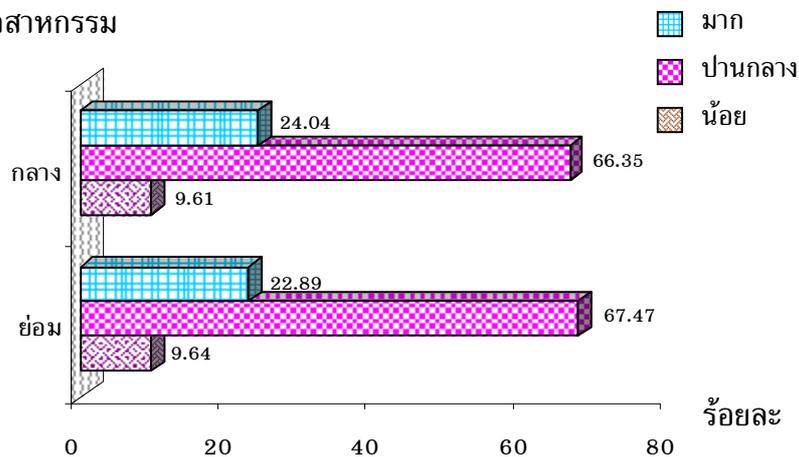
ระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มาก	19	22.89	25	24.04	44	23.53
ปานกลาง	56	67.47	69	66.35	125	66.84
น้อย	8	9.64	10	9.61	18	9.63
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-19 แสดงค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-19 พบว่าผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการ
 ชุบชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.84 รองลงมาอยู่ใน
 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 23.53 และน้อยที่สุดในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.63

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-20 แสดงค่าร้อยละของระดับผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุบชีวิตธุรกิจไทย
 จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-10 และภาพที่ 4-20 พบว่าผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 66.35 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 24.04 และน้อยที่สุดในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.61

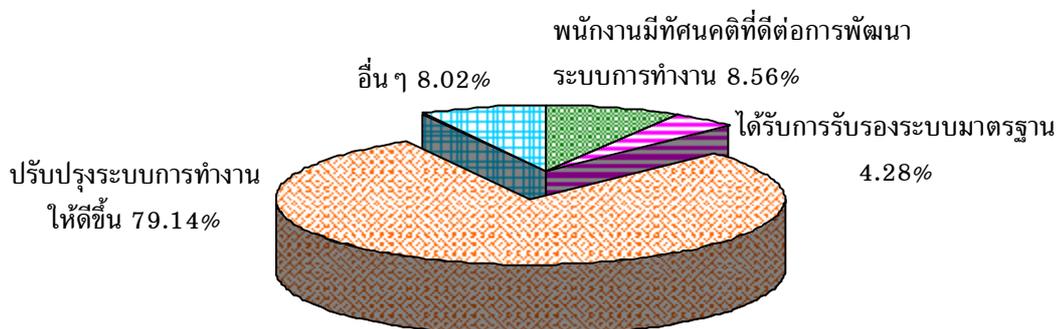
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 67.47 รองลงมาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 22.89 และน้อยที่สุดในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 9.64

4.2.6 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมปรากฏผลดังตารางที่ 4-11 ภาพที่ 4-21 และภาพที่ 4-22

ตารางที่ 4-11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

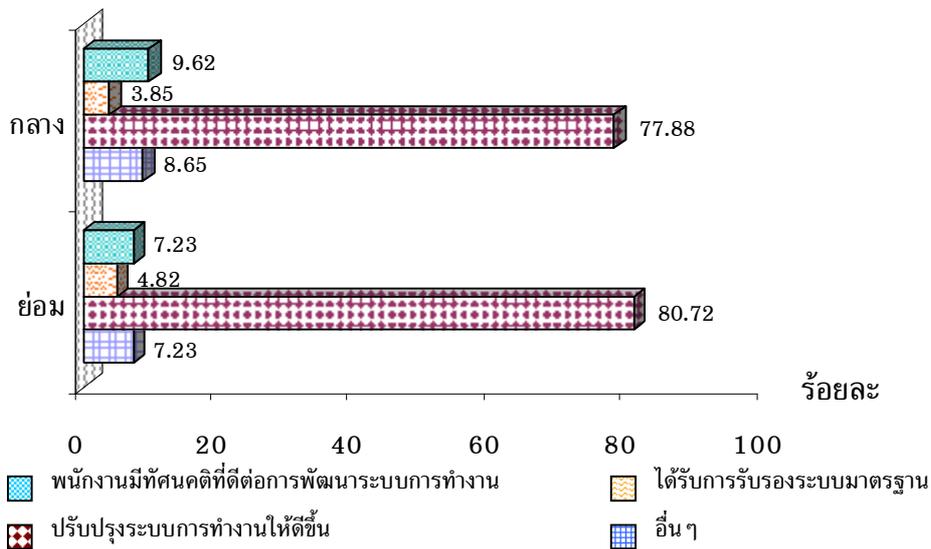
ผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการทำงาน	6	7.23	10	9.62	16	8.56
ได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน	4	4.82	4	3.85	8	4.28
ปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น	67	80.72	81	77.88	148	79.14
อื่นๆ	6	7.23	9	8.65	15	8.02
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-21 แสดงค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-21 พบว่าผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย มากที่สุดเป็นปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 79.14 รองลงมาได้แก่ พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 8.56 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.02 และได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 4.28 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-22 แสดงค่าร้อยละของผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-11 และภาพที่ 4-22 พบว่าผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยเมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดเป็นปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 77.88 รองลงมาได้แก่ พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 9.62 อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.65 และได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 3.85 ตามลำดับ

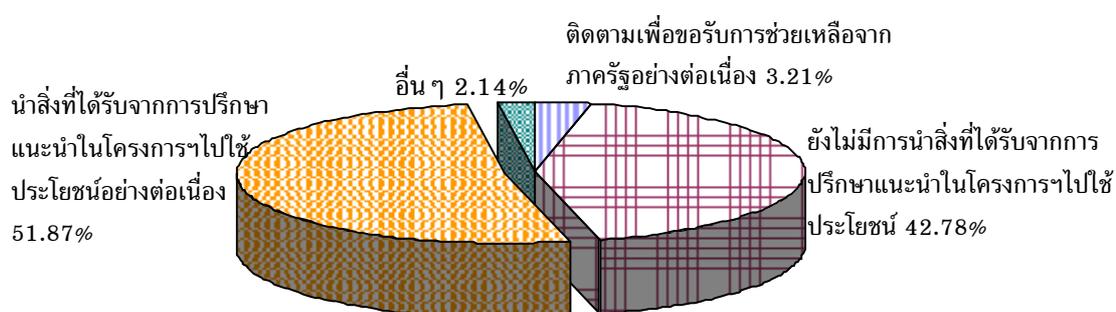
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดเป็นปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 80.72 รองลงมาได้แก่ พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการทำงาน และ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.23 และได้รับการรับรองระบบมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 4.82 ตามลำดับ

4.2.7 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12 ภาพที่ 4-23 และภาพที่ 4-24

ตารางที่ 4-12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

การดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ติดตามเพื่อขอรับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง	2	2.41	4	3.85	6	3.21
ยังไม่มีการนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์	48	57.83	32	30.77	80	42.78
นำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง	30	36.14	67	64.42	97	51.87
อื่นๆ	3	3.62	1	0.96	4	2.14
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

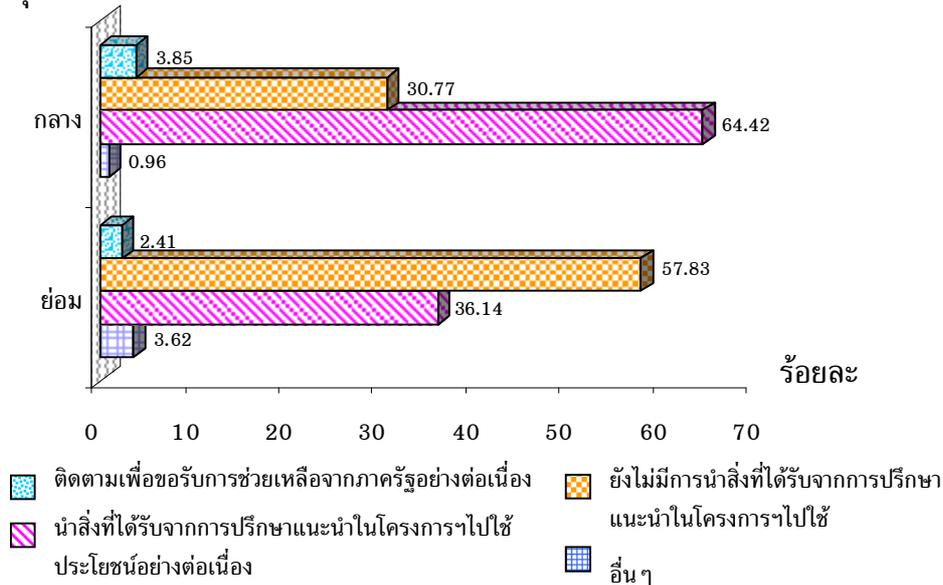

ภาพที่ 4-23 แสดงค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-23 พบว่าการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยมากที่สุดคือนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 51.87 รองลงมาได้แก่ยังไม่มีการนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไป

ใช้ประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 42.78 ติดตามเพื่อขอรับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.21 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.14 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-24 แสดงค่าร้อยละของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-12 และภาพที่ 4-24 พบว่าการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง การดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย มากที่สุดคือนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 64.42 รองลงมาได้แก่ยังไม่มีการนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์คิดเป็นร้อยละ 30.77 ติดตามเพื่อขอรับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.85 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.96 ตามลำดับ

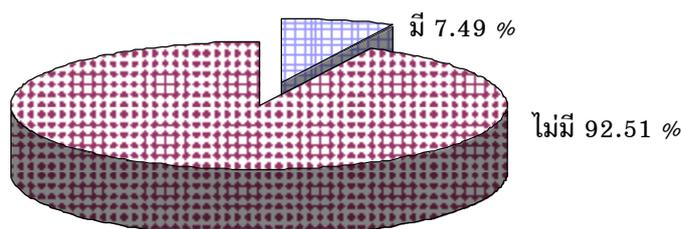
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม การดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย มากที่สุดคือยังไม่มีการนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์ คิดเป็นร้อยละ 57.83 รองลงมาได้แก่นำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯ ไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่องคิดเป็นร้อยละ 36.14 อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.62 และติดตามเพื่อขอรับการช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.41 ตามลำดับ

4.2.8 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการในด้านการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13 ภาพที่ 4-25 และภาพที่ 4-26

ตารางที่ 4-13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

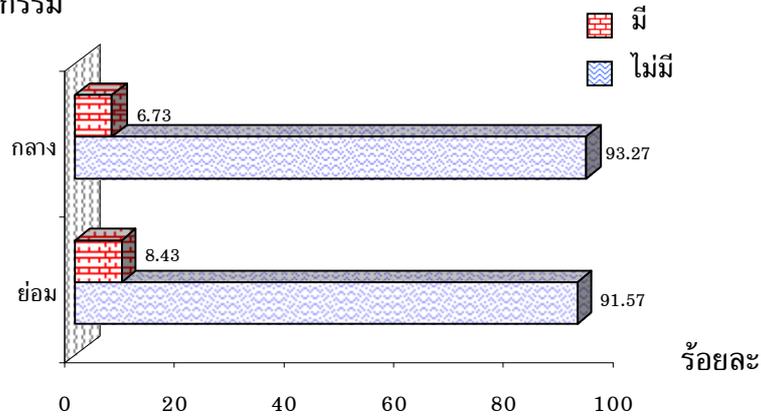
มีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มี	7	8.43	7	6.73	14	7.49
ไม่มี	76	91.57	97	93.27	173	92.51
รวม	83	100.00	104	100.00	187	100.00

ภาพที่ 4-25 แสดงค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-25 พบว่าการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 92.51 ที่เหลือมีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 7.49

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-26 แสดงค่าร้อยละของการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-13 และภาพที่ 4-26 พบว่าการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง การจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 93.27 ที่เหลือมีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 6.73

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม การจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ส่วนใหญ่ไม่มีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 91.57 ที่เหลือมีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.43

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยปรากฏดังข้อ 4.3 ต่อไปนี้

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งออกเป็นด้านได้ 5 ด้าน ดังนี้

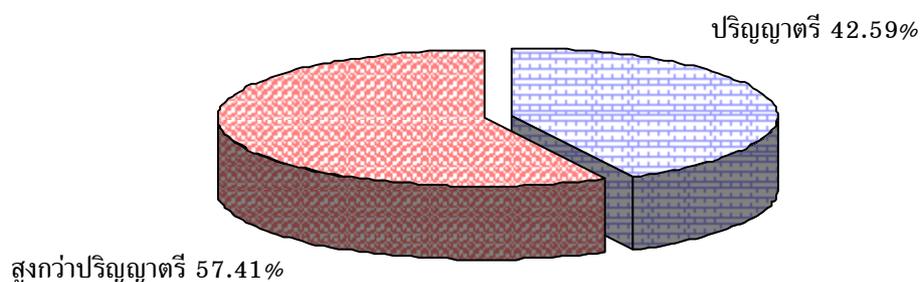
4.3.1 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการจัดการ มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

4.3.1.1 วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14 ภาพที่ 4-27 และภาพที่ 4-28

ตารางที่ 4-14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

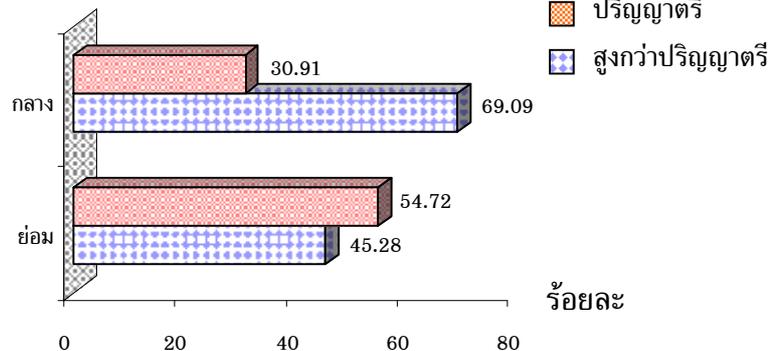
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	29	54.72	17	30.91	46	42.59
สูงกว่าปริญญาตรี	24	45.28	38	69.09	62	57.41
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

ภาพที่ 4-27 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-27 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.41ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 42.59

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-28 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-14 และภาพที่ 4-28 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 69.09 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 30.91

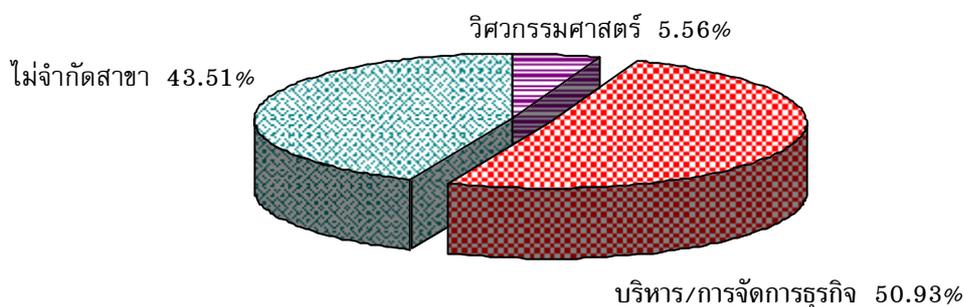
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 54.72 ที่เหลือเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.28

4.3.1.2 สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15 ภาพที่ 4-29 และภาพที่ 4-30

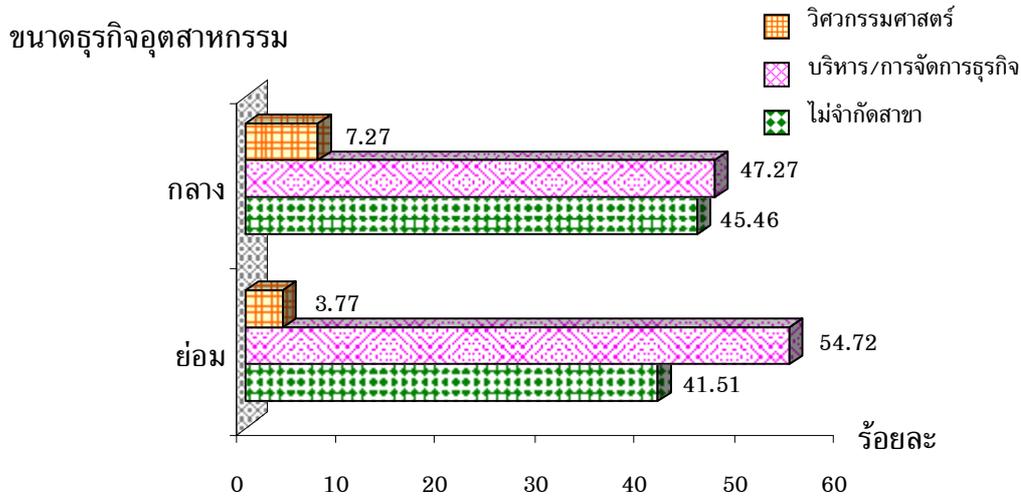
ตารางที่ 4-15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษา ด้านการจัดการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิศวกรรมศาสตร์	2	3.77	4	7.27	6	5.56
บริหาร/การจัดการธุรกิจ	29	54.72	26	47.27	55	50.93
ไม่จำกัดสาขา	22	41.51	25	45.46	47	43.51
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

ภาพที่ 4-29 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-29 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นสาขาบริหาร/การจัดการธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.93 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 43.51 และน้อยที่สุดเป็นสาขาวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 5.56

ภาพที่ 4-30 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-15 และภาพที่ 4-30 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นสาขาบริหาร/การจัดการธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.27 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 45.46 และน้อยที่สุดเป็นสาขาวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 7.27

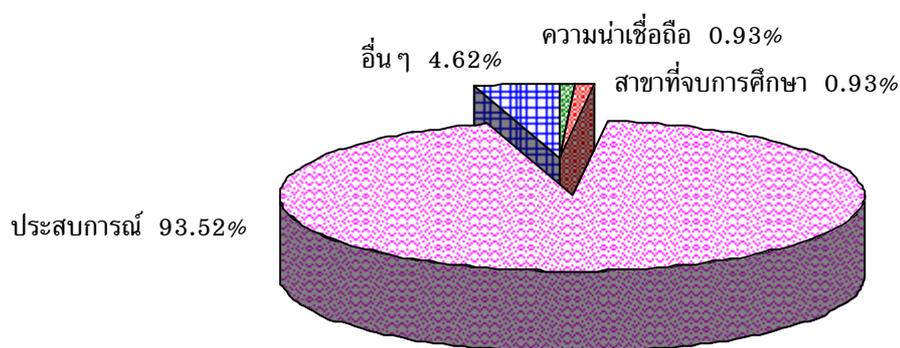
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นสาขาบริหาร/การจัดการธุรกิจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.72 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 41.51 และน้อยที่สุดเป็นสาขาวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.77

4.3.1.3 คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16 ภาพที่ 4-31 และภาพที่ 4-32

ตารางที่ 4-16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

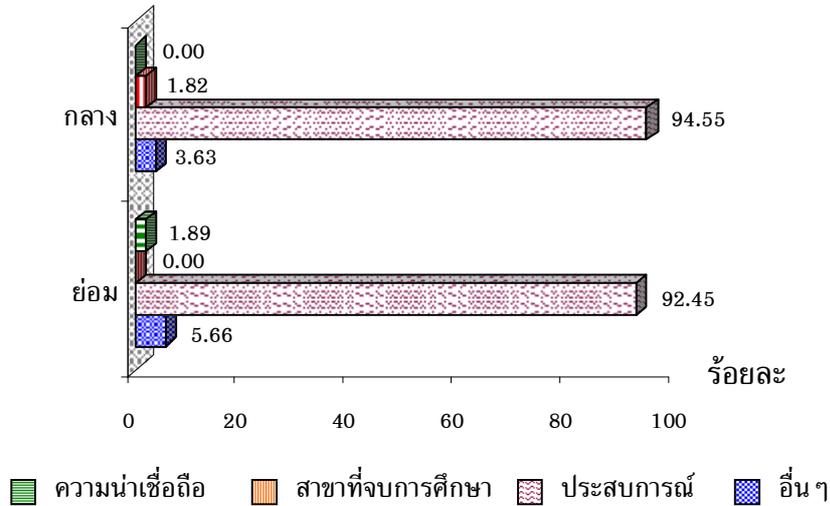
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของ ที่ปรึกษาด้านการจัดการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความน่าเชื่อถือ	1	1.89	0	0.00	1	0.93
สาขาที่จบการศึกษา	0	0.00	1	1.82	1	0.93
ประสบการณ์	49	92.45	52	94.55	101	93.52
อื่นๆ	3	5.66	2	3.63	5	4.62
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

ภาพที่ 4-31 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-31 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นด้านประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.52 รองลงมาเป็นด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.62 ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านสาขาที่จบการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.93 เท่ากัน ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-32 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-16 และภาพที่ 4-32 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการมากที่สุดเป็นด้านประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 94.55 รองลงมาเป็นด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.63 และสาขาที่จบการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.82 ตามลำดับ

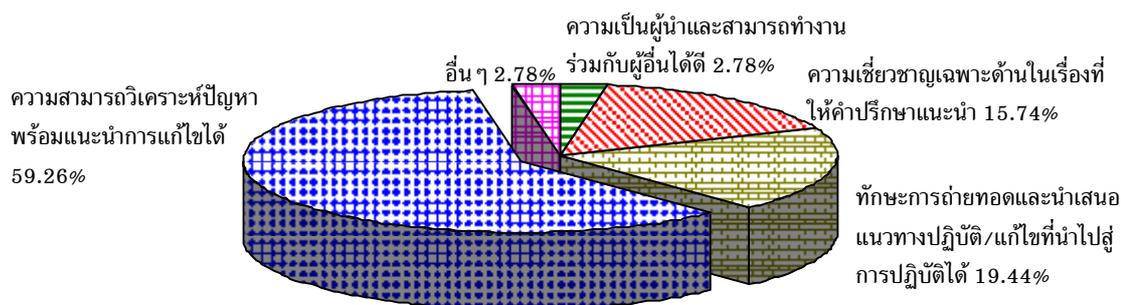
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการมากที่สุดเป็นด้านประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 92.45 รองลงมาเป็นด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 5.66 และสาขาที่จบการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.89 ตามลำดับ

4.3.1.4 ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17 ภาพที่ 4-33 และภาพที่ 4-34

ตารางที่ 4-17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

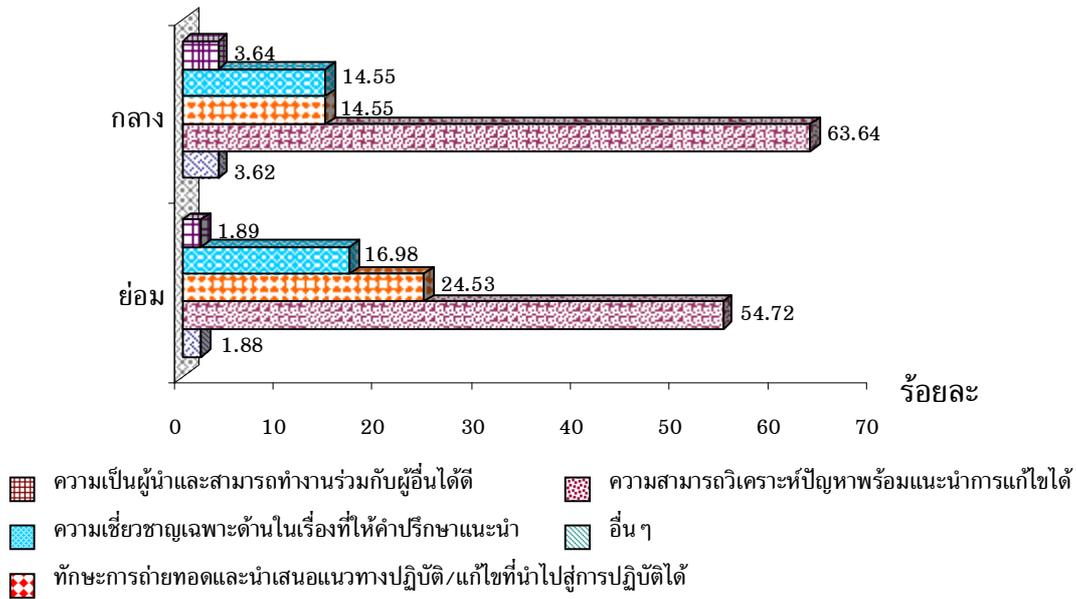
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	1	1.89	2	3.64	3	2.78
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ	9	16.98	8	14.55	17	15.74
ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้	13	24.53	8	14.55	21	19.44
ความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้	29	54.72	35	63.64	64	59.26
อื่น ๆ	1	1.88	2	3.62	3	2.78
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

ภาพที่ 4-33 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-33 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.26 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 19.44 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 15.74 ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.78 เท่ากัน ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-34 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-17 และภาพที่ 4-34 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นด้านความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.64 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 14.55 เท่ากัน ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 3.64 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.62 ตามลำดับ

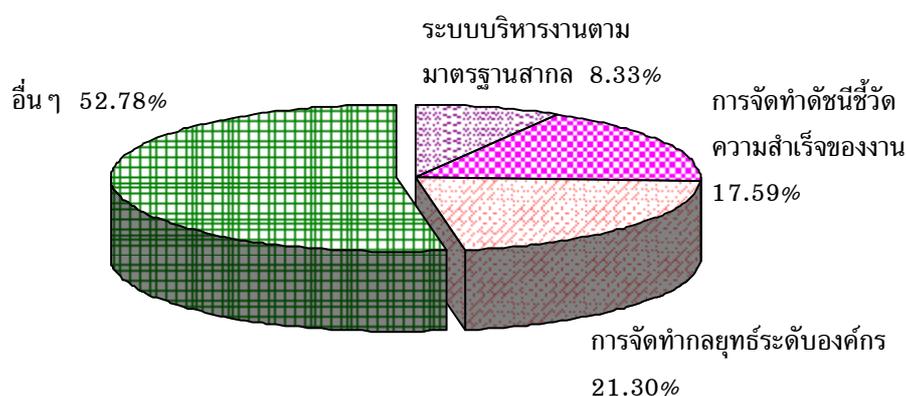
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นด้านความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.72 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 24.53 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 16.98 ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 1.89 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.88 ตามลำดับ

4.3.1.5 เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18 ภาพที่ 4-35 และภาพที่ 4-36

ตารางที่ 4-18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากล	3	5.66	6	10.91	9	8.33
การจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน	7	13.21	12	21.82	19	17.59
การจัดทำกลยุทธ์ระดับองค์กร	14	26.42	9	16.36	23	21.30
อื่นๆ	29	54.71	28	50.91	57	52.78
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

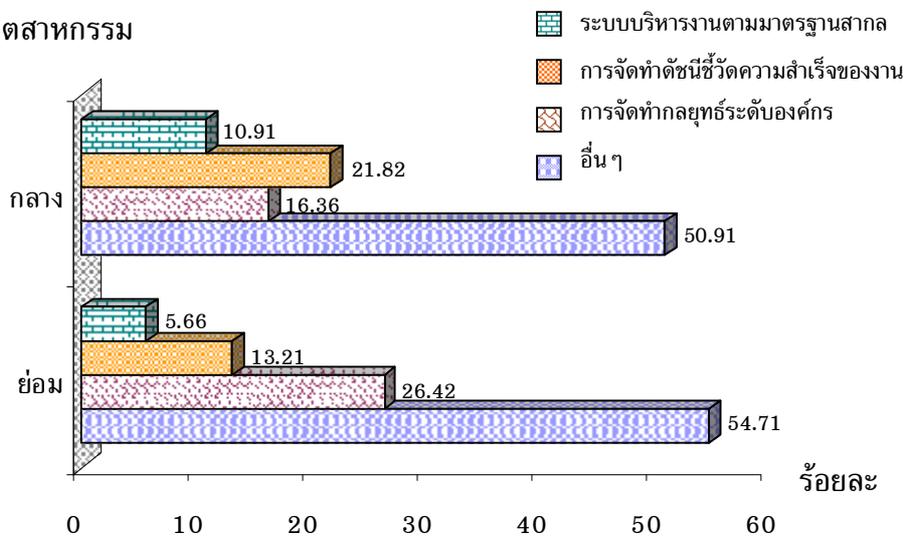

ภาพที่ 4-35 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-35 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.78 รองลงมาเป็นการจัดทำกลยุทธ์ระดับองค์กร คิดเป็นร้อยละ 21.30 การจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็นร้อยละ 17.59 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากล คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	32
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาองค์กร	19
3	อื่น ๆ	6

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-36 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-18 และภาพที่ 4-36 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.91

รองลงมาเป็นการจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็นร้อยละ 21.82 การจัดทำกลยุทธ์ระดับองค์กร คิดเป็นร้อยละ 16.36 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากล คิดเป็นร้อยละ 10.91 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	15
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาองค์กร	10
3	อื่น ๆ	3

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.71 รองลงมาเป็นการจัดทำกลยุทธ์ระดับองค์กร คิดเป็นร้อยละ 26.42 การจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็นร้อยละ 13.21 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากล คิดเป็นร้อยละ 5.66 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

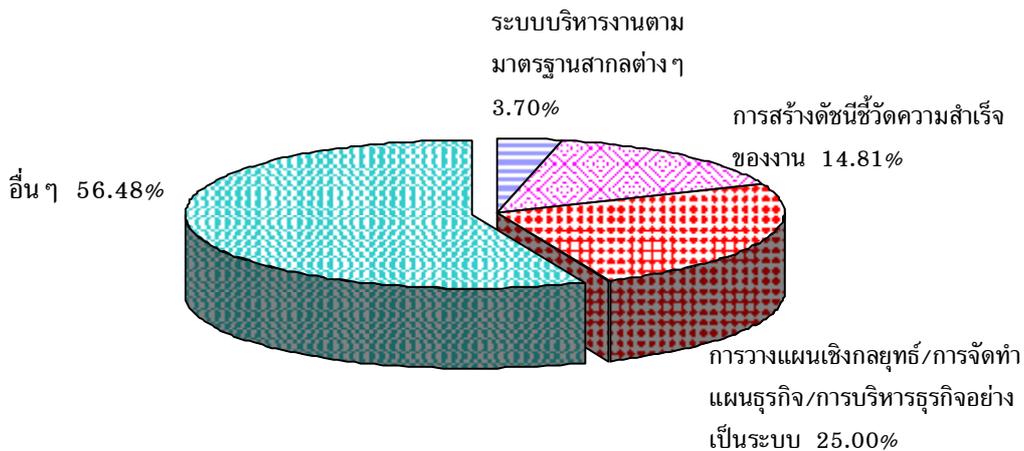
ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	17
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาองค์กร	9
3	อื่น ๆ	3

4.3.1.6 **หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุด**

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19 ภาพที่ 4-37 และภาพที่ 4-38

ตารางที่ 4-19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการ
ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตาม
ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษา ด้านการจัดการควรได้รับการ อบรมมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระบบบริหารงานตาม มาตรฐานสากลต่าง ๆ	1	1.89	3	5.45	4	3.70
การสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จ ของงาน	7	13.21	9	16.36	16	14.81
การวางแผนเชิงกลยุทธ์/การ จัดทำแผนธุรกิจ/การ บริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบ	15	28.30	12	21.82	27	25.00
อื่น ๆ	30	56.60	31	56.37	61	56.48
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

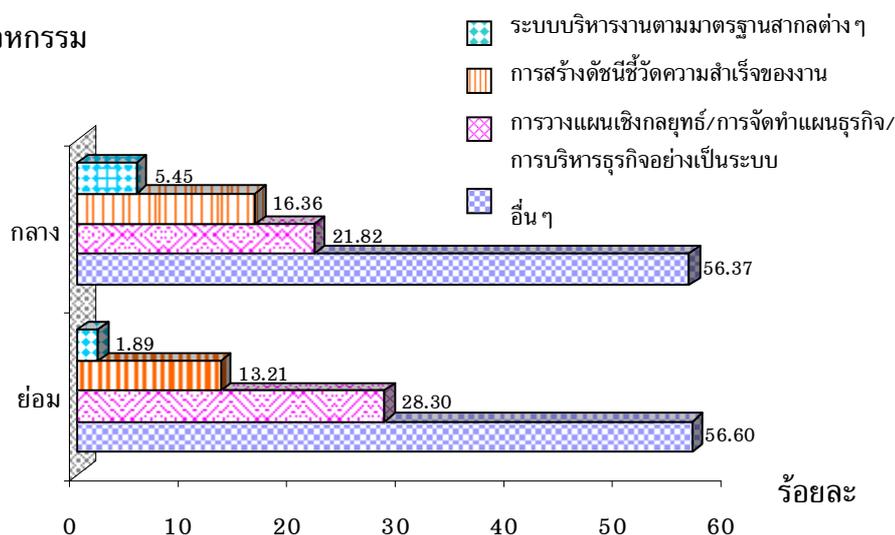
ภาพที่ 4-37 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการ
อบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-37 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการ
จัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 56.48 รองลงมาเป็นการวางแผนเชิงกลยุทธ์/การจัดทำแผนธุรกิจ/การ
บริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 25.00 การสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็น
ร้อยละ 14.81 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากลต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	31
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงองค์กร	22
3	อื่น ๆ	8

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-38 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-19 และภาพที่ 4-38 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.37 รองลงมาเป็นการวางแผนเชิงกลยุทธ์/การจัดทำแผนธุรกิจ/การบริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 21.82 การสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็นร้อยละ 16.36 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากลต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ตามลำดับ โดยผลการสรุป

รายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	15
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงองค์กร	12
3	อื่น ๆ	4

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นต้นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 56.60 รองลงมาเป็นการวางแผนเชิงกลยุทธ์/การจัดทำแผนธุรกิจ/การบริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 28.30 การสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน คิดเป็นร้อยละ 13.21 และระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากลต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.89 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

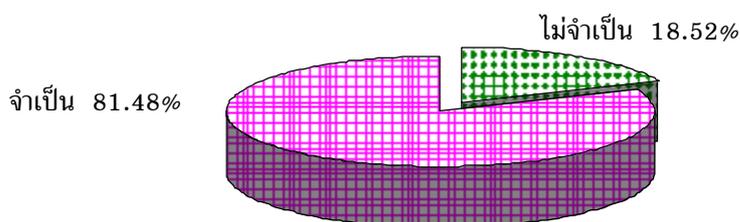
ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	16
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงองค์กร	10
3	อื่น ๆ	4

4.3.1.7 ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20 ภาพที่ 4-39 และภาพที่ 4-40

ตารางที่ 4-20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	12	22.64	8	14.55	20	18.52
จำเป็น	41	77.36	47	85.45	88	81.48
รวม	53	100.00	55	100.00	108	100.00

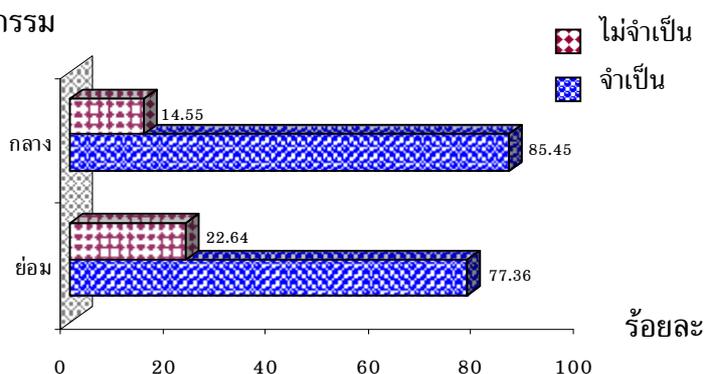

ภาพที่ 4-39 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-39 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 81.48 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 18.52 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	42
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	36
3	อื่นๆ	10

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-40 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-20 และภาพที่ 4-40 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 85.45 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 14.55 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	22
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	19
3	อื่นๆ	6

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 77.36 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 22.64 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	20
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	17
3	อื่นๆ	4

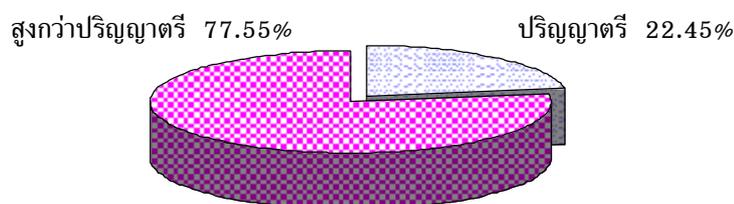
4.3.2 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านบัญชี-การเงิน มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

4.3.2.1 วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21 ภาพที่ 4-41 และภาพที่ 4-42

ตารางที่ 4-21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

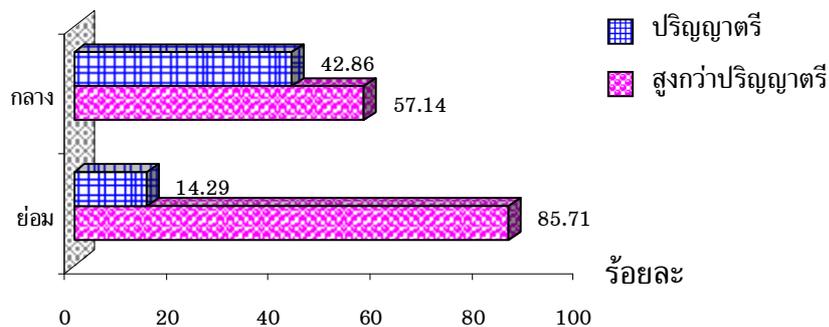
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	5	14.29	6	42.86	11	22.45
สูงกว่าปริญญาตรี	30	85.71	8	57.14	38	77.55
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

ภาพที่ 4-41 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-41 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.55 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.45

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-42 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-21 และภาพที่ 4-42 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.14 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 42.86

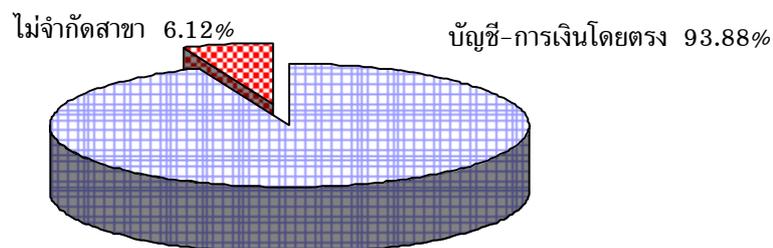
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 85.71 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 14.29

4.3.2.2 สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22 ภาพที่ 4-43 และภาพที่ 4-44

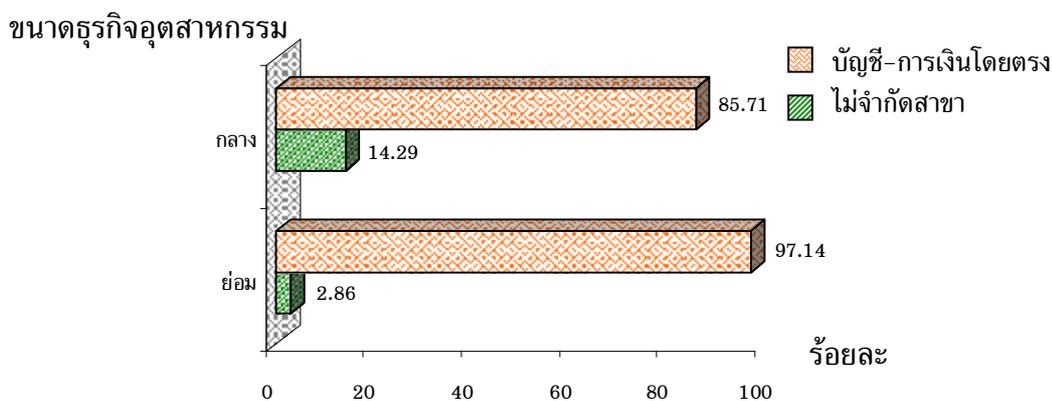
ตารางที่ 4-22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บัญชี-การเงินโดยตรง	34	97.14	12	85.71	46	93.88
ไม่จำกัดสาขา	1	2.86	2	14.29	3	6.12
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

ภาพที่ 4-43 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-43 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นสาขาบัญชี-การเงินโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 93.88 ที่เหลือเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 6.12

ภาพที่ 4-44 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-22 และภาพที่ 4-44 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นสาขาบัญชี-การเงินโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 85.71 ที่เหลือเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 14.29

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นสาขาบัญชี-การเงินโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 97.14 ที่เหลือเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 2.86

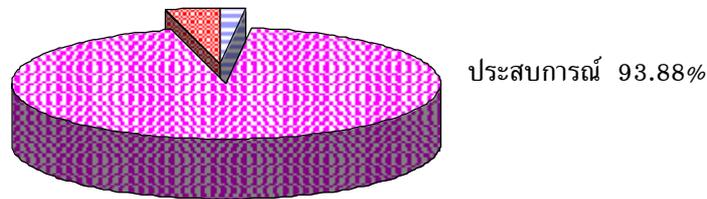
4.3.2.3 คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23 ภาพที่ 4-45 และภาพที่ 4-46

ตารางที่ 4-23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของ ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความน่าเชื่อถือ	1	2.86	0	0.00	1	2.04
ประสบการณ์	32	91.43	14	100.00	46	93.88
อื่นๆ	2	5.71	0	0.00	2	4.08
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

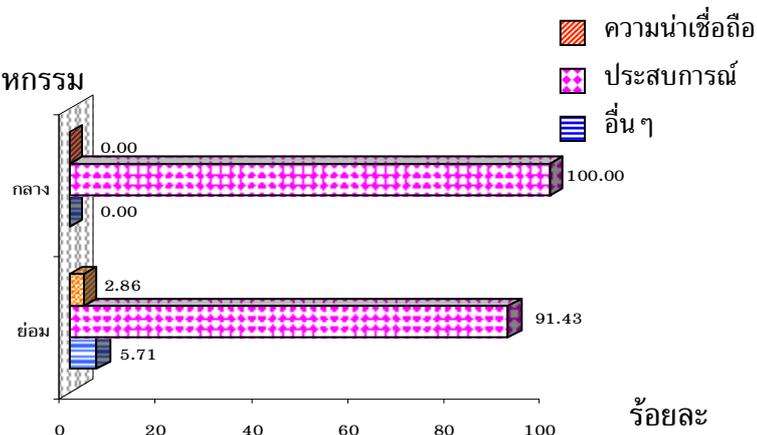
อื่นๆ 4.08% ความน่าเชื่อถือ 2.04%

ภาพที่ 4-45 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-45 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.88 รองลงมาเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.08 และน้อยที่สุดเป็นความน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 2.04

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-46 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-23 และภาพที่ 4-46 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ได้แก่ประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 100.00

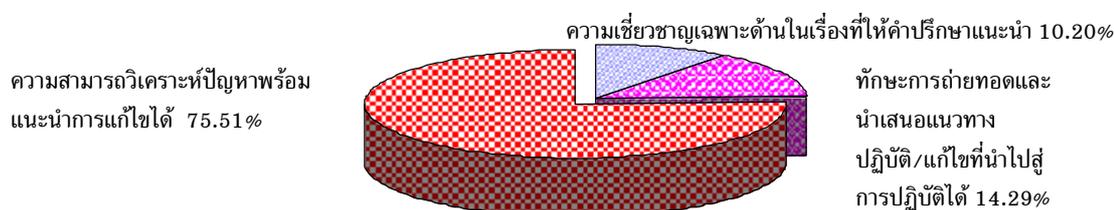
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ มากที่สุดเป็นประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 91.43 รองลงมาเป็นอย่างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 5.71 และน้อยที่สุดเป็นความน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 2.86

4.3.2.4 ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24 ภาพที่ 4-47 และภาพที่ 4-48

ตารางที่ 4-24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

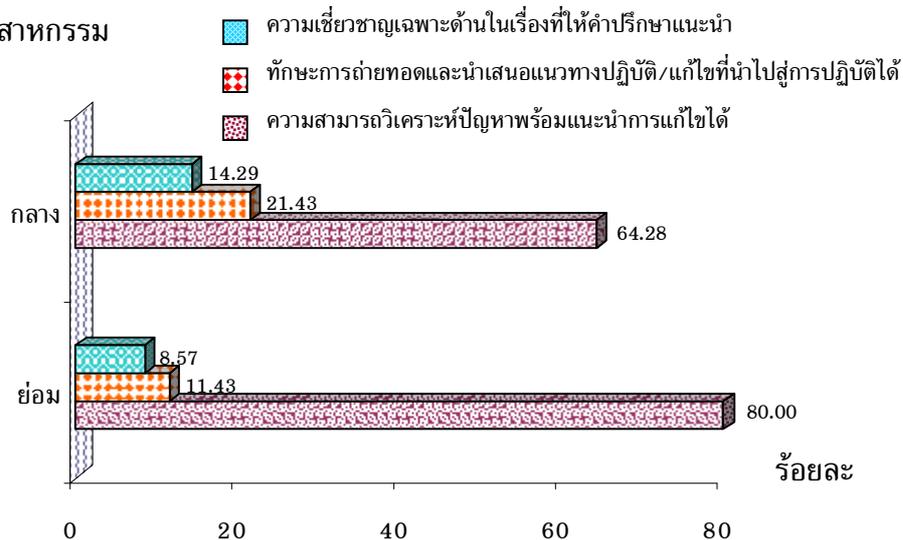
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ	3	8.57	2	14.29	5	10.20
ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้	4	11.43	3	21.43	7	14.29
ความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้	28	80.00	9	64.28	37	75.51
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

ภาพที่ 4-47 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-47 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 14.29 และน้อยที่สุดเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 10.20

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-48 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-24 และภาพที่ 4-48 เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.28 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 21.43 และน้อยที่สุดเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 14.29

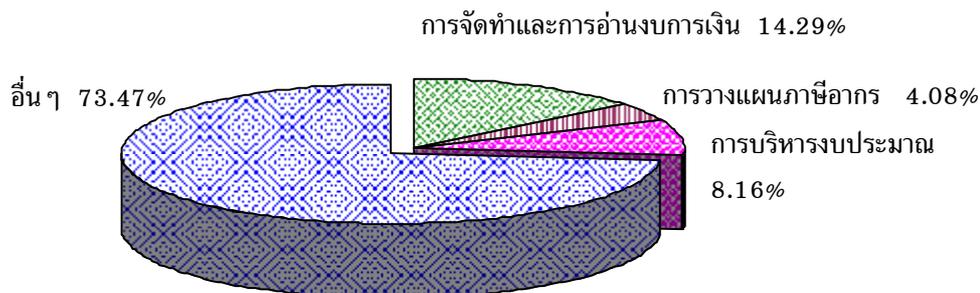
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 11.43 และน้อยที่สุดเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 8.57

4.3.2.5 เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25 ภาพที่ 4-49 และภาพที่ 4-50

ตารางที่ 4-25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดทำและการอ่านงบการเงิน	5	14.29	2	14.29	7	14.29
การวางแผนภาษีอากร	1	2.86	1	7.14	2	4.08
การบริหารงบประมาณ	2	5.71	2	14.29	4	8.16
อื่นๆ	27	77.14	9	64.28	36	73.47
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

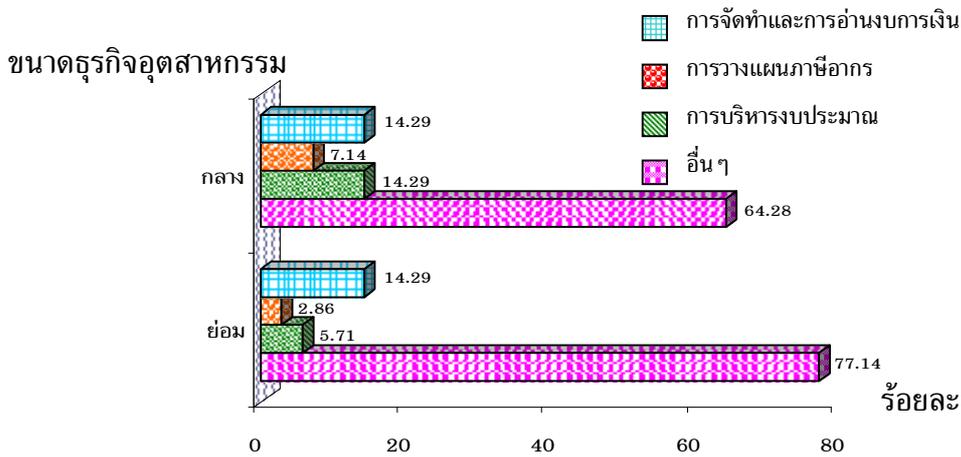

ภาพที่ 4-49 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-49 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งกิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 73.47 รองลงมาเป็นการจัดทำและการอ่านงบการเงิน คิดเป็นร้อยละ 14.29 การบริหารงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 8.16 และการวางแผนภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 4.08

ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การ
 ปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	20
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการจัดการธุรกรรมทางการเงิน	9
3	อื่นๆ	7

ภาพที่ 4-50 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำ
 แก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ
 อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-25 และภาพที่ 4-50 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การ
 ปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาด
 ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำ
 แก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่นๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
 64.28 รองลงมาเป็นการบริหารงบประมาณและการจัดทำและการอ่านงบการเงิน คิดเป็นร้อยละ
 14.29 เท่ากัน และการวางแผนภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยผลการสรุปรายละเอียดของ
 หัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็น
 ตัวเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	4
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการจัดการธุรกรรมทางการเงิน	3
3	อื่นๆ	2

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.14 รองลงมาเป็นการจัดทำและการอ่านงบการเงิน คิดเป็นร้อยละ 14.29 การบริหารงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 5.71 และการวางแผนภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 2.86 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่ เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ความถี่

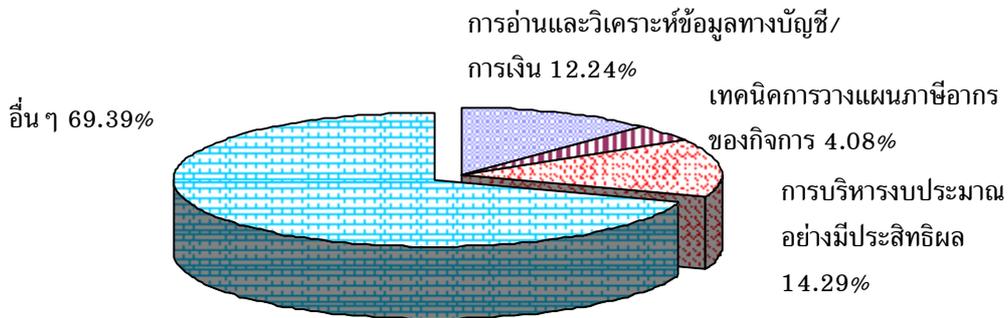
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	16
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการจัดการธุรกรรมทางการเงิน	6
3	อื่นๆ	5

4.3.2.6 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-26 ภาพที่ 4-51 และภาพที่ 4-52

ตารางที่ 4-26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

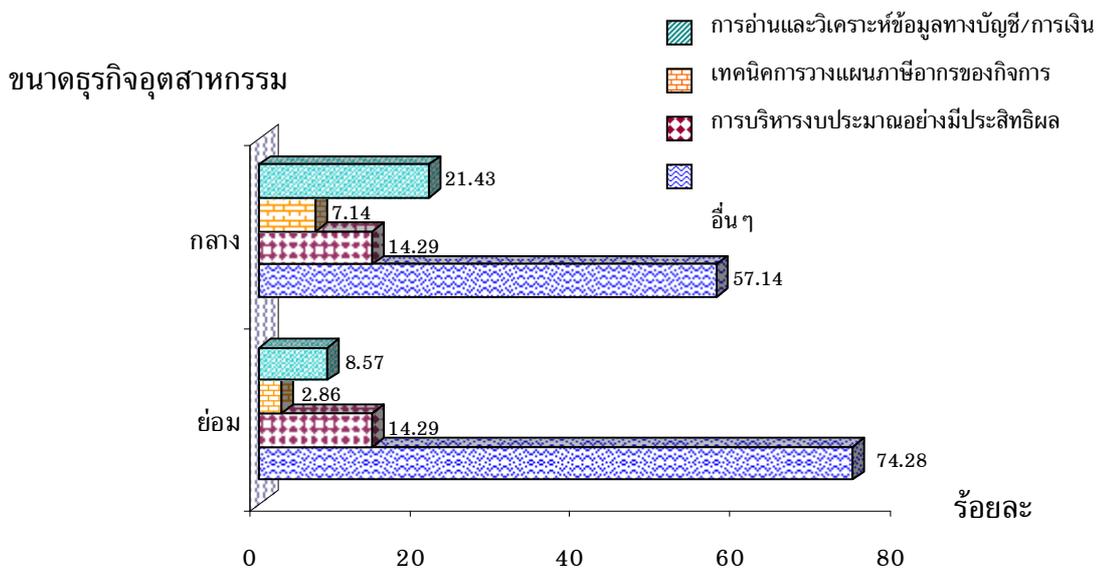
หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี/การเงิน	3	8.57	3	21.43	6	12.24
เทคนิคการวางแผนภาษีอากรของกิจการ	1	2.86	1	7.14	2	4.08
การบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ	5	14.29	2	14.29	7	14.29
อื่นๆ	26	74.28	8	57.14	34	69.39
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

ภาพที่ 4-51 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-51 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.39 รองลงมาเป็นการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29 การอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี/การเงิน คิดเป็นร้อยละ 12.24 และเทคนิคการวางแผนภาษีอากรของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 4.08 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	17
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำธุรกรรมทางการเงิน	9
3	อื่น ๆ	8

ภาพที่ 4-52 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-26 และภาพที่ 4-52 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.14 รองลงมาเป็นการอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี/การเงิน คิดเป็นร้อยละ 21.43 การบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29 และเทคนิคการวางแผนภาษีอากรของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	4
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำธุรกรรมทางการเงิน	2
2	อื่นๆ	2

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.28 รองลงมาเป็นการบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 14.29 การอ่าน

และวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี/การเงิน คิดเป็นร้อยละ 8.57 และเทคนิคการวางแผนภาษีอากรของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 2.86 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

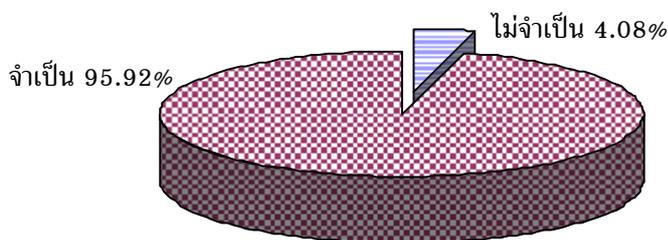
ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	13
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการจัดทำธุรกรรมทางการเงิน	7
3	อื่นๆ	6

4.3.2.7 ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-27 ภาพที่ 4-53 และภาพที่ 4-54

ตารางที่ 4-27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	1	2.86	1	7.14	2	4.08
จำเป็น	34	97.14	13	92.86	47	95.92
รวม	35	100.00	14	100.00	49	100.00

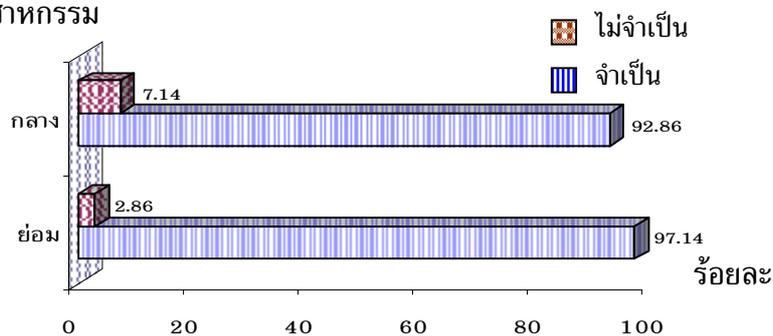

ภาพที่ 4-53 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-53 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 95.92 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 4.08 โดยผล การสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็น	ความถี่
	ที่ปรึกษา	
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	19
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	18
3	อื่นๆ	10

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-54 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาด ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-27 และภาพที่ 4-54 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตาม ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิด เป็นร้อยละ 92.86 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยผลการสรุป รายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้น ทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่ ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็น ความถี่
ที่ปรึกษา

1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	6
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	5
3	อื่นๆ	2

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการ
ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีค่าจำเป็น คิด
เป็นร้อยละ 97.14 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 2.86 โดยผลการสรุป
รายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ควรผ่านระบบการขึ้น
ทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่ ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็น ความถี่
ที่ปรึกษา

1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	13
1	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	13
2	อื่นๆ	8

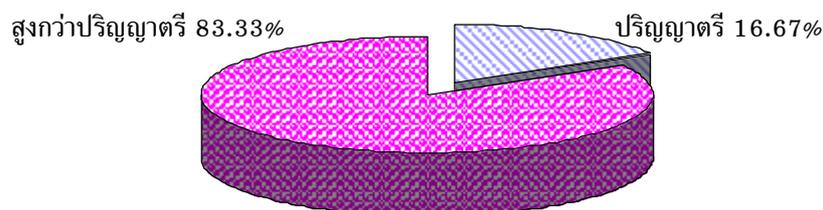
4.3.3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้าน
การตลาด มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

4.3.3.1 วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความ
ประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28 ภาพที่ 4-55 และภาพที่ 4-56

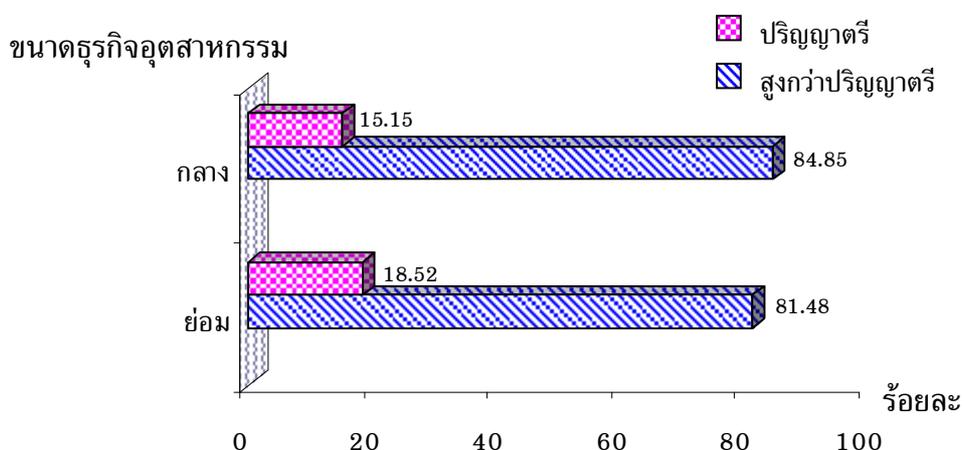
ตารางที่ 4-28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด
ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด
กลางและขนาดย่อม

วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษา ด้านการตลาด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	5	18.52	5	15.15	10	16.67
สูงกว่าปริญญาตรี	22	81.48	28	84.85	50	83.33
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

ภาพที่ 4-55 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-55 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.33 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.67

ภาพที่ 4-56 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-28 และภาพที่ 4-56 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 84.85 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 15.15

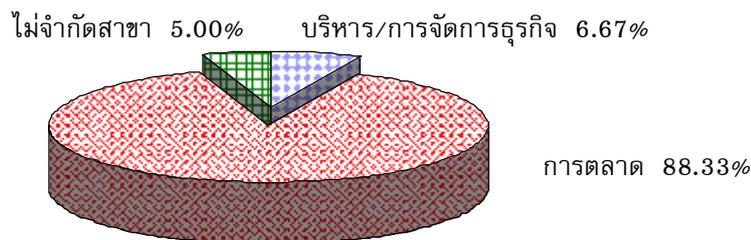
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 81.48 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 18.52

4.3.3.2 สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-29 ภาพที่ 4-57 และภาพที่ 4-58

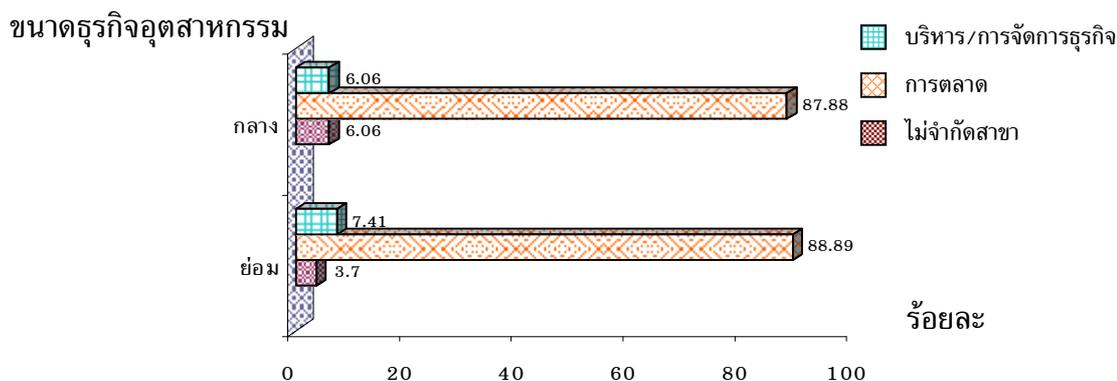
ตารางที่ 4-29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษา ด้านการตลาด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหาร/การจัดการธุรกิจ	2	7.41	2	6.06	4	6.67
การตลาด	24	88.89	29	87.88	53	88.33
ไม่จำกัดสาขา	1	3.70	2	6.06	3	5.00
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

ภาพที่ 4-57 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-57 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการตลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.33 รองลงมาเป็นการบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 6.67 และน้อยที่สุดเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 5.00

ภาพที่ 4-58 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-29 และภาพที่ 4-58 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการตลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.88 ที่เหลือเป็นบริหาร/การจัดการธุรกิจ และไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 6.06 เท่ากัน

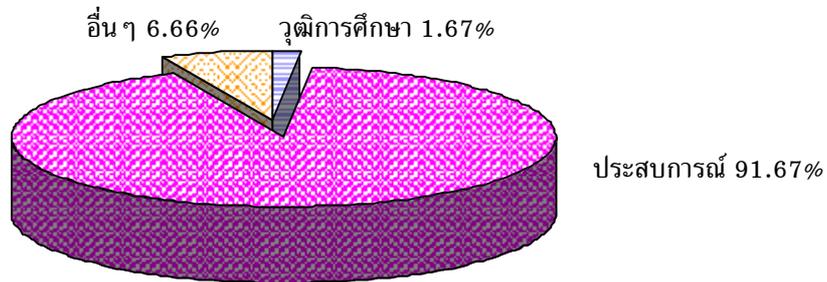
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการตลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาเป็นการบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.41 และน้อยที่สุดเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 3.70

4.3.3.3 คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30 ภาพที่ 4-59 และภาพที่ 4-60

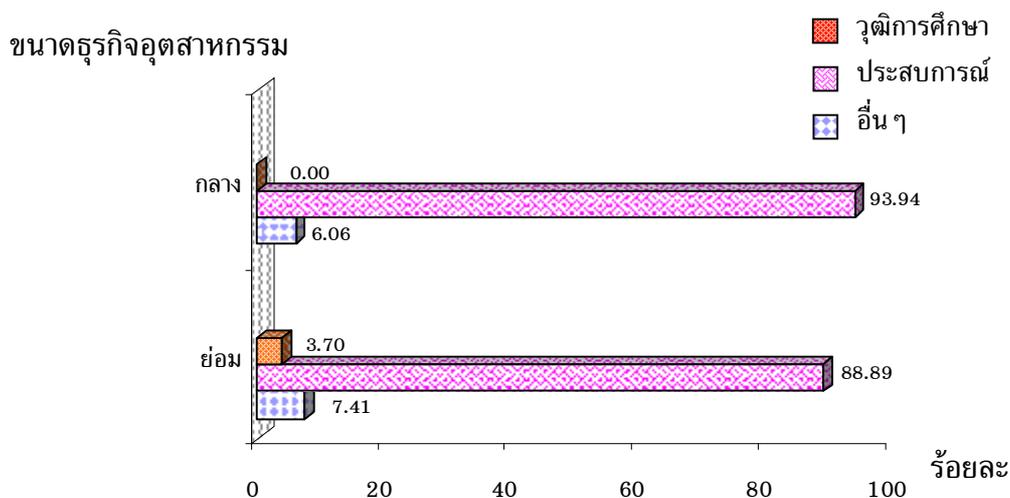
ตารางที่ 4-30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณสมบัตินี้ที่สำคัญมากที่สุดของที่ ปรึกษาด้านการตลาด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิการศึกษา	1	3.70	0	0.00	1	1.67
ประสบการณ์	24	88.89	31	93.94	55	91.67
อื่นๆ	2	7.41	2	6.06	4	6.66
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

ภาพที่ 4-59 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-59 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.67 รองลงมาเป็นอย่างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.66 และน้อยที่สุดเป็นวุฒิการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 1.67

ภาพที่ 4-60 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดยอุม

จากตารางที่ 4-30 และภาพที่ 4-60 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดยอุม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสพการณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.94 ที่เหลือเป็นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 6.06

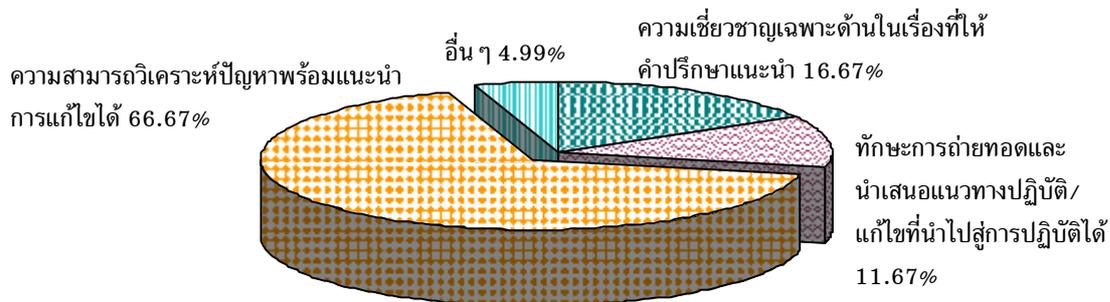
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดยอุม คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสพการณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.89 รองลงมาเป็นอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 7.41 และน้อยที่สุดเป็นวุฒิมการศึกษ คิดเป็นร้อยละ 3.70

4.3.3.4 ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดยอุม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-31 ภาพที่ 4-61 และภาพที่ 4-62

ตารางที่ 4-31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้าน การตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

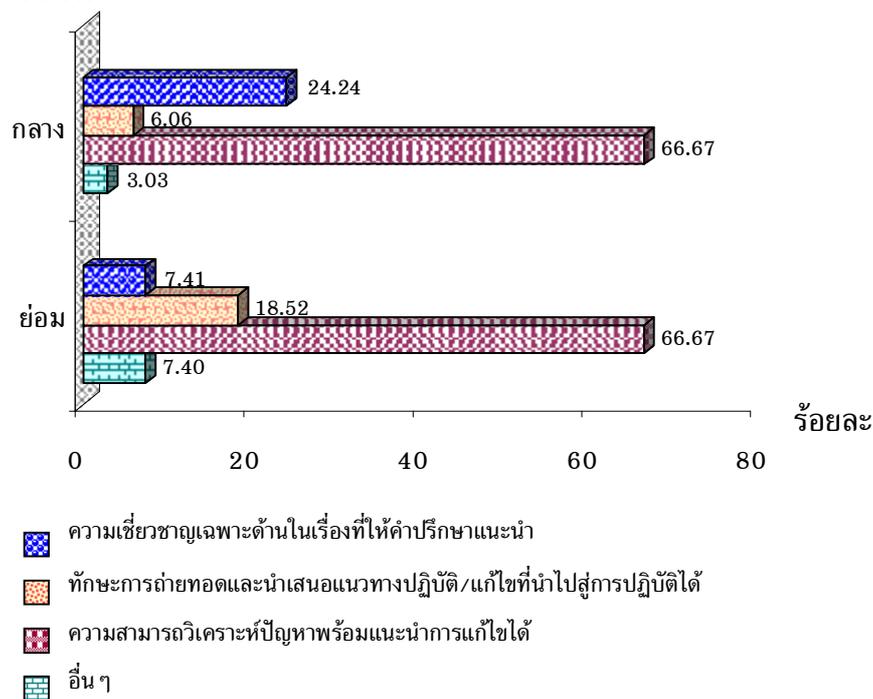
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ ปรึกษาด้านการตลาด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านใน เรื่องที่ทำให้คำปรึกษาแนะนำ	2	7.41	8	24.24	10	16.67
ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอ แนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่ การปฏิบัติได้	5	18.52	2	6.06	7	11.67
ความสามารถวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแนะนำการแก้ไขได้	18	66.67	22	66.67	40	66.67
อื่น ๆ	2	7.40	1	3.03	3	4.99
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

ภาพที่ 4-61 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตาม ความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-61 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้าน การตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำ การแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้ คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่ นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 11.67 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.99 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-62 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-31 และภาพที่ 4-62 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 24.24 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 6.06 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.03 ตามลำดับ

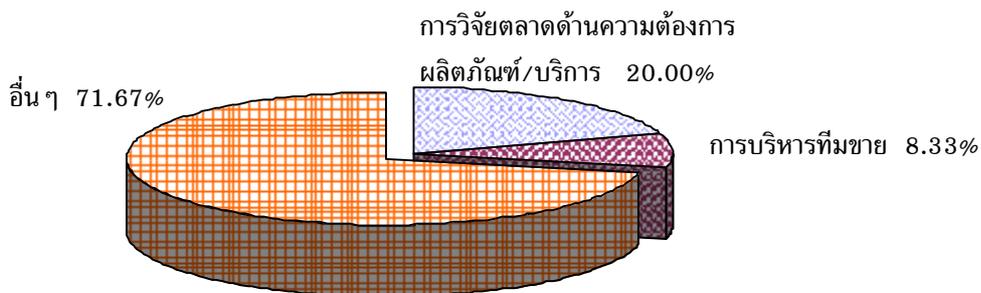
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 18.52 ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 7.41 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.40

4.3.3.5 เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32 ภาพที่ 4-63 และภาพที่ 4-64

ตารางที่ 4-32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การวิจัยตลาดด้านความต้องการผลิตภัณฑ์/บริการ	5	18.52	7	21.21	12	20.00
การบริหารทีมขาย	2	7.41	3	9.09	5	8.33
อื่นๆ	20	74.07	23	69.70	43	71.67
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

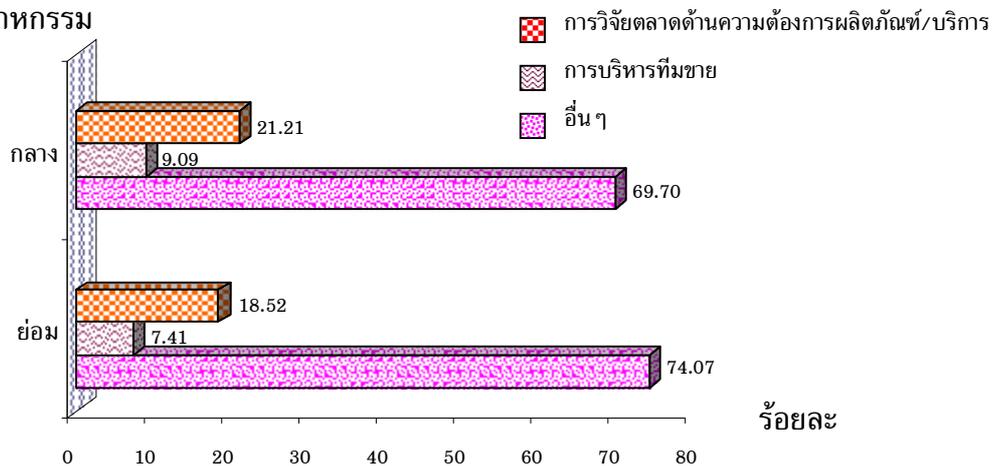
ภาพที่ 4-63 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-63 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่นๆมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.67 รองลงมาเป็นการวิจัยตลาดด้านความต้องการผลิตภัณฑ์/บริการ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดเป็นการบริหารทีมขาย คิดเป็นร้อยละ 8.33 โดยผลการสรุป

รายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	22
2	หัวข้อเรื่องการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	15
3	อื่น ๆ	6

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-64 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-32 และภาพที่ 4-64 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาเป็นการวิจัยตลาดด้านความต้องการผลิตภัณฑ์/บริการ คิดเป็นร้อยละ 21.21 และน้อยที่สุดเป็นการบริหารทีมขาย คิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	12
2	หัวข้อเรื่องการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	7
3	อื่น ๆ	4

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.07 รองลงมาเป็นการวิจัยตลาดด้านความต้องการผลิตภัณฑ์/บริการ คิดเป็นร้อยละ 18.52 และน้อยที่สุดเป็นการบริหารทีมขาย คิดเป็นร้อยละ 7.41 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

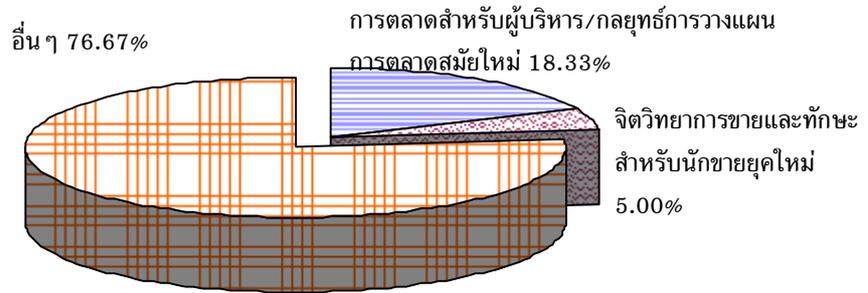
ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	10
2	หัวข้อเรื่องการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	8
3	อื่น ๆ	2

4.3.3.6 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-33 ภาพที่ 4-65 และภาพที่ 4-66

ตารางที่ 4-33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาด ควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การตลาดสำหรับผู้บริหาร/กลยุทธ์การวางแผนการตลาดสมัยใหม่	5	18.52	6	18.18	11	18.33
จิตวิทยาการขายและทักษะสำหรับนักขายยุคใหม่	0	0.00	3	9.09	3	5.00
อื่น ๆ	22	81.48	24	72.73	46	76.67
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

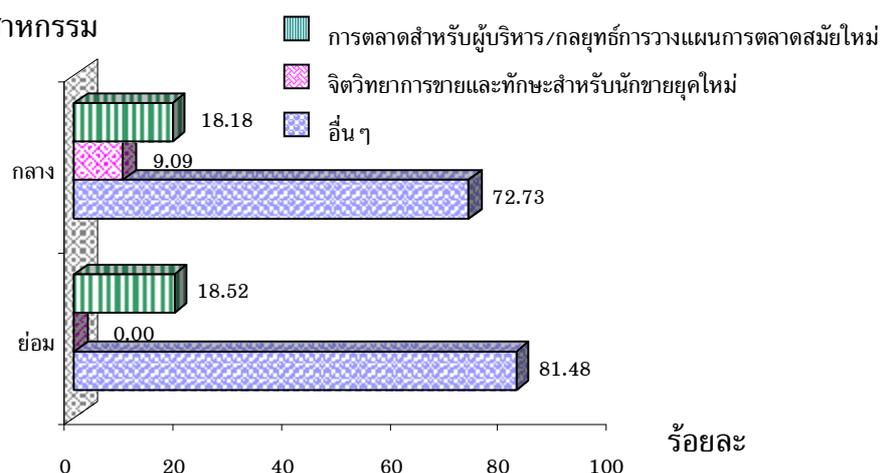

ภาพที่ 4-65 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-65 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็น อื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.67 รองลงมาเป็นการตลาดสำหรับผู้บริหาร/กลยุทธ์การวางแผนการตลาดสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 18.33 และน้อยที่สุดเป็นจิตวิทยาการขายและทักษะสำหรับนักศึกษายุคใหม่ คิดเป็นร้อยละ 5.00 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	23
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการสร้างและการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	14
3	อื่นๆ	9

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-66 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-33 และภาพที่ 4-66 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาด ควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็น อื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาเป็นการตลาดสำหรับผู้บริหาร/กลยุทธ์การวางแผนการตลาดสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และจิตวิทยาการขายและทักษะสำหรับนักขายยุคใหม่ คิดเป็นร้อยละ 9.09 โดยผลการสรุป รายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	11
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการสร้างและการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	8
3	อื่น ๆ	5

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็น อื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.48 ที่เหลือเป็นการตลาดสำหรับผู้บริหาร/กลยุทธ์การวางแผนการตลาดสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 18.52 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาด ควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

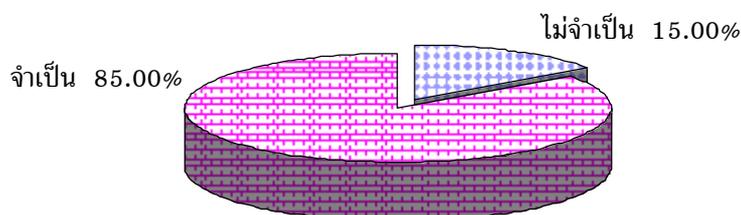
ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	12
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการสร้างและการวัดความพึงพอใจของลูกค้า	6
3	อื่น ๆ	4

4.3.3.7 ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34 ภาพที่ 4-67 และภาพที่ 4-68

ตารางที่ 4-34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

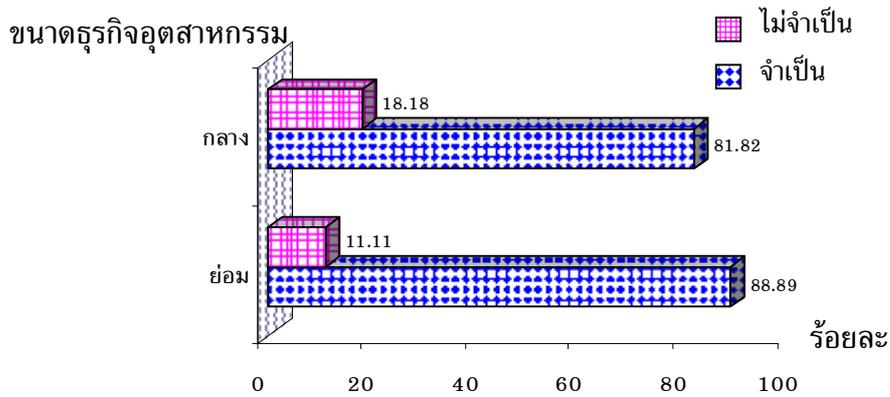
ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้าน การตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้น ทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	3	11.11	6	18.18	9	15.00
จำเป็น	24	88.89	27	81.82	51	85.00
รวม	27	100.00	33	100.00	60	100.00

ภาพที่ 4-67 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-67 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 85.00 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 15.00 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรมีผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	23
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	18
3	อื่นๆ	10

ภาพที่ 4-68 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-34 และภาพที่ 4-68 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่าจะมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 81.82 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 18.18 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	11
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	10
3	อื่นๆ	6

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่าจะมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 88.89 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	12
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	8
3	อื่นๆ	4

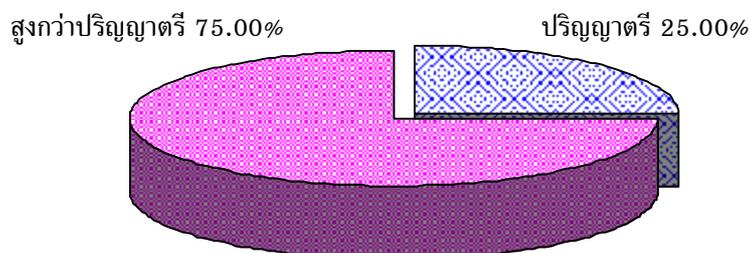
4.3.4 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการผลิต มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

4.3.4.1 วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35 ภาพที่ 4-69 และภาพที่ 4-70

ตารางที่ 4-35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

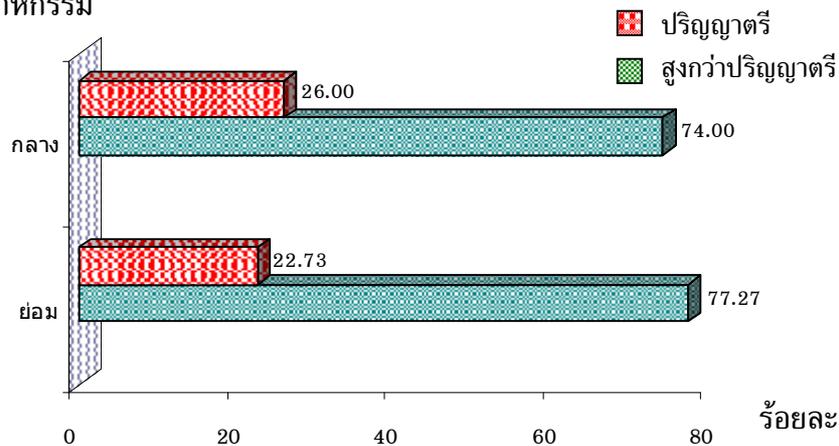
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	5	22.73	13	26.00	18	25.00
สูงกว่าปริญญาตรี	17	77.27	37	74.00	54	75.00
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

ภาพที่ 4-69 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-69 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 75.00 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.00

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-70 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-35 และภาพที่ 4-70 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.00 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.00

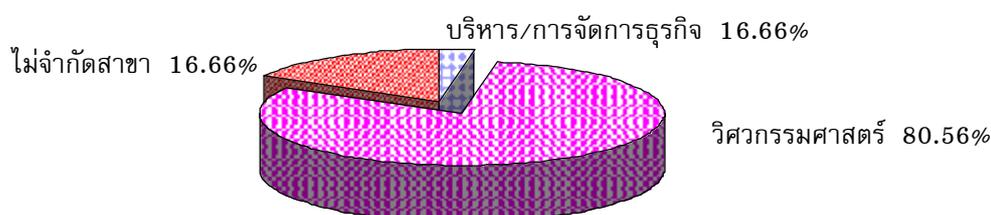
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 77.27 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.73

4.3.4.2 สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิต

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-36 ภาพที่ 4-71 และภาพที่ 4-72

ตารางที่ 4-36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

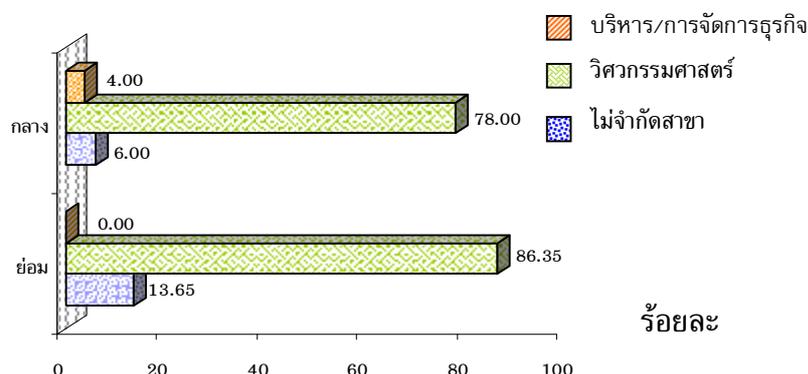
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษา ด้านการผลิต	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหาร/การจัดการธุรกิจ	0	0.00	2	4.00	2	2.78
วิศวกรรมศาสตร์	19	86.35	39	78.00	58	80.56
ไม่จำกัดสาขา	3	13.65	9	6.00	12	16.66
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

ภาพที่ 4-71 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-71 พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความประสงค์ด้านสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิต มากที่สุดเป็นวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 80.56 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 16.66 และน้อยที่สุดเป็นบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.78

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-72 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-36 และภาพที่ 4-72 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 6.00 และน้อยที่สุดเป็นบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 4.00

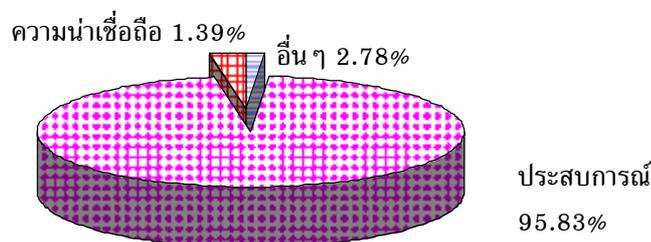
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.35 ที่เหลือเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 13.65

4.3.4.3 คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37 ภาพที่ 4-73 และภาพที่ 4-74

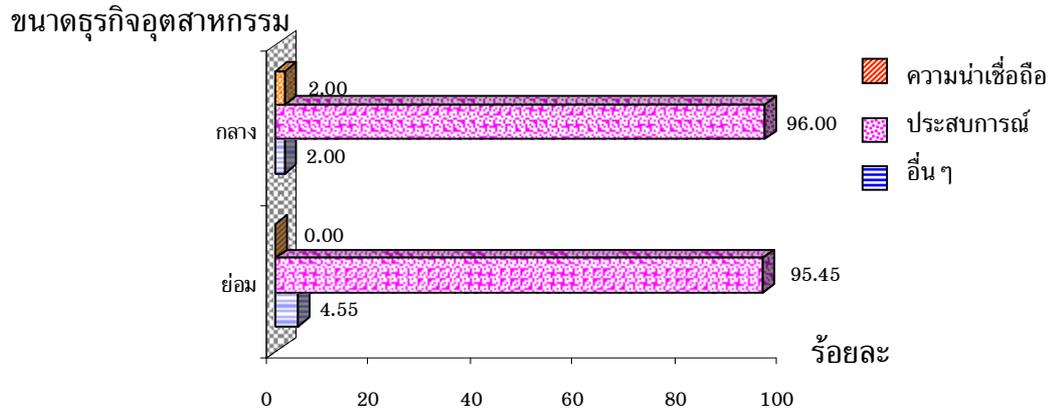
ตารางที่ 4-37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความน่าเชื่อถือ	0	0.00	1	2.00	1	1.39
ประสบการณ์	21	95.45	48	96.00	69	95.83
อื่นๆ	1	4.55	1	2.00	2	2.78
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

ภาพที่ 4-73 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-73 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.83 รองลงมาเป็นอย่างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.78 และน้อยที่สุดเป็นความน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 1.39

ภาพที่ 4-74 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-37 และภาพที่ 4-74 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 96.00 และน้อยที่สุดเป็นความน่าเชื่อถือและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.00 เท่ากัน

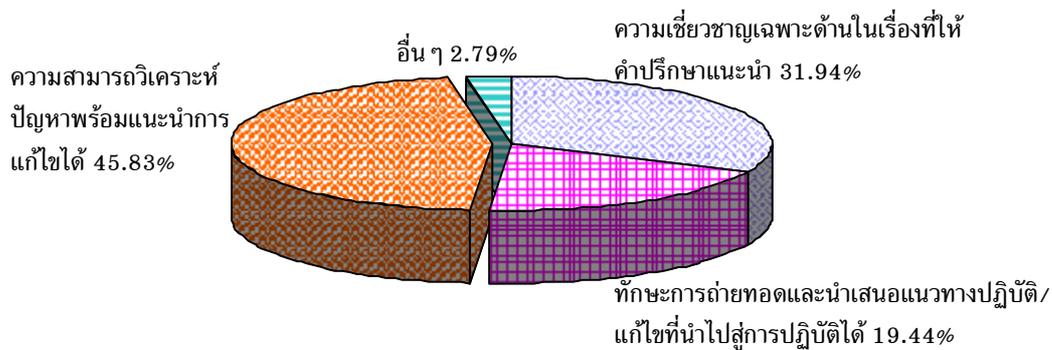
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 95.45 ที่เหลือเป็นอย่างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 4.55

4.3.4.4 ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-38 ภาพที่ 4-75 และภาพที่ 4-76

ตารางที่ 4-38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

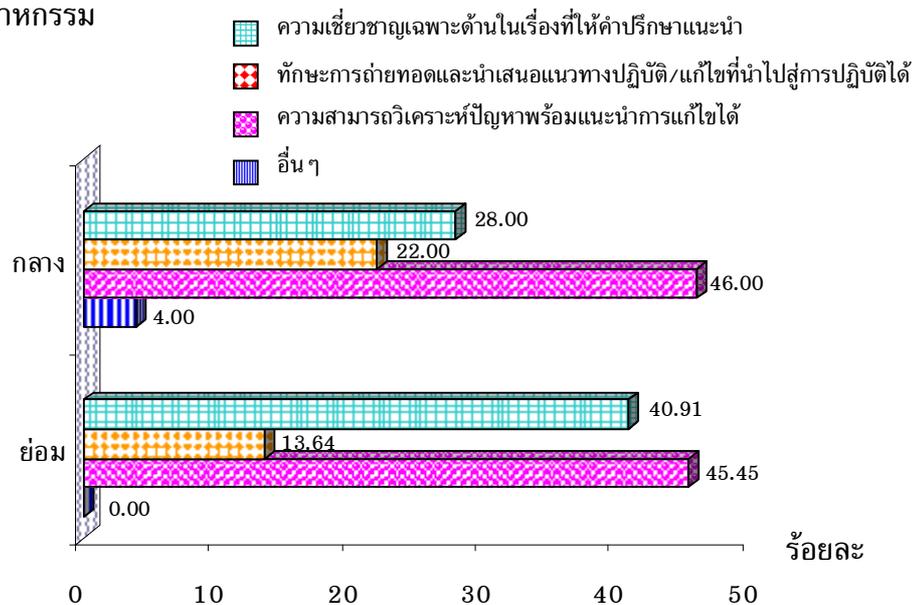
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของ ที่ปรึกษาด้านการผลิต	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ	9	40.91	14	28.00	23	31.94
ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้	3	13.64	11	22.00	14	19.44
ความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้	10	45.45	23	46.00	33	45.83
อื่นๆ	0	0.00	2	4.00	2	2.79
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

ภาพที่ 4-75 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-75 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.83 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 31.94 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 19.44 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.79 ตามลำดับ

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-76 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-38 และภาพที่ 4-76 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 28.00 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 22.00 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.00

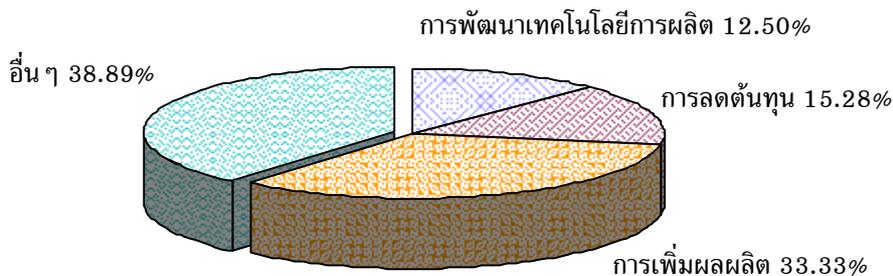
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 40.91 และน้อยที่สุดเป็นทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 13.64

4.3.4.5 เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-39 ภาพที่ 4-77 และภาพที่ 4-78

ตารางที่ 4-39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต	3	13.64	6	12.00	9	12.50
การลดต้นทุน	1	4.55	10	20.00	11	15.28
การเพิ่มผลผลิต	10	45.45	14	28.00	24	33.33
อื่นๆ	8	36.36	20	40.00	28	38.89
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

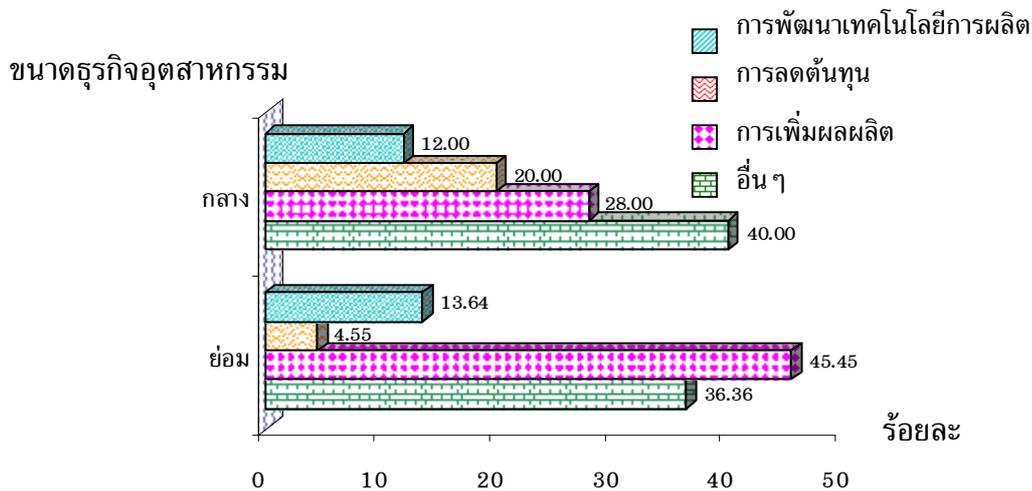

ภาพที่ 4-77 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-77 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.89 รองลงมาเป็นการเพิ่มผลผลิต คิดเป็นร้อยละ 33.33 การลดต้นทุน คิดเป็นร้อยละ 15.28 และการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับโดยผลการสรุป

รายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	14
2	หัวข้อเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	9
3	อื่น ๆ	5

ภาพที่ 4-78 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-39 และภาพที่ 4-78 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นการเพิ่มผลผลิต คิดเป็นร้อยละ 28.00 การลดต้นทุน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 12.00 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	10
2	หัวข้อเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	6
3	อื่น ๆ	4

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านการเพิ่มผลผลิตมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45 รองลงมาเป็นอย่างอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.36 การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต คิดเป็นร้อยละ 13.64 และการลดต้นทุน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

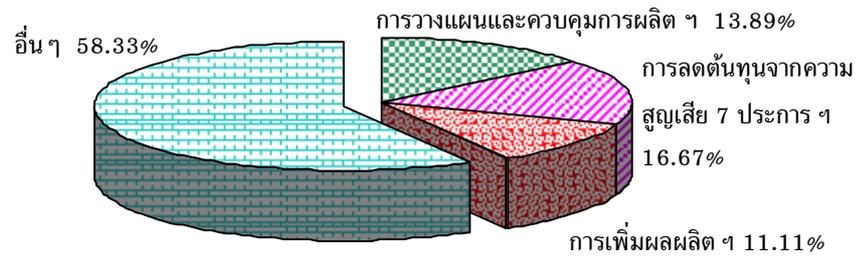
ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	4
2	หัวข้อเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	3
3	อื่น ๆ	1

4.3.4.6 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-40 ภาพที่ 4-79 และภาพที่ 4-80

ตารางที่ 4-40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การวางแผนและควบคุมการผลิต/กลยุทธ์ในการบริหารการผลิต	2	9.09	8	16.00	10	13.89
การลดต้นทุนจากความสูญเสีย 7 ประการ/การแก้ปัญหาทางด้านคุณภาพ/การสร้างทีมเพื่อการปรับปรุงงาน	2	9.09	10	20.00	12	16.67
การเพิ่มผลผลิต/การวัดการเพิ่มผลผลิต/เทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อการเพิ่มผลผลิต	2	9.09	6	12.00	8	11.11
อื่น ๆ	16	72.73	26	52.00	42	58.33
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

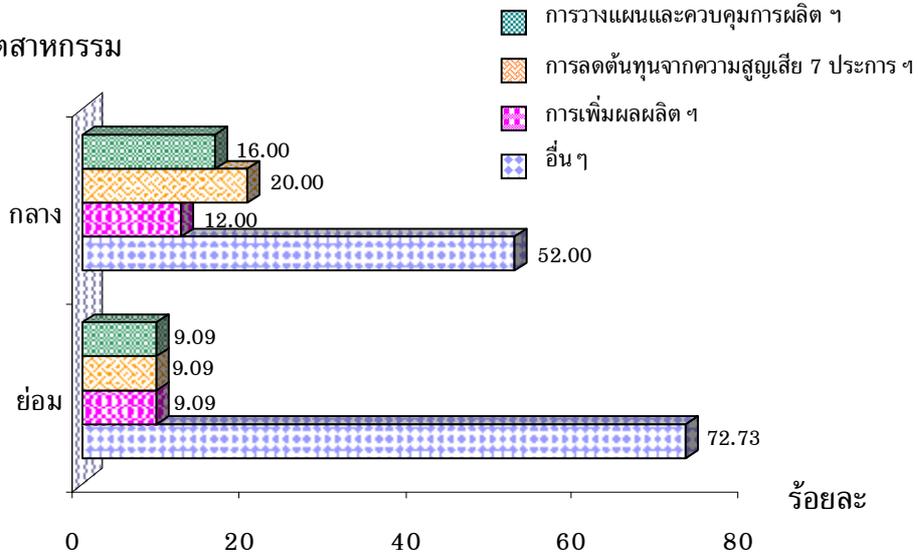

ภาพที่ 4-79 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-79 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็น อื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.33 รองลงมาเป็นการลดต้นทุนจากความสูญเสีย 7 ประการ/การแก้ปัญหาทางด้านคุณภาพ/การสร้างทีมเพื่อการปรับปรุงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 การวางแผนและควบคุมการผลิต/กลยุทธ์ในการบริหารการผลิต คิดเป็นร้อยละ 13.89 และน้อยที่สุดเป็นการเพิ่มผลผลิต/การวัดการเพิ่มผลผลิต/เทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อการเพิ่มผลผลิต คิดเป็นร้อยละ 11.11 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การศึกษาแนะนำ	21
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	15
3	อื่น ๆ	6

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-80 แสดงค่าร้อยละของหลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-40 และภาพที่ 4-80 พบว่าหลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง หลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาเป็นการลดต้นทุนจากความสูญเสีย 7 ประการ/การแก้ปัญหาทางด้านคุณภาพ/การสร้างทีมเพื่อการปรับปรุงงาน คิดเป็นร้อยละ 20.00 การวางแผนและควบคุมการผลิต/กลยุทธ์ในการบริหารการผลิต คิดเป็นร้อยละ 16.00 และการเพิ่มผลผลิต/การวัดการเพิ่มผลผลิต/เทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อการผลิต คิดเป็นร้อยละ 12.00 ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	12
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	10
3	อื่น ๆ	4

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม หลักรูการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมาเป็นการวางแผนและควบคุมการผลิต/กลยุทธ์ในการบริหารการผลิต การลดต้นทุนจาก

ความสูญเสีย 7 ประการ/การแก้ปัญหาทางด้านคุณภาพ/การสร้างทีมเพื่อการปรับปรุงงาน และการเพิ่มผลผลิต/การวัดการเพิ่มผลผลิต/เทคนิควิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อการเพิ่มผลผลิต คิดเป็นร้อยละ 9.09 เท่ากัน ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่นๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

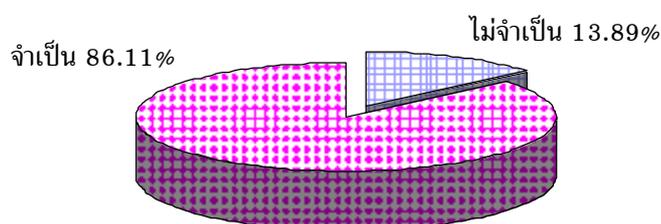
ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	9
2	หัวข้อเกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงกระบวนการผลิต	5
3	อื่นๆ	2

4.3.4.7 ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-41 ภาพที่ 4-81 และภาพที่ 4-82

ตารางที่ 4-41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	3	13.64	7	14.00	10	13.89
จำเป็น	19	86.36	43	86.00	62	86.11
รวม	22	100.00	50	100.00	72	100.00

ภาพที่ 4-81 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	18
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	16
3	อื่นๆ	9

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 86.36 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 13.64 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือก จำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	10
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	8
3	อื่นๆ	1

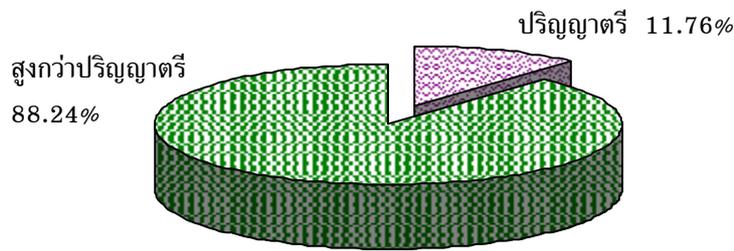
4.3.5 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล มีจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

4.3.5.1 วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-42 ภาพที่ 4-83 และภาพที่ 4-84

ตารางที่ 4-42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

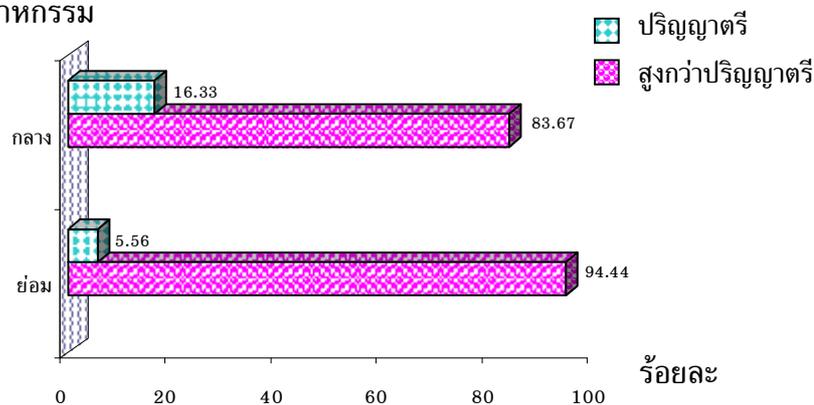
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษา ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	2	5.56	8	16.33	10	11.76
สูงกว่าปริญญาตรี	34	94.44	41	83.67	75	88.24
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-83 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-83 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 88.24 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.76

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-84 แสดงค่าร้อยละของวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-42 และภาพที่ 4-84 พบว่าวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 83.67 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.33

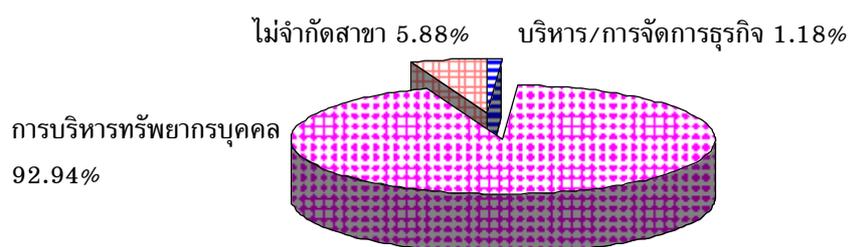
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 94.44 ที่เหลือเป็นระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.56

4.3.5.2 สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-43 ภาพที่ 4-85 และภาพที่ 4-86

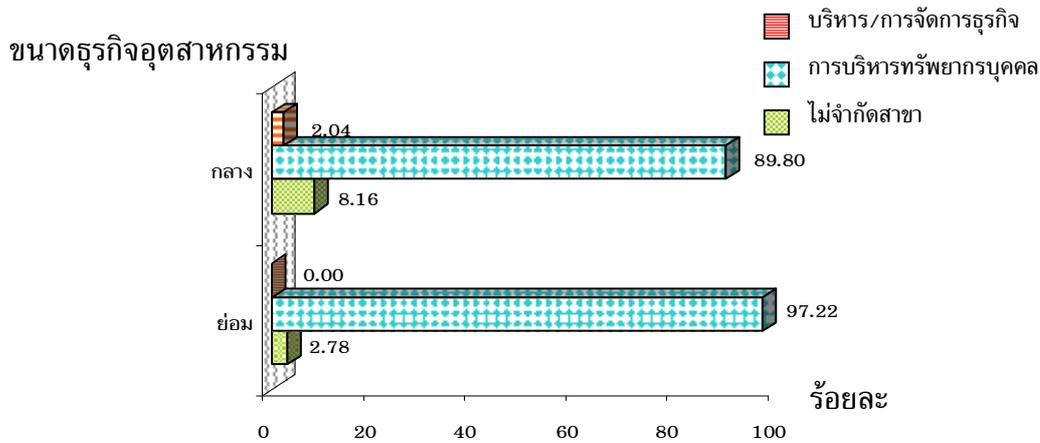
ตารางที่ 4-43 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษา ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหาร/การจัดการธุรกิจ	0	0.00	1	2.04	1	1.18
การบริหารทรัพยากรบุคคล	35	97.22	44	89.80	79	92.94
ไม่จำกัดสาขา	1	2.78	4	8.16	5	5.88
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-85 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-85 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการบริหารทรัพยากรบุคคล มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 92.94 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขาคิดเป็นร้อยละ 5.88 และบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.18

ภาพที่ 4-86 แสดงค่าร้อยละของสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-43 และภาพที่ 4-86 พบว่าสาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

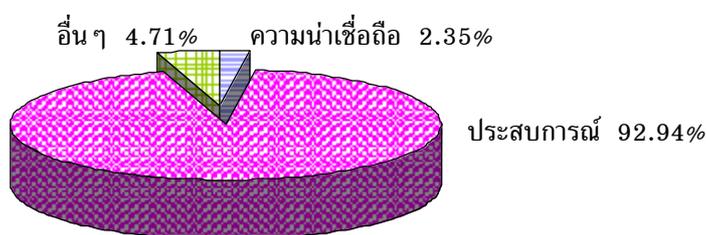
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการบริหารทรัพยากรบุคคลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 89.80 รองลงมาเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 8.16 และน้อยที่สุดเป็นบริหาร/การจัดการธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.04

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นการบริหารทรัพยากรบุคคลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.22 ที่เหลือเป็นไม่จำกัดสาขา คิดเป็นร้อยละ 2.78

4.3.5.3 คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล
ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-44 ภาพที่ 4-87 และภาพที่ 4-88

ตารางที่ 4-44 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

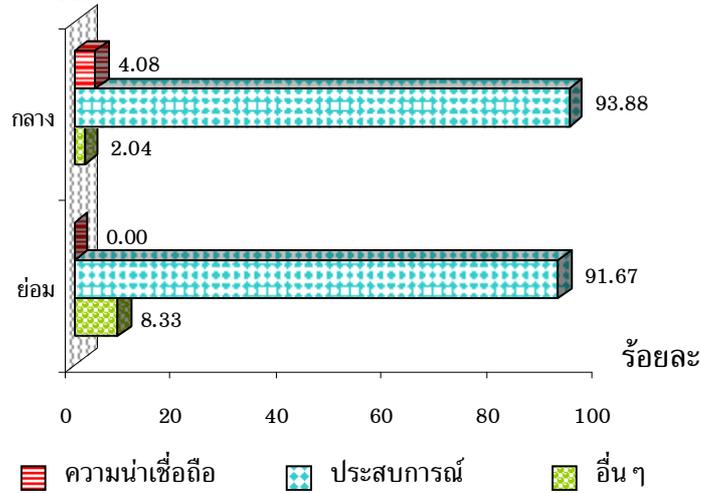
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากร บุคคล	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความน่าเชื่อถือ	0	0.00	2	4.08	2	2.35
ประสบการณ์	33	91.67	46	93.88	79	92.94
อื่นๆ	3	8.33	1	2.04	4	4.71
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-87 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-87 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.94 รองลงมาเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 4.71 และน้อยที่สุดเป็นความน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 2.35

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-88 แสดงค่าร้อยละของคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-44 และภาพที่ 4-88 พบว่าคุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้าน การบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.88 รองลงมาเป็นความน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 4.08 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 2.04

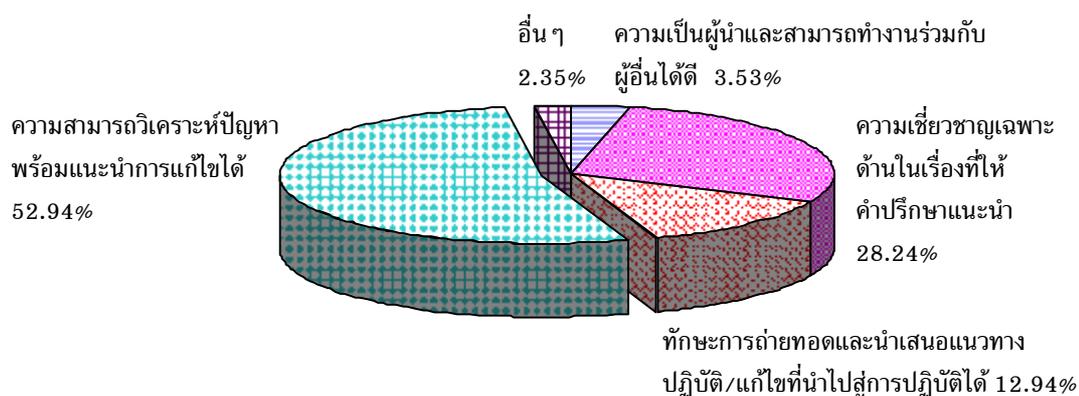
ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นประสบการณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.67 และน้อยที่สุดเป็นอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.33

4.3.5.4 ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาด กลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-45 ภาพที่ 4-89 และภาพที่ 4-90

ตารางที่ 4-45 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

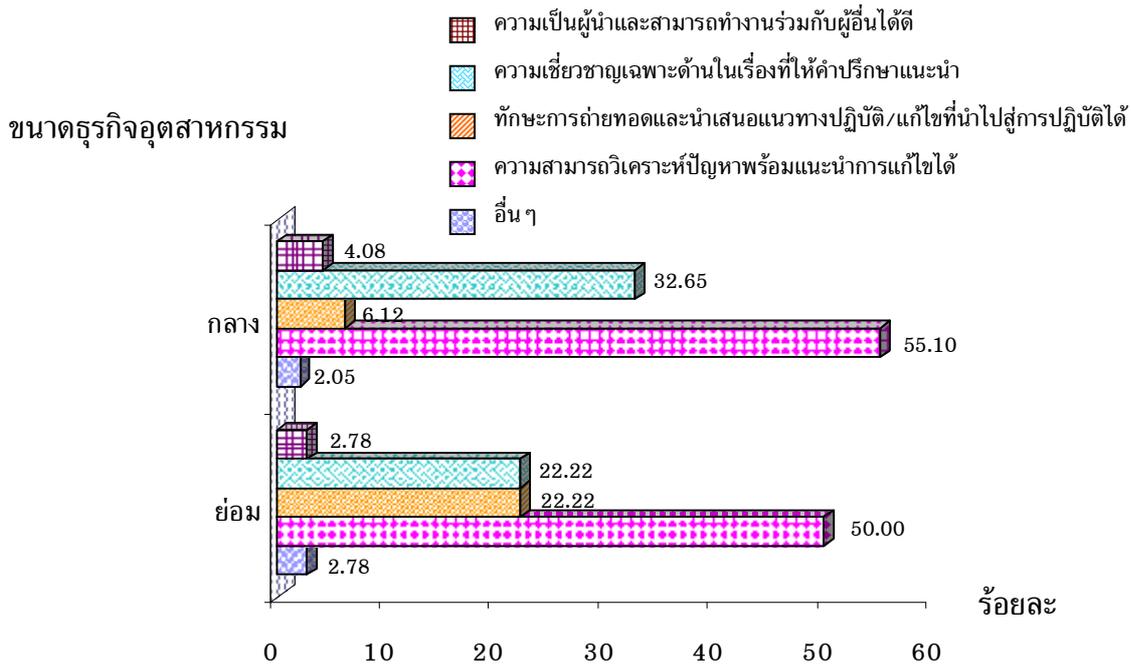
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากร บุคคล	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความเป็นผู้นำและสามารถทำงาน ร่วมกับผู้อื่นได้ดี	1	2.78	2	4.08	3	3.53
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านใน เรื่องที่ทำให้คำปรึกษาแนะนำ	8	22.22	16	32.65	24	28.24
ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอ แนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่ การปฏิบัติได้	8	22.22	3	6.12	11	12.94
ความสามารถวิเคราะห์ปัญหา พร้อมแนะนำการแก้ไขได้	18	50.00	27	55.10	45	52.94
อื่นๆ	1	2.78	1	2.05	2	2.35
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-89 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-89 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ทำให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 28.24 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอ

แนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 12.94 ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 3.53 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.35 ตามลำดับ

ภาพที่ 4-90 แสดงค่าร้อยละของความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-45 และภาพที่ 4-90 พบว่าความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.10 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ คิดเป็นร้อยละ 32.65 ทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 6.12 ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี คิดเป็นร้อยละ 4.08 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.05 ตามลำดับ

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาเป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ และทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การ

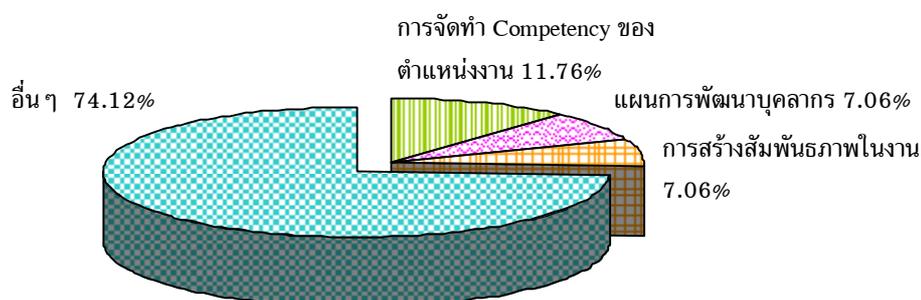
ปฏิบัติได้ คิดเป็นร้อยละ 22.22 เท่ากัน ความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.78 เท่ากัน ตามลำดับ

4.3.5.5 เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-46 ภาพที่ 4-91 และภาพที่ 4-92

ตารางที่ 4-46 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

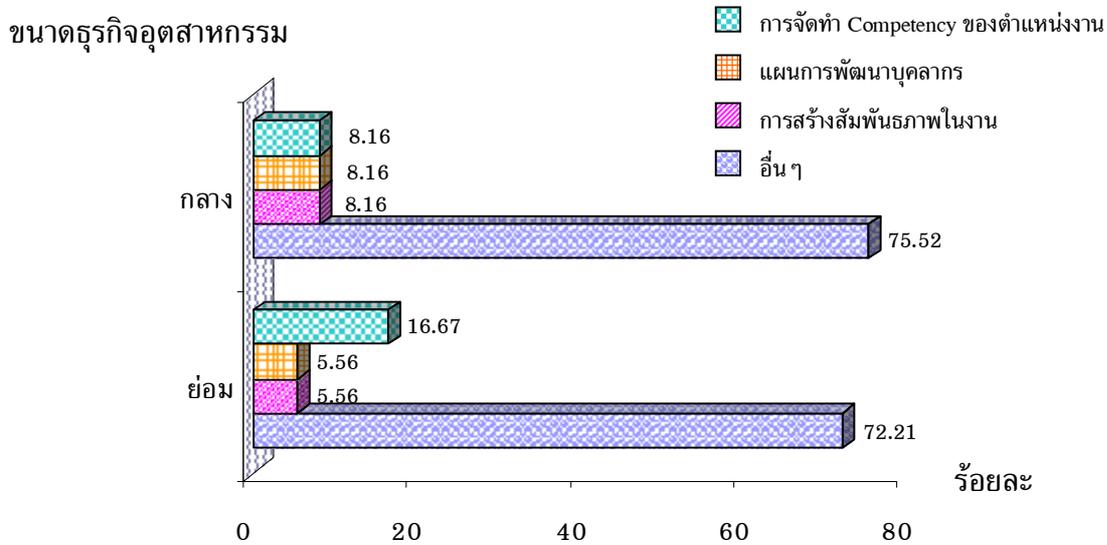
เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษา แนะนำแก่กิจการมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดทำ Competency ของ ตำแหน่งงาน	6	16.67	4	8.16	10	11.76
แผนการพัฒนาศักยภาพ	2	5.56	4	8.16	6	7.06
การสร้างสัมพันธ์ภาพในงาน	2	5.56	4	8.16	6	7.06
อื่น ๆ	26	72.21	37	75.52	63	74.12
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-91 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-91 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.12 รองลงมาเป็นการจัดทำ Competency ของตำแหน่งงาน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และแผนการพัฒนาบุคลากร และการสร้างสัมพันธภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 7.06 เท่ากัน ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	33
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาหัวหน้างานและการประเมินผลงาน	20
3	อื่น ๆ	10

ภาพที่ 4-92 แสดงค่าร้อยละของเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-46 และภาพที่ 4-92 พบว่าเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่งานมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 75.52 รองลงมาเป็นการจัดทำ Competency ของตำแหน่งงาน แผนการพัฒนาบุคลากร และการสร้างสัมพันธ์ภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 8.16 เท่ากัน ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำ	ความถี่ แก่กิจการมากที่สุด
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	20
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาหัวหน้างานและการประเมินผลงาน	10
3	อื่น ๆ	7

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นด้านอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.21 รองลงมาเป็นการจัดทำ Competency ของตำแหน่งงาน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และแผนการพัฒนาบุคลากร และการสร้างสัมพันธ์ภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เท่ากัน ตามลำดับ โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

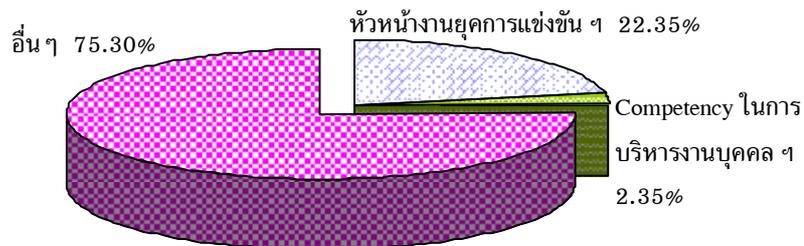
ลำดับที่	เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำ	ความถี่ แก่กิจการมากที่สุด
1	หัวข้อที่ตรงกับประเด็นปัญหา	13
2	หัวข้อเรื่องการพัฒนาหัวหน้างานและการประเมินผลงาน	10
3	อื่น ๆ	3

4.3.5.6 หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-47 ภาพที่ 4-93 และภาพที่ 4-94

ตารางที่ 4-47 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หัวหน้างานยุคการแข่งขัน/การสอนงานอย่างมีประสิทธิภาพ/จิตวิทยาการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา/การสร้างสัมพันธภาพในงาน	9	25.00	10	20.41	19	22.35
Competency ในการบริหารงานบุคคล/การจัดทำใบพรรณานำที่งานที่มี KPI	1	2.78	1	2.04	2	2.35
อื่น ๆ	26	69.44	38	75.51	64	75.30
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

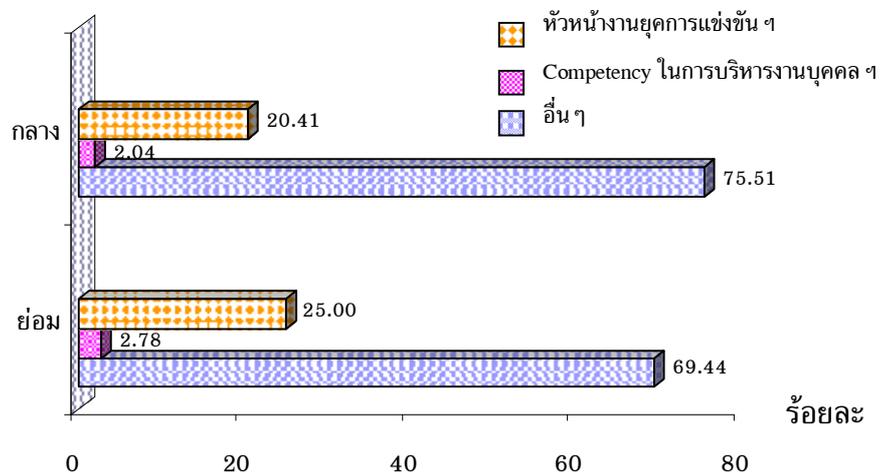
ภาพที่ 4-93 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

จากตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-93 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.30 รองลงมาเป็นหัวหน้างานยุคการแข่งขัน/การสอนงานอย่างมีประสิทธิภาพ/จิตวิทยาการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา/การสร้างสัมพันธภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 22.35 และน้อยที่สุดเป็น Competency ในการบริหารงานบุคคล/การจัดทำใบพรรณานำที่งานที่มี KPI คิดเป็นร้อยละ 2.35 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่

ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	31
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นผู้นำของบุคลากรในระดับต่าง ๆ	24
3	อื่น ๆ	9

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4-94 แสดงค่าร้อยละของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-47 และภาพที่ 4-94 พบว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.51 รองลงมาเป็นหัวหน้างานยุคการแข่งขัน/การสอนงานอย่างมีประสิทธิภาพ/จิตวิทยาการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา/การสร้างสัมพันธภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 20.41 และน้อยที่สุดเป็น Competency ในการบริหารงานบุคคล/การจัดทำใบพรรณานำที่งานที่มี KPI คิดเป็นร้อยละ 2.04 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	17
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นผู้นำของบุคลากรในระดับต่าง ๆ	14
3	อื่น ๆ	7

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ เป็นอื่น ๆ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.44 รองลงมาเป็นหัวหน้างานยุคการแข่งขัน/การสอนงานอย่างมีประสิทธิภาพ/จิตวิทยาการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา/การสร้างสัมพันธภาพในงาน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และน้อยที่สุดเป็น Competency ในการบริหารงานบุคคล/การจัดทำใบพรรณานำที่งานที่มี KPI คิดเป็นร้อยละ 2.78 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องหลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด ที่เป็นตัวเลือกอื่น ๆ (โปรดระบุ) แสดงได้ดังนี้

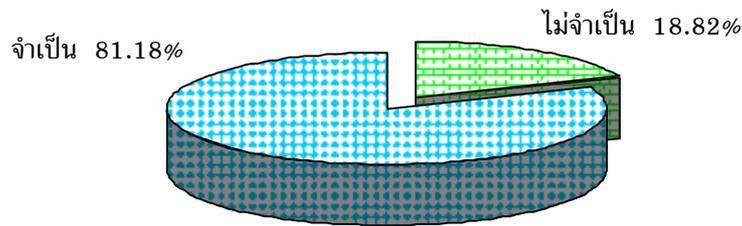
ลำดับที่	หลักสูตรการฝึกอบรมที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรได้รับการอบรมมากที่สุด	ความถี่
1	หัวข้อที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาที่เข้าให้การปรึกษาแนะนำ	14
2	หัวข้อเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาความเป็นผู้นำของบุคลากรในระดับต่าง ๆ	10
3	อื่น ๆ	2

4.3.5.7 ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-48 ภาพที่ 4-95 และภาพที่ 4-96

ตารางที่ 4-48 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

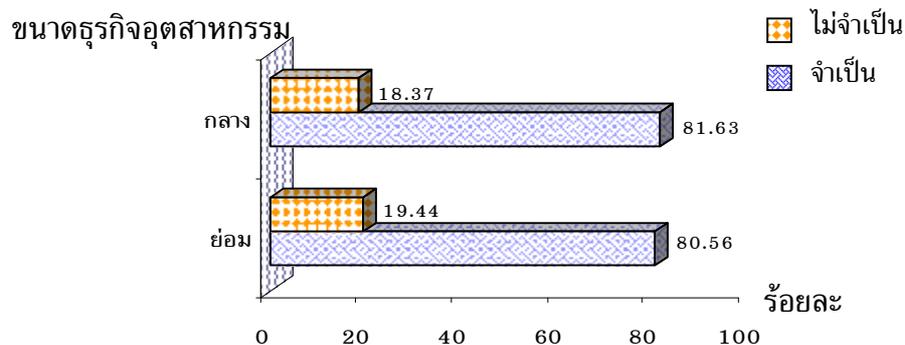
ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่จำเป็น	7	19.44	9	18.37	16	18.82
จำเป็น	29	80.56	40	81.63	69	81.18
รวม	36	100.00	49	100.00	85	100.00

ภาพที่ 4-95 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-95 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ส่วนใหญ่เห็นว่าจะมีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 81.18 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 18.82 โดยผลการสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือกจำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	33
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	27
3	อื่นๆ	9

ภาพที่ 4-96 แสดงค่าร้อยละของความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

จากตารางที่ 4-48 และภาพที่ 4-96 พบว่าความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา เมื่อจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังนี้

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 81.63 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 18.37 โดยผล การสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่าน ระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือกจำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	18
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	14
3	อื่นๆ	8

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 80.56 ที่เหลือเห็นว่าไม่มีความจำเป็น คิดเป็นร้อยละ 19.44 โดยผล การสรุปรายละเอียดของหัวข้อเรื่องความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่าน ระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา ที่เป็นตัวเลือกจำเป็นเหตุผลเนื่องจาก แสดงได้ดังนี้

ลำดับที่	ความจำเป็นที่ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	ความถี่
1	เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้	15
2	เพื่อสร้างมาตรฐานของที่ปรึกษา	13
3	อื่นๆ	1

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยปรากฏดังข้อ 4.4 ต่อไปนี้

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จะวิเคราะห์ปัจจัยด้านภาพรวมทั้งหมด และวิเคราะห์เป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ด้านสถานภาพส่วนตัว ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรับผิดชอบ รวมทั้งวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 47 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ดังนี้

ด้านสถานภาพส่วนตัว

1. เพศ
2. อายุ
3. ศาสนา
4. เชื้อชาติ
5. บุคลิกภาพ
6. วุฒิการศึกษา
7. ประสบการณ์

ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา

8. ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา
9. ความสามารถในการตัดสินใจ
10. การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง
11. กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง
12. ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก
13. ความเชื่อมั่นในตนเอง
14. การควบคุมอารมณ์
15. ความอดทนต่อสภาวะความเครียด
16. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
17. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ
18. คุณธรรม
19. ความยุติธรรม

ด้านความคิดสร้างสรรค์

20. คิดนอกกรอบเป็น
21. ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา
22. การแสวงหาความรู้ใหม่
23. นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้
24. มีวิสัยทัศน์
25. ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิมๆ
26. พร้อมที่นำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้
27. ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา
28. ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะ
แนวทางแก้ไข

ด้านมนุษยสัมพันธ์

29. ความสามารถในการใช้ภาษา
30. มีจิตสำนึกการให้บริการ
31. เป็นผู้ฟังที่ดี
32. ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ
33. เป็นผู้ประสานงานที่ดี
34. สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้
35. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
36. ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้/ข้อมูล เข้าใจง่าย
37. ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน
38. ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจ

ด้านความรับผิดชอบ

39. ความกระตือรือร้นในการทำงาน
40. ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน
41. ไม่ทอดทิ้ง ละเลย หรือหลีกเลี่ยงงาน
42. ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
43. ความเสียสละ
44. ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
45. ความเชี่ยวชาญในอาชีพ
46. ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ
47. การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ และแปลผลข้อมูลดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.49	แปลความว่า	มีความสำคัญน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50 - 2.49	แปลความว่า	มีความสำคัญน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50 - 3.49	แปลความว่า	มีความสำคัญปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50 - 4.49	แปลความว่า	มีความสำคัญมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 - 5.00	แปลความว่า	มีความสำคัญมากที่สุด

4.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยแสดงเป็นภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-49

ตารางที่ 4-49 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยแสดงเป็นภาพรวม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
โดยภาพรวม	4.106	0.274
ด้านสถานภาพส่วนตัว	3.03	0.40
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	4.34	0.31
ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.46	0.33
ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.14	0.38
ด้านความรับผิดชอบ	4.57	0.42

จากตารางที่ 4-49 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.106 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.03-4.57 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านความรับผิดชอบ ($\mu=4.57$)

ลำดับที่ 2 ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\mu=4.46$)

ลำดับที่ 3 ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ($\mu=4.34$)

ลำดับที่ 4 ด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\mu=4.14$)

ลำดับที่ 5 ด้านสถานภาพส่วนตัว ($\mu=3.03$)

4.4.2 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ โดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-50

ตารางที่ 4-50 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
โดยภาพรวม	4.124	0.216	4.092	0.313
ด้านสถานภาพส่วนตัว	3.01	0.39	3.05	0.40
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	4.32	0.25	4.35	0.35
ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.52	0.27	4.41	0.36
ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.15	0.31	4.13	0.43
ด้านความรับผิดชอบ	4.63	0.35	4.52	0.47

จากตารางที่ 4-50 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.124 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ($\mu=4.63$) และด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\mu=4.52$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ($\mu=4.32$) และด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\mu=4.15$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลางได้แก่ ด้านสถานภาพส่วนตัว ($\mu=3.01$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยและน้อยที่สุดผลของการวิจัย ไม่พบด้านใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.092

สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ($\mu=4.52$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\mu=4.41$) ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ($\mu=4.35$) และด้านมนุษยสัมพันธ์ ($\mu=4.13$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลางได้แก่ ด้านสถานภาพส่วนตัว ($\mu=3.05$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยและน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบด้านใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.3 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-51

ตารางที่ 4-51 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
ด้านสถานภาพส่วนตัว	3.031	0.395
เพศ	2.37	0.71
อายุ	3.11	0.54
ศาสนา	1.53	0.82
เชื้อชาติ	1.64	0.98
บุคลิกภาพ	3.55	0.70
วุฒิการศึกษา	4.05	0.38
ประสบการณ์	4.96	0.19

จากตารางที่ 4-51 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัวอยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.031 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.53-4.96 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ประสบการณ์ ($\mu=4.96$) คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ วุฒิการศึกษา ($\mu=4.05$) และ บุคลิกภาพ($\mu=3.55$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลางได้แก่ อายุ ($\mu=3.11$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยได้แก่ เพศ ($\mu=2.37$) เชื้อชาติ ($\mu=1.64$) และศาสนา ($\mu=1.53$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.4 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-52

ตารางที่ 4-52 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
ด้านสถานภาพส่วนตัว	3.012	0.387	3.045	0.403
เพศ	2.37	0.69	2.37	0.73
อายุ	3.08	0.45	3.13	0.61
ศาสนา	1.51	0.82	1.55	0.84
เชื้อชาติ	1.59	1.00	1.68	0.96
บุคลิกภาพ	3.46	0.70	3.63	0.69
วุฒิการศึกษา	4.10	0.37	4.01	0.38
ประสบการณ์	4.98	0.15	4.95	0.22

จากตารางที่ 4-51 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านสถานภาพส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลางโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.012 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ประสบการณ์ ($\mu=4.98$)
 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ วุฒิการศึกษา ($\mu=4.10$)
 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลางได้แก่ บุคลิกภาพ ($\mu=3.46$)
 และอายุ ($\mu=3.08$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยได้แก่ เพศ ($\mu=2.37$) เชื้อชาติ
 ($\mu=1.59$) และศาสนา ($\mu=1.51$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบ
 รายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม
 ขนาดกลางด้านสถานภาพส่วนตัว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลางโดยมีค่า
 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.045 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย
 จากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ประสบการณ์ ($\mu=4.95$)
 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ วุฒิการศึกษา ($\mu=4.01$)
 และบุคลิกภาพ ($\mu=3.63$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลางได้แก่ อายุ ($\mu=3.13$)
 และเพศ ($\mu=2.37$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยได้แก่ เชื้อชาติ ($\mu=1.68$)
 และศาสนา ($\mu=1.55$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบ
 รายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.5 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการ
 ตัดสินใจและแก้ปัญหา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของ
 ผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-53

ตารางที่ 4-53 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	4.336	0.310
ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา	4.90	0.32
ความสามารถในการตัดสินใจ	4.41	0.56
การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง	4.88	0.36
กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง	4.34	0.62
ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก	4.83	0.47
ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.94	0.54
การควบคุมอารมณ์	4.12	0.57
ความอดทนต่อสภาวะความเครียด	4.05	0.55
การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.22	0.48
จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.43	0.53
คุณธรรม	4.19	0.51
ความยุติธรรม	3.72	0.79

จากตารางที่ 4-51 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหายอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.336 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.72-4.90 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา ($\mu=4.90$) การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ($\mu=4.88$) และความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก ($\mu=4.83$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\mu=4.43$) ความสามารถในการตัดสินใจ ($\mu=4.41$) กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ($\mu=4.34$) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\mu=4.22$) คุณธรรม ($\mu=4.19$) การควบคุมอารมณ์ ($\mu=4.12$) ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ($\mu=4.05$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\mu=3.94$) และความยุติธรรม ($\mu=3.72$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.6 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-54

ตารางที่ 4-54 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	4.315	0.252	4.353	0.349
ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา	4.94	0.29	4.87	0.34
ความสามารถในการตัดสินใจ	4.42	0.52	4.39	0.60
การแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง	4.92	0.28	4.85	0.41
กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง	4.35	0.57	4.34	0.66
ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก	4.88	0.40	4.79	0.52
ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.95	0.56	3.93	0.53
การควบคุมอารมณ์	4.04	0.55	4.19	0.58
ความอดทนต่อสภาวะความเครียด	4.00	0.49	4.09	0.59
การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.10	0.37	4.33	0.53
จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.37	0.51	4.48	0.54
คุณธรรม	4.16	0.46	4.22	0.56
ความยุติธรรม	3.66	0.70	3.77	0.86

จากตารางที่ 4-54 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.315 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา ($\mu=4.94$) การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ($\mu=4.92$)และความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก ($\mu=4.88$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความสามารถในการตัดสินใจ ($\mu=4.42$) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\mu=4.37$) กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ($\mu=4.35$) คุณธรรม ($\mu=4.16$) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\mu=4.10$) การควบคุมอารมณ์ ($\mu=4.04$) ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ($\mu=4.00$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\mu=3.95$) และความยุติธรรม ($\mu=3.66$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.353 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา ($\mu=4.87$) การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ($\mu=4.85$)และความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก ($\mu=4.79$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\mu=4.48$) ความสามารถในการตัดสินใจ ($\mu=4.39$) กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ($\mu=4.34$) การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\mu=4.33$) คุณธรรม ($\mu=4.22$) การควบคุมอารมณ์ ($\mu=4.19$) ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ($\mu=4.09$) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($\mu=3.93$) และความยุติธรรม ($\mu=3.77$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.7 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-55

ตารางที่ 4-55 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.459	0.327
คิดนอกกรอบเป็น	4.12	0.55
ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา	4.55	0.55
การแสวงหาความรู้ใหม่	4.78	0.43
นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้	4.82	0.40
มีวิสัยทัศน์	4.12	0.55
ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ	4.14	0.57
พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้	4.70	0.51
ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา	4.77	0.46
ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	4.14	0.62

จากตารางที่ 4-55 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.459 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.12-4.82 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ ($\mu=4.82$) การแสวงหาความรู้ใหม่ ($\mu=4.78$) ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา ($\mu=4.77$) พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ($\mu=4.70$) และความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา ($\mu=4.55$)ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ ($\mu=4.14$) ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ($\mu=4.14$) คิดนอกกรอบเป็น ($\mu=4.12$) และมีวิสัยทัศน์ ($\mu=4.12$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.8 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-56

ตารางที่ 4-56 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.518	0.270	4.412	0.361
คิดนอกกรอบเป็น	4.14	0.52	4.10	0.57
ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา	4.63	0.53	4.49	0.56
การแสวงหาความรู้ใหม่	4.82	0.39	4.74	0.46
นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้	4.88	0.33	4.78	0.44
มีวิสัยทัศน์	4.12	0.48	4.13	0.60
ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ	4.18	0.50	4.11	0.62
พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้	4.80	0.44	4.62	0.55
ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา	4.87	0.38	4.69	0.50
ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	4.23	0.61	4.07	0.63

จากตารางที่ 4-56 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.518 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ ($\mu=4.88$) ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา ($\mu=4.87$) การแสวงหาความรู้ใหม่ ($\mu=4.82$) พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ($\mu=4.80$) และความเฉลียวฉลาดไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา ($\mu=4.63$)ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ($\mu=4.23$) ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ ($\mu=4.18$) คิดนอกกรอบเป็น ($\mu=4.14$) และมีวิสัยทัศน์ ($\mu=4.12$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมากโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.412 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ ($\mu=4.78$) การแสวงหาความรู้ใหม่ ($\mu=4.74$) ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา ($\mu=4.69$) และ พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ($\mu=4.62$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความเฉลียวฉลาดไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา ($\mu=4.49$) มีวิสัยทัศน์ ($\mu=4.13$) ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ ($\mu=4.11$) คิดนอกกรอบเป็น ($\mu=4.10$) และ ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ($\mu=4.07$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.9 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-57

ตารางที่ 4-57 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.139	0.382
ความสามารถในการใช้ภาษา	3.84	0.55
มีจิตสำนึกการให้บริการ	4.18	0.54
เป็นผู้ฟังที่ดี	4.07	0.48
ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ	4.05	0.54
เป็นผู้ประสานงานที่ดี	4.04	0.60
สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้	4.14	0.47
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.17	0.47
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย	4.76	0.48
ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน	4.27	0.57
ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจ	3.85	0.59

จากตารางที่ 4-57 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.139 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.84-4.76 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ($\mu=4.76$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน ($\mu=4.27$) มีจิตสำนึกการให้บริการ ($\mu=4.18$) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\mu=4.17$) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ ($\mu=4.14$) เป็นผู้ฟังที่ดี ($\mu=4.07$) ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ ($\mu=4.05$) เป็นผู้ประสานงานที่ดี ($\mu=4.04$) ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจ ($\mu=3.85$) และความสามารถในการใช้ภาษา ($\mu=3.84$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.10 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านด้านมนุษย์สัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-58

ตารางที่ 4-58 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
ด้านมนุษย์สัมพันธ์	4.149	0.309	4.131	0.433
ความสามารถในการใช้ภาษา	3.82	0.54	3.86	0.57
มีจิตสำนึกการให้บริการ	4.18	0.50	4.18	0.57
เป็นผู้ฟังที่ดี	4.06	0.39	4.09	0.54
ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ	4.06	0.42	4.05	0.61
เป็นผู้ประสานงานที่ดี	4.06	0.50	4.03	0.68
สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้	4.12	0.40	4.16	0.52
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.14	0.39	4.18	0.54
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย	4.81	0.45	4.73	0.51
ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน	4.34	0.52	4.22	0.61
ความโอ้อ้อมอารีและความมีน้ำใจ	3.90	0.53	3.81	0.64

จากตารางที่ 4-58 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านมนุษย์สัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.149 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ($\mu=4.81$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน ($\mu=4.34$) มีจิตสำนึกการให้บริการ ($\mu=4.18$) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้($\mu=4.14$) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ ($\mu=4.12$) เป็นผู้ฟังที่ดี ($\mu=4.06$) ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ ($\mu=4.06$) เป็นผู้ประสานงานที่ดี ($\mu=4.06$) ความโอ้อ้อมอารีและความมีน้ำใจ ($\mu=3.90$) และความสามารถในการใช้ภาษา ($\mu=3.82$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางด้านมนุษย์สัมพันธ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.131 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ($\mu=4.73$)

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน ($\mu=4.22$) ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\mu=4.18$) มีจิตสำนึกการให้บริการ ($\mu=4.18$) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ ($\mu=4.16$) เป็นผู้ฟังที่ดี ($\mu=4.09$) ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ ($\mu=4.05$) เป็นผู้ประสานงานที่ดี ($\mu=4.03$) ความสามารถในการใช้ภาษา ($\mu=3.86$) และความโอปอ้อมอารีและความมีน้ำใจ ($\mu=3.81$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.11 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-59

ตารางที่ 4-59 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ ของผู้ประกอบการ	μ	σ
ด้านความรับผิดชอบต่อ	4.565	0.421
ความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.59	0.54
ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน	4.68	0.50
ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน	4.66	0.51
ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	4.59	0.55
ความเสียสละ	4.25	0.72
ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน	4.39	0.65
ความเชี่ยวชาญในอาชีพ	4.80	0.43
ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ	4.75	0.47
การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการ อย่างสม่ำเสมอ	4.37	0.59

จากตารางที่ 4-59 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่ออยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.565 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏว่ามีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.25-4.80 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ($\mu=4.80$) ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ($\mu=4.75$) ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ($\mu=4.68$) ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ($\mu=4.66$) ความกระตือรือร้นในการทำงาน ($\mu=4.59$) และ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ($\mu=4.59$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ($\mu=4.39$) การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ($\mu=4.37$) และความเสียสละ ($\mu=4.25$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

4.4.12 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ จําแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-60

ตารางที่ 4-60 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อ จําแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ขนาดย่อม		ขนาดกลาง	
	μ	σ	μ	σ
ด้านความรับผิดชอบต่อ	4.627	0.348	4.516	0.467
ความกระตือรือร้นในการทำงาน	4.63	0.51	4.57	0.57
ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน	4.75	0.46	4.63	0.52
ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน	4.71	0.46	4.63	0.54
ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	4.63	0.51	4.56	0.57
ความเสียสละ	4.35	0.63	4.17	0.78
ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน	4.49	0.57	4.31	0.70
ความเชี่ยวชาญในอาชีพ	4.86	0.39	4.75	0.46
ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ	4.86	0.39	4.66	0.51
การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ	4.37	0.53	4.37	0.64

จากตารางที่ 4-60 พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมด้านความรับผิดชอบต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.627 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ($\mu=4.86$) ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ($\mu=4.86$) ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ($\mu=4.75$) ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ($\mu=4.71$) ความกระตือรือร้นในการทำงาน ($\mu=4.63$) และ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ($\mu=4.63$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ($\mu=4.49$) การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ($\mu=4.37$) และความเสียสละ ($\mu=4.35$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางด้านความรับผิดชอบ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุดโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.627 สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อยตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลได้ดังนี้

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากที่สุดได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ($\mu=4.75$) ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ($\mu=4.66$) ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ($\mu=4.63$) ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ($\mu=4.63$) ความกระตือรือร้นในการทำงาน ($\mu=4.57$) และ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ($\mu=4.56$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญมากได้แก่ การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ($\mu=4.37$) ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน ($\mu=4.31$) และความเสียสละ ($\mu=4.17$) ตามลำดับ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาที่มีระดับความสำคัญปานกลาง มีระดับความสำคัญน้อย และมีระดับความสำคัญน้อยที่สุดผลของการวิจัยไม่พบรายการใดอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยในระดับนี้

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมผลการวิจัยปรากฏดังข้อ 4.5 ต่อไปนี้

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้ค่า Chi-Square (χ^2) ด้วยวิธีของเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งเป็นคุณลักษณะด้านวิชาชีพ 5 ด้านตามการขอรับบริการปรึกษาแนะนำของโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ข้อ ดังนี้

4.5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4-61 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	P - Value
ด้านการจัดการ	
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	0.04*
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	0.19
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	0.52
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ	0.66
เรื่องທີ່ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	0.34
ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นมากที่สุด	0.67
ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	0.33

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-61 พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการขึ้นกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมพบว่าระดับวุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการขึ้นกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14 หน้า 63 และภาพที่ 4-28 หน้า 64

4.5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4-62 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	P - Value
ด้านบัญชี-การเงิน	
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	0.06
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	0.21
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	0.53
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน	0.51
เรื่องที่ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	0.67
ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นมากที่สุด	0.53
ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	0.50

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-62 พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กัขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4-63 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา
ด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	P - Value
ด้านการตลาด	
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด	0.74
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการตลาด	0.83
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด	0.27
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการตลาด	0.17
เรื่องในที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแกกิจการมากที่สุด	0.79
ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นมากที่สุด	0.27
ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	0.50

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-63 พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความ
ประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาด
ย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา
ด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและ
ขนาดย่อม

ตารางที่ 4-64 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา
ด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม
ขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	P - Value
ด้านการผลิต	
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต	1.00
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการผลิต	0.38
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต	0.37
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการผลิต	0.69
เรื่องในที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแกกิจการมากที่สุด	0.28
ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นมากที่สุด	0.41
ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-64 พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.5.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4-65 แสดงค่าไคสแควร์ของความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	P - Value
ด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	
วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	0.18
สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	0.27
คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	0.31
ความสามารถที่จำเป็นที่สุดของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล	0.27
เรื่องที่ว่าที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการมากที่สุด	0.64
ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นมากที่สุด	0.66
ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา	1.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-65 พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิจัยปรากฏดังข้อ 4.6 ต่อไปนี้

4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม จะวิเคราะห์ปัจจัยด้านภาพรวมทั้งหมด และวิเคราะห์เป็นรายด้าน 5 ด้าน ได้แก่ด้านสถานภาพส่วนตัว ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านความรับผิดชอบ ดังนี้

4.6.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-66

ตารางที่ 4-66 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
โดยภาพรวม	7.25	0.40
ด้านสถานภาพส่วนตัว	0.07	0.57
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา	5.85	0.39
ด้านความคิดสร้างสรรค์	8.18	0.02*
ด้านมนุษยสัมพันธ์	6.27	0.73
ด้านความรับผิดชอบ	9.31	0.07

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-66 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษามีความแตกต่างกันจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-67

ตารางที่ 4-67 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.52	0.27	8.18	0.02*
ขนาดกลาง	104	4.41	0.36		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-67 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

4.6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-68

ตารางที่ 4-68 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัว จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
ด้านสถานภาพส่วนตัว		
เพศ	0.51	0.94
อายุ	5.08	0.52
ศาสนา	0.14	0.73
เชื้อชาติ	0.05	0.52
บุคลิกภาพ	0.07	0.10
วุฒิการศึกษา	1.84	0.12
ประสบการณ์	2.99	0.39

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-68 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัวเป็นรายข้อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นรายข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-69

ตารางที่ 4-69 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา		
ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา	9.90	0.11
ความสามารถในการตัดสินใจ	2.56	0.74
การแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง	7.32	0.17
กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง	2.94	0.90
ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก	6.35	0.17
ความเชื่อมั่นในตนเอง	0.00	0.81
การควบคุมอารมณ์	8.10	0.06
ความอดทนต่อสภาวะความเครียด	5.04	0.28
การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	47.27	0.00*
จรรยาบรรณและจรรยาบรรณวิชาชีพ	2.81	0.17
คุณธรรม	6.89	0.38
ความยุติธรรม	5.60	0.35

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-69 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหามีรายข้อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหามีความแตกต่างกันจำนวน 1 รายการ ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-70

ตารางที่ 4-70 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.10	0.37	47.27	0.00*
ขนาดกลาง	104	4.33	0.53		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-70 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

4.6.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่

ตารางที่ 4-71 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
ด้านความคิดสร้างสรรค์		
คิดนอกกรอบเป็น	0.04	0.55
ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา	2.39	0.09
การแสวงหาความรู้ใหม่	6.62	0.21
นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้	12.96	0.08
มีวิสัยทัศน์	4.38	0.95
ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ	1.60	0.37
พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้	20.16	0.01*
ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา	27.03	0.01*
ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	1.40	0.08

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-71 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นรายข้อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นรายข้อ มีความแตกต่างกันจำนวน 2 รายการได้แก่คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ และความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหาของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-72 และตารางที่ 4-73 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-72 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.80	0.44	20.16	0.01*
ขนาดกลาง	104	4.62	0.55		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-72 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

ตารางที่ 4-73 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.87	0.38	27.03	0.01*
ขนาดกลาง	104	4.69	0.50		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-73 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหามากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

4.6.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-74

ตารางที่ 4-74 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
ด้านมนุษยสัมพันธ์		
ความสามารถในการใช้ภาษา	0.00	0.66
มีจิตสำนึกการให้บริการ	0.89	0.98
เป็นผู้ฟังที่ดี	5.17	0.70
ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ	8.21	0.87
เป็นผู้ประสานงานที่ดี	3.78	0.73
สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้	5.34	0.52
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	6.74	0.57
ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย	3.83	0.29
ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน	0.00	0.17
ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจ	6.78	0.27

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-74 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นรายชื่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นรายชื่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.6.6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-75

ตารางที่ 4-75 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	t -Value	P - Value
ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม		
ความกระตือรือร้นในการทำงาน	2.55	0.46
ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน	7.64	0.12
ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน	6.39	0.24
ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	2.98	0.39
ความเสียสละ	1.61	0.10
ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน	3.52	0.05*
ความเชี่ยวชาญในอาชีพ	10.49	0.09
ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ	30.22	0.00*
การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ	4.53	0.93

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-75 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นรายข้อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นรายข้อ มีความแตกต่างกันจำนวน 2 รายการ ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังตารางที่ 4-76 และตารางที่ 4-77 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-76 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงานตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.49	0.57	3.52	0.05*
ขนาดกลาง	104	4.31	0.70		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-76 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงานตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงานมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

ตารางที่ 4-77 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ขนาดธุรกิจอุตสาหกรรม	จำนวน(N)	μ	σ	t - Value	P - Value
ขนาดย่อม	83	4.86	0.39	30.22	0.00*
ขนาดกลาง	104	4.66	0.51		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4-77 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

4.7 ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิด เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 4

ผลการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากแบบสอบถามปลายเปิดเป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 3 และตอนที่ 4 มีจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

4.7.1 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา

ลำดับที่	คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์	ความถี่ของผู้ประกอบการ
1	ควรมีความรู้พื้นฐานในธุรกิจที่เข้าไปให้คำปรึกษาแนะนำ มีประสบการณ์การทำงานจริง เข้าใจปัญหา และให้คำแนะนำที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ	25
2	ประยุกต์ทฤษฎีกับหัวข้อที่ปรึกษาแนะนำให้ออกมาเป็นแนวทางการนำไปใช้ได้อย่างเป็นระบบ	5
2	ควรเป็นผู้ที่เรียนรู้ทางด้านนั้น ๆ มาโดยตรงและมีประสบการณ์ตรงในด้านที่ให้คำปรึกษา	5
2	ควรมีความรู้ความเข้าใจในเชิงกว้างเพื่อสร้างความเชื่อมโยงในส่วนของงานที่มีความสัมพันธ์กันและควรรู้และเข้าใจในเชิงลึกในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือมีความชำนาญ	5
2	รักษาข้อมูลและความลับของผู้ประกอบการ	5
6	มีเทคนิคการดึงเอาความรู้/ความสามารถของทีมงานของผู้ประกอบการมาปรับปรุง/พัฒนากระบวนการทำงานได้	2
7	ควรมีการพัฒนาความรู้ให้ทันสมัยตลอดเวลา	1
7	ให้ความคิดเห็นที่มีหลักการ	1
7	มีเครือข่ายความรู้ที่สามารถนำมาพัฒนาผู้ประกอบการได้อย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน	1
7	เป็นอิสระ	1

4.7.2 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา

ลำดับที่	คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์	ความถี่ของผู้ประกอบการ
1	ควรมีทักษะในการสื่อสารหลากหลายรูปแบบ หลากหลายอารมณ์ ตามวัฒนธรรมของแต่ละบริษัท และประสานงานได้ดีทั้งผู้บริหารและพนักงาน	12

ลำดับที่	คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ	ความถี่
2	ควรมีเวลาพอที่จะทำงานปรึกษาแนะนำอย่างเต็มที่และเตรียมงานมาดี มีความตั้งใจและเสียสละสูง รวมทั้งมีความรักในอาชีพ	11
3	มีบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ	9
4	ควรมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ที่สนุกน่าติดตาม	7
5	ใจเย็นเป็นผู้ที่จับประเด็นเก่งและมีเหตุมีผลในการประยุกต์อย่างมีระบบ รวมทั้งเป็นผู้รับฟังเหตุผลต่าง ๆ ที่ปรากฏอย่างรอบคอบและเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาคด้วยความยุติธรรม	6
6	มีภาวะผู้นำ	4
7	ควรเป็นผู้ที่ศึกษาหาความรู้ตลอดเวลาพร้อมพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	3
8	ควรมีความเข้าใจองค์กร ผู้ประกอบการ พนักงานขององค์กร และธรรมเนียมประเพณีขององค์กร	2
8	ควรคำนึงถึงความต้องการในการเข้าให้การปรึกษาแนะนำของผู้ประกอบการ (Customer requirements) เป็นตัวตั้ง เพื่อให้การปรึกษาแนะนำตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการมากที่สุด	2
10	อายุของที่ปรึกษาไม่ควรน้อยเกินไป ระดับอายุควร 30 ปีขึ้นไป	1
10	มีความยืดหยุ่น	1
4.7.3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย		
ลำดับที่	ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
1	ควรทำเป็นโครงการต่อเนื่องและมีการติดตามผลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวคิดได้ทันและเหมาะสม เช่น เข้ามาตรวจประเมิน (Audit) ทุก 3-6 เดือน	14
1	ระยะเวลาโครงการมีจำกัด ซึ่งปัญหาแต่ละปัญหาจะมีระยะเวลาการแก้ไขไม่เท่ากัน จึงควรเพิ่มระยะเวลามากกว่า 1 ปี หรือมีระยะเวลาของโครงการที่มีปรึกษาเข้าให้การปรึกษานำกับผู้ประกอบการอย่างน้อย 1 ปี (ไม่รวมเวลาดำเนินการของโครงการ เช่น การรับสมัคร หรือ การคัดเลือกผู้ประกอบการ และที่ปรึกษา)	14
3	โครงการควรมีระบบการคัดเลือกที่ปรึกษาที่มีคุณภาพและมีการประเมินผลจากหน่วยงานกลาง	11

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
4	ควรมีระบบการตรวจสอบการทำงานของที่ปรึกษาที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อสามารถควบคุมไม่ให้เกิดการทำงานที่ฉกฉวยโอกาสจากโครงการ ผลงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ทุ่มเท ไม่มีจรรยาบรรณ รับแต่เงินเพียงอย่างเดียว	6
5	ควรมีโครงการนี้ต่อไปเพื่อช่วยผู้ประกอบการให้มีการพัฒนามากขึ้น รวมทั้งโครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรที่ประสบปัญหาหรือกำลังพัฒนาให้สามารถแข่งขันหรืออยู่รอดได้อย่างยั่งยืน และควรกระจายสู่ต่างจังหวัดมากขึ้น	5
6	การวินิจฉัยก่อนเริ่มให้คำปรึกษาแนะนำเป็นสิ่งสำคัญเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขได้ตรงจุดสำคัญ และควรมีการอบรมผู้ประกอบการก่อนเข้าโครงการเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าโครงการ รวมทั้งควรให้มีการปรึกษาแนะนำภายหลังจบโครงการอีกสักระยะเพื่อปรับปรุงแก้ไข	3
7	ควรมีหน่วยงานกลางที่ควบคุมการรับงานของที่ปรึกษา และจำกัดปริมาณงาน (Work Load) ของที่ปรึกษาให้พอเหมาะเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ เพราะส่วนใหญ่บุคลากรที่เป็นที่ปรึกษามักมีเวลาไม่พอ รับงานมาก บุคลากรมักขาดและไม่พร้อม ดังนั้นการพัฒนาโครงการ ควรได้บุคลากรที่ใส่ใจและให้เวลาเป็นหลัก	2
7	โครงการควรชี้แจงให้ที่ปรึกษาต้องมีการเตรียมตัวด้านอุปกรณ์ เทคโนโลยีการถ่ายทอดของที่ปรึกษา เช่น เอกสารการอบรม/ให้ความรู้/ตำรา/สื่อที่ใช้ในระหว่างการให้คำปรึกษาแนะนำต้องพร้อม และมีแจกจ่ายให้ผู้ประกอบการ	2
9	ที่ปรึกษาในแต่ละด้านของโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยต้องทำงานสัมพันธ์กันเพื่อมิให้ผู้ประกอบการสับสน	1
9	ผู้ที่เป็นที่ปรึกษาควรเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง	1
9	ควรมีการควบคุมให้ผู้ช่วยที่ปรึกษาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเป็นผู้รับช่วงงานต่อจากที่ปรึกษาและประสานงานหรือติดตามงานจากผู้ประกอบการ	1
9	ที่ปรึกษาต้องเปลี่ยนทัศนคติของผู้ประกอบการไทยให้คำนึงถึงคุณภาพก่อนปริมาณ โครงการควรนำแนวทางจากต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม	1

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย	ความถี่
9	โครงการนี้เป็นการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs จึงควรเป็นการฝึกปฏิบัติ (Work Shop) ร่วมกันจนทดสอบแล้วว่าทำได้จริงจึงจะเกิดผล	1
9	รัฐควรช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็น SMEs ในด้านภาษีและเงินช่วยเหลืออื่นๆ	1
9	ควรปรับปรุงโครงการให้กระชับมากขึ้นและควรมีการให้คำปรึกษา ให้ครบทุกด้านพร้อมกัน	1
9	ควรปรับปรุงให้มีการแนะนำด้านการเงินการจัดการธุรกรรมทางการเงิน เพราะผู้ประกอบการต้องดิ้นรนเสาะแสวงหาตามลำพัง	1

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
4. เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม
5. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการของธุรกิจอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหาร สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ ที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือกของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2544 และเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2546 ทั้งหมดจำนวน 192 ราย โดยจำแนกเป็นธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางจำนวน 109 ราย และธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมจำนวน 83 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 4 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 5 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ปรากฏว่าแบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9464 สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการส่งแบบสอบถามให้ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของหน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติตามจำนวนที่กำหนด และให้ส่งคืนมาทางไปรษณีย์ ที่ตู้ปณ. 10 ปณฝ. พระจอมเกล้า 10802

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ และข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้ค่า Chi-Square (χ^2) ด้วยวิธีของเพียร์สันเพื่อวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร การเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t-test นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่างๆ ที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-ended) ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดใช้การวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science for Windows)

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่พบว่า มีรูปแบบการจัดตั้งธุรกิจเป็นแบบบริษัทจำกัด มีการดำเนินงานของธุรกิจเป็นประเภทสินค้าอุตสาหกรรม มีระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ 15 ปีขึ้นไป มีผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปีโดยเฉลี่ยที่ผ่านมา รายได้มากกว่ารายจ่าย และไม่เคยได้รับรางวัลหรือมาตรฐานใดๆ

5.1.2 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีลักษณะการดำเนินงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ทราบข่าวโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยจากการโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีจำนวนพนักงานที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชูปชีวิตธุรกิจ

ไทยโดยเฉลี่ย 5 คน-ไม่เกิน 10 คน มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยในการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ 6 เดือน-ไม่เกิน 12 เดือน ใช้งบประมาณโดยเฉลี่ยในการสมัครขอรับการปรึกษาแนะนำในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย 30,000 บาท-ไม่เกิน 60,000 บาท มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยอยู่ในระดับปานกลาง ผลที่ได้มากที่สุดจากการเข้าร่วมโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยคือการปรับปรุงระบบการทำงานให้ดีขึ้น การดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยคือการนำสิ่งที่ได้รับการปรึกษาแนะนำในโครงการฯไปใช้ประโยชน์อย่างต่อเนื่อง และเมื่อสิ้นสุดโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยยังไม่มีการจัดทำแผนเพื่อขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน

5.1.3 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็น 5 ด้านตามการขอรับบริการปรึกษาแนะนำของโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ได้แก่ด้านการจัดการ ด้านบัญชี-การเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล สรุปได้ดังนี้

5.1.3.1 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการจัดการ พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมยอมรับได้กับการที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องการให้ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ

5.1.3.2 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการจำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านบัญชี-การเงิน พบว่าคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ที่ปรึกษามีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ

5.1.3.3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการตลาด พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการตลาด ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ที่ปรึกษามีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ

5.1.3.4 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการผลิต พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการผลิต ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ที่ปรึกษามีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ

5.1.3.5 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต้องการให้ที่ปรึกษามีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษาในสาขาที่ตรงหรือเกี่ยวข้องกับด้านที่ให้คำปรึกษา คุณสมบัติที่สำคัญมากที่สุดคือต้องมีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ มาก่อน ความสามารถที่จำเป็นที่สุดคือสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้ และควรเน้นให้คำปรึกษาแนะนำเฉพาะในเรื่องที่ผู้ประกอบการต้องการ ควรผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำมาก่อน ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาจากหน่วยงานราชการ

5.1.4 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยภาพรวม และแบ่งคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาเป็น 5 ด้าน ได้แก่ด้านสถานภาพส่วนตัว ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านมนุษยสัมพันธ์และด้านความรับผิดชอบสรุปได้ดังนี้

5.1.4.1 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมโดยภาพรวม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมาก

ไปหาน้อยได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านสถานภาพส่วนตัว

5.1.4.2 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านสถานภาพส่วนตัว พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัวอยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ประสบการณ์ วุฒิกการศึกษา บุคลิกภาพ อายุ เพศ เชื้อชาติ และศาสนา

5.1.4.3 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านสถานภาพส่วนตัวจำแนกตามขนาดธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านสถานภาพส่วนตัว อยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ประสบการณ์ วุฒิกการศึกษา บุคลิกภาพ อายุ เพศ เชื้อชาติ และศาสนา ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านสถานภาพส่วนตัว อยู่ในระดับมีความสำคัญปานกลาง สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ประสบการณ์ วุฒิกการศึกษา บุคลิกภาพ อายุ เพศ เชื้อชาติ และศาสนา

5.1.4.4 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ความสามารถในการตัดสินใจ กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น คุณธรรม การควบคุมอารมณ์ ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ความเชื่อมั่นในตนเอง และความยุติธรรม

5.1.4.5 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง

ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก ความสามารถในการตัดสินใจ จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง คุณธรรม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ความเชื่อมั่นในตนเอง และความยุติธรรม ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา อยู่ในระดับมีความสำคัญปานมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ความสามารถในการตัดสินใจ กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น คุณธรรม การควบคุมอารมณ์ ความอดทนต่อสภาวะความเครียด ความเชื่อมั่นในตนเอง และความยุติธรรม

5.1.4.6 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความคิดสร้างสรรค์ พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ การแสวงหาความรู้ใหม่ ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ความเฉลียวฉลาดไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข คิดนอกกรอบเป็น และมีวิสัยทัศน์

5.1.4.7 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา การแสวงหาความรู้ใหม่ พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ และความเฉลียวฉลาดไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ คิดนอกกรอบเป็น และมีวิสัยทัศน์ ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้ การแสวงหาความรู้ใหม่ ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ ความเฉลียวฉลาดไหว

พริบปฏิภาณและสติปัญญา มีวิสัยทัศน์ ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ คิดนอกกรอบเป็น และสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข

5.1.4.8 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านมนุษยสัมพันธ์ พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ความจริงจังต่องาน และเพื่อนร่วมงาน มีจิตสำนึกการให้บริการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ เป็นผู้ฟังที่ดี ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ เป็นผู้ประสานงานที่ดี ความโอ้อ้อมอารีและความมีน้ำใจ และความสามารถในการใช้ภาษา

5.1.4.9 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านมนุษยสัมพันธ์ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ความจริงจังต่องานและเพื่อนร่วมงาน มีจิตสำนึกการให้บริการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ เป็นผู้ฟังที่ดี ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ เป็นผู้ประสานงานที่ดี ความโอ้อ้อมอารีและความมีน้ำใจ และความสามารถในการใช้ภาษา ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมีความสำคัญมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย ความจริงจังต่องานและเพื่อนร่วมงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีจิตสำนึกการให้บริการ สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ เป็นผู้ฟังที่ดี ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ เป็นผู้ประสานงานที่ดี ความสามารถในการใช้ภาษา และความโอ้อ้อมอารีและความมีน้ำใจ

5.1.4.10 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความรับผิดชอบ พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ความกระตือรือร้นในการ

ทำงาน ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ และความเสียสละ

5.1.4.11 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมด้านความรับผิดชอบ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ความกระตือรือร้นในการทำงาน และ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ และความเสียสละ ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมีความสำคัญมากที่สุด สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายชื่อ สามารถเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ความเชี่ยวชาญในอาชีพ ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน ความกระตือรือร้นในการทำงาน ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และความเสียสละ

5.1.5 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยแบ่งเป็น 5 ด้านตามการขอรับบริการปรึกษาแนะนำของโครงการชุมชนชีวิตธุรกิจไทย ได้แก่ด้านการจัดการ ด้านบัญชี-การเงิน ด้านการตลาด ด้านการผลิต และด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล สรุปได้ดังนี้

5.1.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการขึ้นกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 รายการได้แก่ วุฒิการศึกษาต่ำสุดของที่ปรึกษาด้านการจัดการ โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมยอมรับได้กับการที่ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางต้องการให้ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

5.1.5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินตามความ

ประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการตลาดตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการผลิตตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลตามความประสงค์ของผู้ประกอบการไม่มีรายการใดที่ขึ้นอยู่กับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.6 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยภาพรวมและรายด้าน สรุปได้ดังนี้

5.1.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวม จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการเปรียบเทียบเป็นรายด้านพบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษามีความแตกต่างกันจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

5.1.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านสถานภาพส่วนตัวเป็นรายข้อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการเป็นรายชื่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาเป็นรายชื่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหาเป็นรายชื่อ มีความแตกต่างกันจำนวน 1 รายการได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม

5.1.6.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นรายชื่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความคิดสร้างสรรค์เป็นรายชื่อ มีความแตกต่างกันจำนวน 2 รายการได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ และความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหาของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องพร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ๆมาประยุกต์ใช้และในเรื่องความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหามากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

5.1.6.5 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์เป็นรายชื่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านมนุษย์สัมพันธ์เป็นรายชื่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.6.6 การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบเป็นรายชื่อ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่าระดับความสำคัญของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการด้านความรับผิดชอบเป็นรายชื่อ มีความแตกต่างกันจำนวน 2 รายการ ได้แก่ คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบของผู้ประกอบการ

ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาในเรื่องความละเอียดรอบคอบในการทำงานและในเรื่องความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบมากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง

5.1.7 ข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

5.1.7.1 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ที่ปรึกษาควรมีความรู้พื้นฐานในธุรกิจที่เข้าไปให้คำปรึกษาแนะนำ มีประสบการณ์การทำงานจริง เข้าใจปัญหา และให้คำแนะนำที่เป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ประยุกต์ทฤษฎีกับหัวข้อที่ปรึกษาแนะนำให้ออกมาเป็นแนวทางการนำไปใช้ได้ อย่างเป็นระบบ ควรเป็นผู้ที่เรียนรู้ทางด้านนั้น ๆ มาโดยตรงและมีประสบการณ์ตรงในด้านที่ให้คำปรึกษา ควรมีความรู้ความเข้าใจในเชิงกว้างเพื่อสร้างความเชื่อมโยงในส่วนของงานที่มีความสัมพันธ์กันและควรรู้และเข้าใจในเชิงลึกในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือมีความชำนาญรักษาข้อมูลและความลับของผู้ประกอบการ มีเทคนิคการดึงเอาความรู้/ความสามารถของทีมงานของผู้ประกอบการมาปรับปรุง/พัฒนากระบวนการทำงานได้ ควรมีการพัฒนาความรู้ให้ทันสมัยตลอดเวลา ให้ความคิดเห็นที่มีหลักการ มีเครือข่ายความรู้ที่สามารถนำมาพัฒนาผู้ประกอบการได้อย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน และเป็นอิสระ

5.1.7.2 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา ควรมีทักษะในการสื่อสารหลากหลายรูปแบบ หลากหลายอารมณ์ตามวัฒนธรรมของแต่ละบริษัท และประสานงานได้ดีทั้งผู้บริหารและพนักงาน ควรมีเวลาพอที่จะทำงานปรึกษาแนะนำอย่างเต็มที่และเตรียมงานมาดี มีความตั้งใจและเสียสละสูง รวมทั้งมีความรักในอาชีพ มีบุคลิกภาพน่าเชื่อถือ ควรมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ที่สนุกน่าติดตาม ใจเย็นเป็นผู้ที่จับประเด็นเก่งและมีเหตุผลในการประยุกต์อย่างมีระบบ รวมทั้งเป็นผู้รับฟังเหตุผลต่างๆที่ปรากฏอย่างรอบคอบและเสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยความยุติธรรม มีภาวะผู้นำ ควรเป็นผู้ที่ศึกษาหาความรู้ตลอดเวลาพร้อมพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ควรมีความเข้าใจองค์กร ผู้ประกอบการ พนักงานขององค์กรและธรรมเนียมประเพณีขององค์กร ควรคำนึงถึงความต้องการในการเข้าให้การปรึกษาแนะนำของผู้ประกอบการ (Customer requirements) เป็นตัวตั้ง เพื่อให้การปรึกษาแนะนำตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการมากที่สุด อายุของที่ปรึกษาไม่ควรน้อยเกินไป ระดับอายุควร 30 ปีขึ้นไป และมีความยืดหยุ่น

5.1.7.3 ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย ควรทำเป็นโครงการต่อเนื่องและมีการติดตามผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแนวคิดได้ทันและเหมาะสม เช่นเข้ามาตรวจประเมิน (Audit) ทุก 3-6 เดือน ระยะเวลาโครงการมีจำกัด ซึ่งปัญหาแต่ละปัญหามีระยะเวลาการแก้ไขไม่เท่ากัน จึงควรเพิ่มระยะเวลามากกว่า 1 ปี หรือมีระยะเวลาของโครงการที่มีปรึกษาเข้าให้การปรึกษาแนะนำกับผู้ประกอบการ อย่างน้อย 1 ปี (ไม่รวมเวลาดำเนินการของโครงการ เช่น การรับสมัคร หรือ การคัดเลือกผู้ประกอบการ และที่

ปรึกษา) โครงการควรมีระบบการคัดเลือกที่ปรึกษาที่มีคุณภาพและมีการประเมินผลจากหน่วยงานกลาง ควรมีระบบการตรวจสอบการทำงานของที่ปรึกษาที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อสามารถควบคุมไม่ให้เกิดการทำงานที่ฉกฉวยโอกาสจากโครงการ ผลงานไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ทุ่มเท ไม่มีจรรยาบรรณ รับแต่เงินเพียงอย่างเดียว ควรมีโครงการนี้ต่อไปเพื่อช่วยผู้ประกอบการให้มีการพัฒนามากขึ้น รวมทั้งโครงการนี้เป็นประโยชน์ต่อองค์กรที่ประสบปัญหาหรือกำลังพัฒนาให้สามารถแข่งขันหรืออยู่รอดได้อย่างยั่งยืน และควรกระจายสู่ต่างจังหวัดมากขึ้น การวินิจฉัยก่อนเริ่มให้คำปรึกษาแนะนำเป็นสิ่งสำคัญเพื่อวิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขได้ตรงจุดสำคัญ และควรมีการอบรมผู้ประกอบการก่อนเข้าโครงการเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าโครงการ รวมทั้งควรให้มีการปรึกษาแนะนำภายหลังจบโครงการอีกสักระยะเพื่อปรับปรุงแก้ไข ควรมีหน่วยงานกลางที่ควบคุมการรับงานของที่ปรึกษา และจำกัดปริมาณงาน (Work Load) ของที่ปรึกษาให้พอเหมาะเพื่อให้ได้งานที่มีคุณภาพ เพราะส่วนใหญ่บุคลากรที่เป็นที่ปรึกษามักมีเวลาไม่พอ รับงานมาก บุคลากรมักขาดและไม่พร้อม ดังนั้นการพัฒนาโครงการ ควรได้บุคลากรที่ใส่ใจ และให้เวลาเป็นหลัก โครงการควรชี้แจงให้ที่ปรึกษาต้องมีการเตรียมตัวด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี การถ่ายทอดของที่ปรึกษา เช่น เอกสารการอบรม/ให้ความรู้/ตำรา/สื่อที่ใช้ในระหว่างการทำคำปรึกษาแนะนำต้องพร้อมและมีแจกจ่ายให้ผู้ประกอบการ ที่ปรึกษาในแต่ละด้านของโครงการ ชุมชีวิตธุรกิจไทยต้องทำงานสัมพันธ์กันเพื่อมิให้ผู้ประกอบการสับสน ผู้ที่เป็นที่ปรึกษาควรเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง ควรมีการควบคุมให้ผู้ช่วยที่ปรึกษาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผู้รับช่วงงานต่อจากที่ปรึกษาและประสานงานหรือติดตามงานจากผู้ประกอบการ ที่ปรึกษาต้องเปลี่ยนทัศนคติของผู้ประกอบการไทยให้คำนึงถึงคุณภาพก่อนปริมาณ โครงการควรนำแนวทางจากต่างประเทศมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม โครงการนี้เป็นการให้คำปรึกษาแนะนำแก่ SMEs จึงควรเป็นการฝึกปฏิบัติ (Work Shop) ร่วมกันจนทดสอบแล้วว่าทำได้จริงจึงจะเกิดผล รัฐควรช่วยเหลือผู้ประกอบการที่เป็น SMEs ในด้านภาษีและเงินช่วยเหลืออื่นๆด้วย ควรปรับปรุงโครงการให้กระชับมากขึ้นและควรมีการให้คำปรึกษาให้ครบทุกด้านพร้อมกัน และควรปรับปรุงให้มีการแนะนำด้านการเงินการจัดการธุรกรรมทางการเงินเพราะผู้ประกอบการต้องดิ้นรนเสาะแสวงหาตามลำพัง

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา ด้านการจัดการตามความประสงค์ของผู้ประกอบการกับขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมมีความประสงค์ให้ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาต่ำสุดเป็นระดับปริญญาตรี ส่วนธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง มีความประสงค์ให้ที่ปรึกษาด้านการจัดการมีวุฒิการศึกษาต่ำสุดเป็นระดับสูงกว่าปริญญาตรี อาจเนื่องมาจากการ

ปรึกษาแนะนำด้านการจัดการขอบเขตงานค่อนข้างกว้าง ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางจึงมีความเห็นด้านวุฒิการศึกษาแตกต่างจากธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสถาบันวิจัยนโยบายและเศรษฐกิจการคลัง (2546) ที่ระบุว่าวิสาหกิจมีความต้องการให้แก้ไขปัญหา/คำแนะนำที่ค่อนข้างหลากหลาย จึงเป็นอุปสรรคที่จะจัดสรรที่ปรึกษาได้ตรงกับความต้องการของทุกวิสาหกิจ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ จำแนกตามขนาดธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางมีความประสงค์ที่แตกต่างจากผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมในรายด้านจำนวน 1 รายการ ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในคุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาด้านความคิดสร้างสรรค์มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และมีความแตกต่างในรายชื่อจำนวน 5 รายการ ได้แก่ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นซึ่งอยู่ในด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา โดยผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม พร้อมทั้งจะนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ซึ่งอยู่ในด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา ซึ่งอยู่ในด้านความคิดสร้างสรรค์ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ความละเอียดรอบคอบในการทำงานซึ่งอยู่ในด้านความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง และความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบซึ่งอยู่ในด้านความรับผิดชอบ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้ความสำคัญในเรื่องนี้มากกว่าผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฐิติมาและนันทวรรณ (2547) ที่ระบุว่าปัญหาอุปสรรคในการทำงานของที่ปรึกษาที่พบบ่อยคือที่ปรึกษาไม่พยายามเข้าใจในรูปแบบการบริหารและวัฒนธรรมองค์กร การติดต่อประสานงานระหว่างที่ปรึกษากับบริษัทขาดประสิทธิภาพ และบางครั้งที่ปรึกษาให้เพียงแนวทางปฏิบัติหลังจากจบงานโดยไม่ติดตามผลว่าสามารถนำไปปฏิบัติตามได้จริงหรือไม่ ความคาดหวังจากการว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอก คือที่ปรึกษาสามารถค้นหาปัญหาที่แท้จริงและตอบสนองในสิ่งที่บริษัทต้องการแก้ไขได้

5.2.3 ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีความประสงค์เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และสิ่งที่ผู้ประกอบการมีความประสงค์เหมือนกัน ได้แก่ เรื่องที่ควรให้การปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการควรเป็นหัวข้อตามความต้องการของผู้ประกอบการโดยตรง หลักสูตรฝึกอบรมของที่ปรึกษาควรให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะให้การปรึกษาแนะนำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยนโยบายและเศรษฐกิจการคลัง

(2546) ที่ระบุว่า การจัดสรรที่ปรึกษาให้กับแต่ละวิสาหกิจ มีข้อจำกัดด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของที่ปรึกษา ขณะที่วิสาหกิจมีความต้องการให้แก้ไขปัญหา/คำแนะนำที่ค่อนข้างหลากหลาย จึงเป็นอุปสรรคที่จะจัดสรรที่ปรึกษาได้ตรงกับความต้องการของทุกวิสาหกิจ

5.2.4 ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีความประสงค์เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาเหมือนกันในเรื่องการให้ที่ปรึกษาทั้ง 5 ด้านควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยนโยบายและเศรษฐกิจการคลัง (2546) ที่ระบุว่าผู้ประกอบการไม่เข้าใจเป้าหมาย/ไม่เชื่อมั่นทีมที่ปรึกษาเท่าที่ควร ทำให้เป็นอุปสรรคในการให้ความร่วมมือกับทีมที่ปรึกษา

5.2.5 ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมมีความประสงค์ในด้านคุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาทั้ง 5 ด้านที่เหมือนกัน ได้แก่ คุณสมบัติด้านประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสถาบันวิจัยนโยบายและเศรษฐกิจการคลัง (2546) ที่ระบุว่าทีมที่ปรึกษาแม้มีความรู้ความสามารถดีแต่เนื่องจากยังขาดประสบการณ์โดยตรงกับธุรกิจที่เข้าไปให้คำปรึกษา จึงทำให้ไม่สามารถสนองความต้องการผู้ประกอบการได้ตรงกับสภาพข้อเท็จจริง

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.3.1.1 ด้านธุรกิจอุตสาหกรรม

ก) ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ควรทำความเข้าใจโครงการพัฒนา/ปรับปรุงศักยภาพการประกอบการ มีการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับการปรึกษาแนะนำ

ข) หน่วยงานที่ปรึกษา ควรมีการพัฒนาที่ปรึกษาให้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ หลายด้าน เพื่อสามารถวิเคราะห์ปัญหาและให้การปรึกษาแนะนำ ผู้ประกอบการธุรกิจได้ตรงประเด็นและตรงตามความต้องการของธุรกิจอุตสาหกรรม ควรมีระบบการแบ่งงานให้ที่ปรึกษาให้เหมาะสม ไม่มากเกินไป เพื่อให้ดูแลธุรกิจอุตสาหกรรมได้อย่างเต็มที่ ควรมีระบบการติดตามงานของที่ปรึกษาในสังกัดอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถช่วยแก้ไขปัญหได้อย่างทันท่วงทีกรณีเกิดปัญหา

5.3.1.2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โครงการให้การปรึกษาแนะนำควรทำเป็นกลุ่มเล็ก เน้นด้านคุณภาพ ไม่เน้นปริมาณมากเกินไป รวมทั้งแบ่งกลุ่มผู้ประกอบการตามประเภทธุรกิจ เพื่อง่ายต่อการให้การปรึกษาแนะนำ และสามารถควบคุมได้อย่างทั่วถึง ควรมีการจัดสรรที่ปรึกษาให้เหมาะสมกับปัญหาของธุรกิจ ควรจัดสรรช่วงเวลาให้ที่ปรึกษาเข้าให้การปรึกษาแนะนำที่เหมาะสม ไม่สั้นเกินไป และควรลดเวลาในการบริหารจัดการให้น้อยลงเพื่อทำให้ช่วงเวลาในการปรึกษาแนะนำมากขึ้น ควรกำหนดให้มีระบบการขึ้นทะเบียนที่ปรึกษาในทุกด้านเพื่อสร้างมาตรฐาน

ที่ปรึกษา ควรมีระบบการติดตามผลการพัฒนา/ปรับปรุงของธุรกิจอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงในโครงการต่อไปได้

5.3.1.3 ด้านการศึกษา ควรพัฒนาหลักสูตรด้านการปรึกษาแนะนำทุกด้าน เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมได้อย่างเหมาะสม ควรมีการส่งเสริมให้นักศึกษามีประสบการณ์โดยตรงด้านการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

5.3.2.1 ศึกษาคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้ครอบคลุมหน่วยร่วมบริหารทั้ง 8 สถาบัน

5.3.2.2 ศึกษาคุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเจาะลึกในแต่ละด้านของการรับการปรึกษาแนะนำ

5.3.2.3 ศึกษาคุณลักษณะของที่ปรึกษาในโครงการอื่นๆ นอกเหนือจากโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

5.3.2.4 ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- “ซุบชีวิตธุรกิจไทย ทำลายนโยบายรัฐ” ประชาชาติธุรกิจ. (12 กรกฎาคม 2547) : 12.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : วี. อินเทอร์เน็ตพริ้นท์, 2548.
- นุจรี สุพัฒน์ และนุชสรุ สุขจรมากุล. คู่มือที่ปรึกษาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม : ทักษะ
การสร้างสัมพันธภาพและการให้คำปรึกษาหารือ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบัน
เพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, 2547.
- สุกัญญา รัศมีธรรมโชติ. แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency : Competency-
Based Learning. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนา อินเทอร์เน็ตพริ้นท์, 2549.
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิสัยทัศน์ SMEs ไทย หลังวิกฤติเศรษฐกิจ : แนวทางการพัฒนาธุรกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม. [เอกสารการวิจัยการประชุมเครือข่าย SMEs ไทย ครั้งที่ 1].
2544.
- สถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, กระทรวงการคลัง. สรุปรายงานกำกับติดตามและ
ประเมินผลโครงการ ITB. กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2546 ก.
- _____. โครงการติดตามประเมินผลส่วนการให้คำปรึกษาแนะนำและประเมินภาพรวมของ
โครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย (Invigorating Thai Business-ITB). กรุงเทพฯ : สถาบัน,
2546 ข.
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. คู่มือการปฏิบัติงานของที่ปรึกษา โครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย.
กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2545 ก.
- _____. แผนคุณภาพโครงการ ITB. กรุงเทพฯ : สถาบัน, 2545 ข.
- สำนักพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการ, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวง
อุตสาหกรรม. กรณีศึกษาโครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย. กรุงเทพฯ : กรม, 2546 ก.
- _____. โครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย. กรุงเทพฯ : กรม, 2546 ข.
- _____. สรุปผลการจัดงานโครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย:เปิดโลกสดใสกับ SMEs 23-25
พฤษภาคม 2546. กรุงเทพฯ : กรม, 2546 ค.
- หน่วยบริหารงานกลางโครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย, กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวง
อุตสาหกรรม. สรุปกรณีเรื่องฟ้องร้องดำเนินคดีปลอมแปลงเอกสารของที่ปรึกษา
แนะนำเชิงลึกโครงการซุบชีวิตธุรกิจไทย ระยะ 2. กรุงเทพฯ : กรม, 2547.

- ฐิติมา ตังคเศรษฐกุล และนันทวรรณ เสือธนู. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกและตัดสินใจว่าจ้างที่ปรึกษาภายนอกในงานด้านพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร : ศึกษาเฉพาะกรณีกลุ่มธุรกิจสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. สารนิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กร) โครงการบัณฑิตศึกษาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2547
- ณัฐฉิณี วรรณางกูร. โครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของอุตสาหกรรมขนาดย่อม. ภาคนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต(พัฒนาการเศรษฐกิจ) คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.
- พัชรินทร์ คุณาวุฒิ และคนอื่น ๆ. การประเมินผลการบริหารโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทย ระยะที่ 1 ของ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดการสำหรับนักบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิเศษ กรุงเทพมหานคร รุ่นที่ 15 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2546.

ภาษาอังกฤษ

- Brown S. Douglas and Lent R. William. Handbook of Counseling Psychology. 3rd ed. New York : J. Wiley, 2000.
- Fraser Leanne. Small Business Counselor: Counseling and Interpersonal Skills. Sidney : Prentice-Hall, 1998.
- George Jennifer M. and Jones Gareth R. Understanding and Managing Organizational Behavior. 2nd ed. New York : Addison-Wesley, 1999.
- Hammonds Donald I. "More Business Seek Counseling on Planning for Multitude of Risks." Knight Ridder Tribune Business News. (24 Jul. 2003) : 10.
- Jean Harvey. "Scope Projects in 10 Steps." Quality Progress. 37, 8 (Aug.2004) : 64-72.
- Robert T. Clemen and Terence Reilly. Making Hard Decisions with Decision Tools. California : Duxbury Thomson Learning, 2001.
- Robert Buday. "A consultant's Comeuppance." Havard Business Review. 10 (Feb.2004) : 21-25.
- Samuel T. Gladding. Counseling : a comprehensive profession. 4th ed. NJ : Merrill, 2000.

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม
- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0525.3(5.2)/01

ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กทม. 10800

12 มกราคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด
2. แบบประเมิน จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวสุประภาดา โชติมณี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง
“คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจ
อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยมีคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์คือ ผศ.
ธานินทร์ ศิลป์จารุ เป็นประธานกรรมการ และ ผศ.ดร.วันชัย ประเสริฐศรี เป็นกรรมการ

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรด
ตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่องดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์สูงสุด
ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ ศรีวิงษ์กุล)

รักษาการหัวหน้าภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา

สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม

โทร. 0-2 913-2500-24 ต่อ 3236

โทรสาร 0-2 912-2018

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนาม	ตำแหน่ง/สถานที่ทำงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรยงค์ โตจินดา	รองอธิการบดีฝ่ายบริหารแห่งวิทยาลัยลุ่มน้ำปิง 588 ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพฯ
2. อาจารย์สุณีย์ วรรณโกมล	อาจารย์ประจำสาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม ภาควิชาบริหารเทคนิคศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 1518 ถนนพิบูลสงคราม บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800
3. คุณสุธรรม มณีวัฒนา	ผู้จัดการส่วนระบบบริหารคุณภาพ ฝ่ายปรึกษาแนะนำและฝึกอบรม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ 1025 อาคารยุคูลท์ ชั้น 12-15 ถนนพหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400
4. คุณนารี กาญจนรักษา	Business Director Healthcare McCann Worldgroup (Thailand) Ltd. 179 อาคารแบงค์กอกซิติ์ ทาวเวอร์ ชั้น 29-30 ถนนสาทรใต้ กรุงเทพฯ 10120 (อดีตผู้จัดการโครงการชูปชีวิตธุรกิจไทยของ หน่วยร่วมบริหารสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ)
5. คุณวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์	Assistant Vice President Service Quality Management บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) 414 อาคารชินวัตร ทาวเวอร์ 1 ชั้น 22 ถนนพหลโยธิน สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ 10400

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

ชื่อเรื่อง : คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของธุรกิจของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าตัวเลือกที่ต้องการ โดยแต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียวและโปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกในข้อนั้น และกรุณาตอบทุกข้อ

1. รูปแบบการจัดตั้งของธุรกิจ

☐ 1) ห้างหุ้นส่วนจำกัด	☐ 2) บริษัทจำกัด	☐ 3) อื่น ๆ
---	---	------------------------------------
2. ประเภทของการดำเนินงานของธุรกิจ

☐ 1) ธุรกิจการเกษตร	☐ 2) สินค้าอุปโภค บริโภค	
☐ 3) สินค้าอุตสาหกรรม	☐ 4) อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	☐ 5) บริการ
3. ระยะเวลาของการดำเนินธุรกิจ

☐ 1) ต่ำกว่า 5 ปี	☐ 2) 5 ปี - ไม่เกิน 10 ปี
☐ 3) มากกว่า 10 ปี - ไม่เกิน 15 ปี	☐ 4) 15 ปี ขึ้นไป
4. ผลการดำเนินธุรกิจในรอบ 1-3 ปี โดยเฉลี่ยที่ผ่านมา เป็นไปในลักษณะใด

☐ 1) รายจ่ายมากกว่ารายได้	☐ 2) รายได้และรายจ่ายใกล้เคียงกัน
☐ 3) รายได้มากกว่ารายจ่าย	
5. ธุรกิจของท่านเคยได้รับรางวัลหรือใบรับรองมาตรฐานใดบ้างหรือไม่

☐ 1) เคยได้รับ (โปรดระบุ).....	☐ 2) ไม่เคยได้รับ
---	--

ตอนที่ 2 ลักษณะการดำเนินงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าตัวเลือกที่ต้องการ โดยแต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียวและโปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกในข้อนั้น และกรุณาตอบทุกข้อ

6. ท่านทราบข่าวโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยจากแหล่งใด

☐ 1) บุคคลแนะนำ	☐ 2) หน่วยงานราชการ
☐ 3) การโฆษณาประชาสัมพันธ์	☐ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. จำนวนพนักงานของท่านที่เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยโดยเฉลี่ยกี่คน

☐ 1) ต่ำกว่า 5 คน	☐ 2) 5 คน - ไม่เกิน 10 คน
☐ 3) 10 คน ขึ้นไป	

ตอนที่ 3 คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าตัวเลือกที่ต้องการให้ครบทุกด้านตามที่ท่าน
 เลือกตอบในคำถามข้อที่ 6 ของตอนที่ 2 โดยแต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว
 และโปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกในข้อนั้น และ
 กรุณาตอบทุกข้อ

ที่ปรึกษาด้านการจัดการ

14. วุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด
 - 1) ปริญญาตรี
 - 2) สูงกว่าปริญญาตรี
15. สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาควรเป็นสาขาใด
 - 1) วิศวกรรมศาสตร์
 - 2) บริหาร/การจัดการธุรกิจ
 - 3) ไม่จำกัดสาขา
16. คุณสมบัติของที่ปรึกษาด้านการจัดการข้อใดต่อไปนี้ ที่สำคัญมากที่สุด
 - 1) ด้านความน่าเชื่อถือ
 - 2) ด้านสาขาที่จบการศึกษา
 - 3) ด้านประสบการณ์
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
17. ความสามารถของที่ปรึกษาด้านการจัดการข้อใดต่อไปนี้ ที่จำเป็นที่สุด
 - 1) มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
 - 2) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ
 - 3) มีทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้
 - 4) มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้
 - 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
18. ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการในเรื่องใดต่อไปนี้มากที่สุด
 - 1) ระบบบริหารงานตามมาตรฐานสากล
 - 2) การจัดทำดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน
 - 3) การจัดทำกลยุทธ์ระดับองค์กร
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
19. ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นหลักสูตรใดต่อไปนี้มากที่สุด
 - 1) ระบบบริหารงานมาตรฐานสากลต่าง ๆ เช่น ISO 9000, ISO 14000, OHSAS/TIS 18001 ฯลฯ
 - 2) การสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของงาน (KPI : Key Performance Indicator) /
Balanced Scorecard (BSC) เครื่องมือแปลงกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ
 - 3) การวางแผนเชิงกลยุทธ์ / การจัดทำแผนธุรกิจ/การบริหารธุรกิจอย่างเป็นระบบ
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
20. ที่ปรึกษาด้านการจัดการควรผ่านระบบการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาหรือไม่
 - 1) ไม่จำเป็น
 - 2) จำเป็น เหตุผลเนื่องจาก.....

ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงิน

21. วุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด
 1) ปริญญาตรี 2) สูงกว่าปริญญาตรี
22. สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาควรเป็นสาขาใด
 1) บัญชี-การเงินโดยตรง 2) ไม่จำกัดสาขา
23. คุณสมบัติของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินข้อใดต่อไปนี้ ที่สำคัญมากที่สุด
 1) ด้านความน่าเชื่อถือ 2) ด้านประสบการณ์ 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
24. ความสามารถของที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินข้อใดต่อไปนี้ ที่จำเป็นที่สุด
 1) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ
 2) มีทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้
 3) มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้
25. ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการในเรื่องใดต่อไปนี้มากที่สุด
 1) การจัดทำและการอ่านงบการเงิน 2) การวางแผนภาษีอากร
 3) การบริหารงบประมาณ 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
26. ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นหลักสูตรใดต่อไปนี้มากที่สุด
 1) การอ่านและวิเคราะห์ข้อมูลทางบัญชี/การเงิน
 2) เทคนิคการวางแผนภาษีอากรของกิจการ
 3) การบริหารงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ
 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
27. ที่ปรึกษาด้านบัญชี-การเงินควรผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีหรือไม่
 1) ไม่จำเป็น 2) จำเป็น เหตุผลเนื่องจาก.....

ที่ปรึกษาด้านการตลาด

28. วุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด
 1) ปริญญาตรี 2) สูงกว่าปริญญาตรี
29. สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาควรเป็นสาขาใด
 1) บริหาร/การจัดการธุรกิจ 2) การตลาด 3) ไม่จำกัดสาขา
30. คุณสมบัติของที่ปรึกษาด้านการตลาดข้อใดต่อไปนี้ ที่สำคัญมากที่สุด
 1) ด้านวุฒิการศึกษา 2) ด้านประสบการณ์ 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

31. ความสามารถของที่ปรึกษาด้านการตลาดข้อใดต่อไปนี่ ที่จำเป็นที่สุด
- 1) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ
 - 2) มีทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้
 - 3) มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
32. ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการในเรื่องใดต่อไปนี่มากที่สุด
- 1) การวิจัยตลาดด้านความต้องการผลิตภัณฑ์/บริการ
 - 2) การบริหารทีมขาย
 - 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
33. ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นหลักสูตรใดต่อไปนี่มากที่สุด
- 1) การตลาดสำหรับผู้บริหาร/ กลยุทธ์การวางแผนการตลาดสมัยใหม่
 - 2) จิตวิทยาการขายและทักษะสำหรับนักขายยุคใหม่
 - 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
34. ที่ปรึกษาด้านการตลาดควรผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาหรือไม่
- 1) ไม่จำเป็น
 - 2) จำเป็น เหตุผลเนื่องจาก.....

ที่ปรึกษาด้านการผลิต

35. วุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด
- 1) ปริญญาตรี
 - 2) สูงกว่าปริญญาตรี
36. สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาควรเป็นสาขาใด
- 1) บริหาร/การจัดการธุรกิจ
 - 2) วิศวกรรมศาสตร์
 - 3) ไม่จำกัดสาขา
37. คุณสมบัติของที่ปรึกษาด้านการผลิตข้อใดต่อไปนี่ ที่สำคัญมากที่สุด
- 1) ด้านความน่าเชื่อถือ
 - 2) ด้านประสบการณ์
 - 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
38. ความสามารถของที่ปรึกษาด้านการผลิตข้อใดต่อไปนี่ ที่จำเป็นที่สุด
- 1) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ
 - 2) มีทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้
 - 3) มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
39. ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการในเรื่องใดต่อไปนี่มากที่สุด
- 1) การพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต
 - 2) การลดต้นทุน
 - 3) การเพิ่มผลผลิต
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

40. ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นหลักสูตรใดต่อไปนี้มากที่สุด
- 1) การวางแผนและควบคุมการผลิต/ กลยุทธ์ในการบริหารการผลิต
 - 2) การลดต้นทุนจากความสูญเสีย 7 ประการ/ การแก้ปัญหาทางด้านคุณภาพ/ การสร้างทีมเพื่อการปรับปรุงงาน
 - 3) การเพิ่มผลผลิต/ การวัดการเพิ่มผลผลิต/ เทคนิควิศวกรรมอุตสาหการเพื่อการเพิ่มผลผลิต
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
41. ที่ปรึกษาด้านการผลิตควรผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาหรือไม่
- 1) ไม่จำเป็น
 - 2) จำเป็น เหตุผลเนื่องจาก.....

ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล

42. วุฒิการศึกษาของที่ปรึกษาไม่ควรต่ำกว่าระดับใด
- 1) ปริญญาตรี
 - 2) สูงกว่าปริญญาตรี
43. สาขาที่จบการศึกษาของที่ปรึกษาควรเป็นสาขาใด
- 1) บริหาร/การจัดการธุรกิจ
 - 2) การบริหารทรัพยากรบุคคล
 - 3) ไม่จำกัดสาขา
44. คุณสมบัติของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลข้อใดต่อไปนี้ ที่สำคัญมากที่สุด
- 1) ด้านความน่าเชื่อถือ
 - 2) ด้านประสบการณ์
 - 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
45. ความสามารถของที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลข้อใดต่อไปนี้ ที่จำเป็นที่สุด
- 1) มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
 - 2) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในเรื่องที่ให้คำปรึกษาแนะนำ
 - 3) มีทักษะการถ่ายทอดและนำเสนอแนวทางปฏิบัติ/แก้ไขที่นำไปสู่การปฏิบัติได้
 - 4) มีความสามารถวิเคราะห์ปัญหาพร้อมแนะนำการแก้ไขได้
 - 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
46. ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรให้การปรึกษาแนะนำแก่กิจการในเรื่องใดต่อไปนี้มากที่สุด
- 1) การจัดทำ Competency ของตำแหน่งงาน
 - 2) แผนการพัฒนานบุคลากร
 - 3) การสร้างสัมพันธภาพในงาน
 - 4) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

47. ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านหลักสูตรการฝึกอบรมที่จำเป็นหลักสูตรใดต่อไปนี่มากที่สุด
- 1) หัวหน้างานยุคการแข่งขัน/ การสอนงานอย่างมีประสิทธิภาพ/ จิตวิทยาการจูงใจผู้ใต้บังคับบัญชา/ การสร้างสัมพันธภาพในงาน
 - 2) Competency ในการบริหารงานบุคคล/ การจัดทำใบพรรณานำที่งานที่มี KPI
 - 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
48. ที่ปรึกษาด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลควรผ่านการขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษาหรือไม่
- 1) ไม่จำเป็น
 - 2) จำเป็น เหตุผลเนื่องจาก.....

ตอนที่ 4 คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง ขอให้ท่านอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วพิจารณาว่า คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการในแต่ละข้อข้างล่างนี้ ท่านเห็นว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับใด โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ○ ล้อมรอบตัวเลขที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน แต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว และกรุณาตอบทุกข้อ

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ		ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสถานภาพส่วนตัว						
50	เพศ	5	4	3	2	1
51	อายุ	5	4	3	2	1
52	ศาสนา	5	4	3	2	1
53	เชื้อชาติ	5	4	3	2	1
54	บุคลิกภาพ	5	4	3	2	1
55	วุฒิการศึกษา	5	4	3	2	1
56	ประสบการณ์	5	4	3	2	1
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา						
57	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา	5	4	3	2	1
58	ความสามารถในการตัดสินใจ	5	4	3	2	1
59	การแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง	5	4	3	2	1
60	กล้าคิด กล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง	5	4	3	2	1
61	ความสามารถในการแนะนำวิธีการแก้ไข/ปรับปรุงเชิงลึก	5	4	3	2	1

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ		ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการตัดสินใจและแก้ปัญหา (ต่อ)						
62	ความเชื่อมั่นในตนเอง	5	4	3	2	1
63	การควบคุมอารมณ์	5	4	3	2	1
64	ความอดทนต่อสภาวะความเครียด	5	4	3	2	1
65	การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	5	4	3	2	1
66	จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ	5	4	3	2	1
67	คุณธรรม	5	4	3	2	1
68	ความยุติธรรม	5	4	3	2	1
ด้านความคิดสร้างสรรค์						
69	คิดนอกกรอบเป็น	5	4	3	2	1
70	ความเฉลียวฉลาด ไหวพริบปฏิภาณและสติปัญญา	5	4	3	2	1
71	การแสวงหาความรู้ใหม่	5	4	3	2	1
72	นำความรู้และประสบการณ์ที่มีมาประยุกต์ใช้ได้	5	4	3	2	1
73	มีวิสัยทัศน์	5	4	3	2	1
74	ไม่ยึดติดกับความคิดแบบเดิม ๆ	5	4	3	2	1
75	พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้	5	4	3	2	1
76	ความสามารถในการพลิกแพลงความรู้ให้เหมาะกับปัญหา	5	4	3	2	1
77	ความสามารถในการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข	5	4	3	2	1
ด้านมนุษยสัมพันธ์						
78	ความสามารถในการใช้ภาษา	5	4	3	2	1
79	มีจิตสำนึกการให้บริการ	5	4	3	2	1
80	เป็นผู้ฟังที่ดี	5	4	3	2	1
81	ทักษะการพูดและศิลปะการสื่อสารจูงใจ	5	4	3	2	1
82	เป็นผู้ประสานงานที่ดี	5	4	3	2	1
83	สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้	5	4	3	2	1
84	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	5	4	3	2	1
85	ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ / ข้อมูล เข้าใจง่าย	5	4	3	2	1
86	ความจริงใจต่องานและเพื่อนร่วมงาน	5	4	3	2	1

คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษาตามความประสงค์ของผู้ประกอบการ		ระดับความสำคัญ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านมนุษยสัมพันธ์ (ต่อ)						
87	ความโอบอ้อมอารีและความมีน้ำใจ	5	4	3	2	1
ด้านความรับผิดชอบ						
88	ความกระตือรือร้นในการทำงาน	5	4	3	2	1
89	ความตั้งใจและทุ่มเทในการปฏิบัติงาน	5	4	3	2	1
90	ไม่ทอดทิ้ง ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงาน	5	4	3	2	1
91	ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่	5	4	3	2	1
92	ความเสียสละ	5	4	3	2	1
93	ความละเอียดรอบคอบในการทำงาน	5	4	3	2	1
94	ความเชี่ยวชาญในอาชีพ	5	4	3	2	1
95	ความเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ	5	4	3	2	1
96	การติดตามผลการดำเนินงานของสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ	5	4	3	2	1

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของผู้ประกอบการเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณลักษณะของที่ปรึกษาในด้านต่าง ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากแบบสอบถามตอนที่ 3-4 ลงในช่องว่างที่กำหนด

97. คุณลักษณะด้านวิชาชีพของที่ปรึกษา

.....

98. คุณลักษณะเฉพาะตัวของที่ปรึกษา

.....

99. ข้อเสนอแนะที่มีต่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทย

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ : นางสาวสุประภาดา โชติมณี

ชื่อวิทยานิพนธ์ : คุณลักษณะของที่ปรึกษาโครงการชุปชีวิตธุรกิจไทยตามความประสงค์ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม

สาขาวิชา : ธุรกิจอุตสาหกรรม

ประวัติ

ประวัติการศึกษา พ.ศ.2539 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคณะวิทยาศาสตร์ สาขาเคมี อุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประวัติการทำงาน พ.ศ.2539 - 2543 ทำงานตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ บริษัท พรีเมียร์ โพรดักส์ จำกัด (มหาชน) พ.ศ.2543 ถึง ปัจจุบัน ทำงานตำแหน่งวิทยากรที่ปรึกษาด้านระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000 ระบบ GMP ระบบ HACCP การบริการอย่างเหนือชั้น (Service Quality for Frontline) และการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ที่สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ รวมทั้งเขียนบทความทางวิชาการลงในวารสาร Productivity World ของสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

สถานที่ติดต่อ ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 427 ถนนวงศ์สว่าง แขวงบางซื่อ เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800 สถานที่ทำงาน สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ เลขที่ 1025 อาคารयाकुล์ที่ชั้น 12-15 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400